REFORMATOR

Bijgeschriften van de RV-BIJBEL

Dit is een preview van het boek GETSEMANIETEN van het komende boek ‘REFORMATOR - Bijgeschriften van de RV-Bijbel’.

Zoals de oude bijbel bijgeschriften had, in de vorm van apocriefen en deuterocanonieke boeken, zo heeft de nieuwe bijbel, de RV-Bijbel, de Rodenberg Versie, ook bijgeschriften.

Dezen zijn opgetekend in dit boek. Reformator is een aankondiger van de nieuwe bijbel, van de RV-Bijbel. Dit is het tweede grote boek, na de RV-Bijbel zelf.

Het werk is net zoals de RV-Bijbel in het Rodenbergs-Nederlands geschreven, wat dus soms een afwijkende spelling of grammatica kan hebben, als één van de Nederduitse streektalen.

Het is de Nederduits gereformeerde vaktaal vanaf de zeventiger jaren.

De Reformator, de bijgeschriften van de RV-Bijbel, is de klassieke leidraad bij de nieuwe bijbel, die het dichtst bij de grondslag ligt van het ontstaan van de nieuwe bijbel.

In dat opzicht is het ook van grote en unieke historische waarde voor iedereen die studie maakt van de nieuwe bijbel.

GETSEMANIETEN

1.

De profeten spreken in raadselen en met harde woorden

1. Het gaat er niet zomaar om een persoon te volgen, maar het Woord.
Dat is waar het boek Anderlech in de nieuwe bijbel over gaat.
Het is ondragelijk lijden, maar het is om te beschermen tegen het eindeloos krachtige en sluwe vlees. De mensen hebben harde voorhoofden, en steken als schorpioenen tot het bot.
Maar hierdoor worden de profeten afgezonderd.

2. Deze profeten zijn niet slechts profeten, maar worstelen met het vlees als gladiators. Zij zijn jagers op het vlees. Zij zijn pelgrims, opdat de zonde hen niet zal inhalen. Zij zijn hermieten opdat zij niet door de zonde worden gevonden. Zij zijn monniken die op zoek zijn naar het Woord, maar omdat het Woord van een gehele andere natuur is zullen zij eraan sterven. Niemand kan God zien en leven. Het kind moet in de aarde sterven om opgenomen te worden. Dat is wat de wedergeboorte inhoudt. Bezoek niet de feesten en rouwplaatsen van de mens, maar ga de diepte in, op zoek naar het verlorene, wetende dat jezelf de verlorene bent.

3. Het gaat niet zomaar om het zoeken naar een persoon, maar om het zoeken naar het Woord. In de stad hebben ze een afgod gemaakt. Zij beklimmen de geestelijke bergen niet. In het dal hebben ze hun varkensafgod. Het zwijn bij de verboden boom heeft hen hebzucht en vraatzucht verkocht. De geestelijke jacht hebben ze verzaakt, de kennis verwaarloosd.

4. Daarom spreken de profeten in raadselen en spreken zij harde woorden die niemand begrijpt. Het vleselijke kan het geestelijke niet begrijpen. Profeten spreken harde woorden tot een nog harder volk.

5. We kunnen niet meer verder. We moeten terug naar wat we achtergelaten hebben. Het Woord predikt een geheel andere weg.

6. Vecht, werk, leer, lijdt en toets. Opdat gij loskomt van al te gemakkelijke genadedrugs en geloofsdrugs.

7. De profeten zijn geschoold in het boek Anderlech in de nieuwe bijbel, zijn tot haar dieptes gegaan.

8. Zij zijn gekomen tot het verborgen manna, zij hebben het vlees overwonnen om tot de witte steen te gaan, en hebben het boek des levens in hun hart ontvangen.

9. Daarom zijn zij de opgenomenen. In de wildernis hebben ze gebogen tot Moeder God, geworsteld met haar op Pniël. Zij zijn in haar wedergeboren. Zij is niet zomaar Moeder. Zij heeft getoetst, en zij moesten haar toetsen. Zij is niet zomaar moeder. Zij moesten sterven in de aarde. Zij moesten losgetrokken worden van de stad, hun eigen hardnekkigheid en zaaddrift overwinnen. Het

is niet iets gezelligs en romantisch. Het is een oorlog tegen het vlees, het eindeloos bedriegelijke vlees. Dan moet je tot zekere fundamenten komen, tot de hemelse vreze, toorn en twijfel. De profeet Jeremia was afgezonderd in toorn. Maar de mens heeft niet gezien wat de ware hemelse toorn is. Ze hebben het verletterlijkt en vereeuwigd, verabsoluteerd. Ze hebben het verdraaid in hun vleselijke begeerten. Een ieder strijdt voor zijn eigen koninkrijkje.

10. In het Woord ligt het visnet verborgen om aan deze dingen te ontkomen, wat een hemels visnet is. Hierin ligt de ware opstanding verborgen, zegt het Woord in Anderlech 11.

11. Men is geobsedeerd met aardse wiskunde, maar moet de hemelse viskunde leren. De mens moet loskomen van de aardse vreze, en moet komen tot de hemelse vreze. Zo niet dan blijft de mens roekeloos en een opgewonden standje. De mens klaagt over ondragelijk lijden, maar het kost wat om los te worden gesneden van het vlees en opgenomen te worden in het hemelse visnet. Wees blij dat er limieten zijn. Dat is het hemelse visnet. Beweeg binnen het hemelse visnet. Wees blij dat gij niet aan uw lot bent overgeleverd. Leer het hemelse visnet ontdekken, de hemelse limieten, en leer er gevoelig voor te worden door het lijden.

12. Laat de spanningen er maar zijn, laat de conflicten er maar zijn. Laat het voor wat het is. Ga er niet zomaar met de botte bijl tegenaan, want het laat de limieten zien. De mens is te ver gegaan. Nu wordt de mens ingeperkt. Er is alleen ontwikkeling in inwikkeling zei iemand eens. De mens moet onder een zekere druk staan anders zou hij sterven. De mens moet hier en daar tegengehouden worden, anders zou hij van het pad afwijken en meegesleurd worden in de overdosis. Het boek Anderlech is hierin een waarschuwing en een herinnering.

13. Wat moeten we met mensen die zeggen dat we een kind moeten zijn als uitvlucht om niet te hoeven leren, als een aanval op de hemelse kennis. Dat soort mensen zijn er genoeg. Zij verdraaien de principes, zoals de goddelozen doen. ‘De kennis maakt opgeblazen,’ zeggen ze dan. ‘Je moet een kind zijn, afhankelijk,’ en zo vechten ze tegen profetische woorden, en vechten tegen de ontmaskering van het vlees, want dat willen ze niet horen. Kind zijn is bij hen gelijk aan dom zijn en dom blijven, in positieve zin. Ze willen geen kennis, maar geloof. Blind geloof wel te verstaan, en zo maken ze makkelijke prooi voor de roofdieren en zijn zij zelf ook prooi. Het is de stem van de spijbelaar. Ze willen genade als een uitvlucht om te zondigen, als een uitvlucht om niet meer door te leren. Ze hebben immers alles al. Nederland is ingedut in deze houding. Deze geest heerst over veel kerken, met name de vrijere kerken. Het is een groot gapend ravijn waar velen instorten. Het pronkt ook op de preekstoel en ernaast.

14. Deze mensen kunnen zeer religieus zijn, en overgeestelijk. Ze zijn aan de drugs van de gevoelsgodsdienst. Hun gezangen hebben ze om de hemelse leer uit te doven. Anderlech 11 noemt de zonde : het weigeren je te onderwerpen aan de hemelse leer. De hemelse leer wordt vervolgens verdraaid. Men wordt zo zelf verheven tot een vleselijke hemelse leer. In lauwheid ontstaat altijd valse zelfverzekerdheid. Dat is het gluiperige ervan. Het zijn druipende stenen op het pad waarover de lauwen en onoplettenden uitglijden. Blijf op je hoede. Oh, Anderlech waarschuwt hier zo tegen.

15. Moeten wij ons dan zomaar laten gelden, heethoofdig en koudhartig ? Neen. Anderlech 11 roept ons op om schuchter met deze dingen om te gaan, opdat de hemel niets vleselijks wordt toegeschreven. Wij moeten ons toeleggen op de ingetogenheid, en niet uit ons voegen springen. Wij

moeten ons leren terug te trekken. Dat is heel moeilijk, want alles trekt aan ons. Anderlech 11 legt uit dat we daarom een lust moeten hebben naar de hemelse leer, want anders ontkomen we niet aan de lusten der wereld. Dat is dus een leerbegeerte. Deze begeerte moet dus ernstig zijn, gedreven door zowel de hemelse toorn als de hemelse vreze, om zo niet in die der mensen te vallen. Het vlees is sluw, onderschat het niet, eindeloos sluw. Wie meent te staan zie toe dat hij niet valle. Oh, wie zou niet vrezen, als je weet hoe bedriegelijk en eindeloos sluw het vlees is. Van elk gaatje in de wapenrusting van de mens maakt het vlees dankbaar gebruik, en laten we beseffen dat het vlees, onze vijand, niet slaapt. Het is dus niet zomaar dat we ten allen tijde moeten bidden vanwege de vele bedriegelijke en valse gebeden van het vlees, maar dat we ten alle tijde moeten waken en toetsen.

16. Anderlech 8 toont de weg : Komt uw ellende onder ogen, ten diepste, ten volle, en praat het in geen enkele zin meer schoon. Dat is de wedergeboorte en de eeuwige zorg van de hemel, juist die overtuiging te ontvangen, niet van jezelf, niet van hoe goed je bent, maar hoe diep de zonde gaat, hoe bedriegelijk het allemaal is. Mensen stoppen vaak ergens halverwege en denken dan dat het genoeg is, en zetten hun tentje op, hun handeltje, en hun hele circus, en bouwen dan hun stad en koninkrijkje er omheen, maar het is niet genoeg. Het is niet genoeg, het is niet voldoende.

17. De profeten zijn roependen in de woestijn. De mens luistert niet. Dat is het vlees. Zo is de mens omsingeld door vele roofdieren die hier profijt uit slaan, winst mee maken. De mens is zo bezet gebied. Het scheurt de hersenen van de profeten, maar die moeten hier wel doorheen om afgezonderd te blijven. Dit lijden is scherp en diep. Zij kunnen hier niet vrolijk onder blijven.

18. Altijd weer kiest de mens voor uiterlijk vertoon, ook in religie. Zij zijn hiermee ingegaan tegen Anderlech 8 die zegt dat God geen uiterlijk vertoon wil. Het is allemaal bijgeloof. Ongehoorzaam zijn zij aan Anderlech 8. Anderlech 8 noemt het volk zowel onkundig als onverschillig. Dat is de situatie in de wereld, de wereld van het vlees. Het is een groot lijden, maar Anderlech is hierin een gids. Wat heeft de mensheid met deze gids gedaan ? De mens is overgeleverd aan de willekeur. Daarom is het boek Anderlech in de nieuwe bijbel vandaag zo nodig. Men is dartel geworden. Men staat pronkend op tegen de hemelse waarheden, met grote bluf. Bluf speelt de mens, en volgt bluf achterna. Och, laten de profeten hierover klagen opdat zij niet onder hetzelfde oordeel komen als de wereld. Laten de profeten zich toch afzonderen. Laten zij zich eraan toewijden om Anderlech ten diepste te bestuderen, gaan tot de tranenrivieren over deze dingen om zo als mijnwerkers in de grotten van het woord te werken, wat de exegese is, de schriftuitleg, opdat het volk doorgangen zal vinden. Een grote verborgen heerlijkheid ligt er in dit boek, wat vanuit de hemel tot de verloren mensheid is gekomen.

19. Nu, waakt, en volg het pad. Wijk er niet meer vanaf, dut niet meer in, want de tijden zijn kwaad en bedriegelijk. Dit zijn tijden van grote illusie, groot boerenbedrog. De mens moet nog ontwaken. Er is een pad voor de vrome. Ook de kerk is een warnet. Zowel kerk als volk zijn vergaan, stad en land.

20. Wat is dan de opdracht ? Zorg zeker niet dat je in het marktwezen omtrend deze dingen komt. Anderlech 8:64 zegt :

‘De mens moet het hemelse woord doorgeven aan het nageslacht en vruchtbaar zijn.’

21. Een ernstig woord voor deze tijd, en dan moet je eerst dat woord opzoeken en er alles voor opgeven, eerst zelf de diepte ingaan van dat woord, anders heb je niks te prediken. Het zaad moet er eerst in sterven en wortel schieten, anders zal het verdraaid worden. Zoveel gevaren staan op de loer. Daarom moet je een gladiator zijn. Blijf niet stilstaan, ook niet als gladiator. Bouw niet je arenaatje ergens voor aanzien en roem. Trek voort als een pelgrim. Laat de zonde je niet inhalen. Dit houdt ook in : Laat de zonde je niet vinden. Ga daarom de diepte in. Blijf niet aan de oppervlakte. Wordt geen snelheidsmaniak. Het pad leidt door de onderwereld. Dat is de ware exodus. Er is geen directe weg tot de wildernis. De poortwachters houden je tegen. Ga dus tot de fundamenten. Je komt niet zomaar de stad uit, maar ga diep onder de grond tot de geheimen. Dat is de weg van de nieuwe bijbel. En hulp aan anderen gaat via het onderwijs.

22. Het boek Anderlech is een weeklacht over het feit dat de mens zich maar niet bekeert, maar toont tegelijkertijd het pad om er doorheen te komen, toont tegelijkertijd de diepte van deze dingen, en hoe er in deze dingen mijnenwerk verricht dient te worden, en duikerswerk, en imkerswerk.

23. Het boek Anderlech waarschuwt dat er een vals geloof is binnengeslopen wat voor de verkoop is, en wat de mens bindt. Geloof kan alleen bestaan in verhouding tot, anders is het een wild vraatzuchtig omgetemd varken. Als geloof wordt losgekoppeld van onderricht ontstaat er een valstrik. Die valstrik is er ook als het onderricht wordt losgekoppeld van de vergeestelijking, laat Anderlech 3 zien. Dan gaat het zich namelijk verdichten, en worden ogen verblind. Dat is ook een truuk van de spijbelaren. Dan gaat het niet diep genoeg, blijft het steken en wordt het een valstrik. Betekenissen kunnen zo niet tot hun recht komen, en dan weet men niet meer waar men het over heeft. Dan gebruikt men gewoon krachttermen. Krachtwoorden zijn drugs vandaag de dag. Men spreekt ze uit om erbij te horen, om stoer te doen, een product te verkopen, enzovoorts. Men spreekt ze uit en krijgt direct erkenning en herkenning. Het gaat men veelal om het aanzien. Dat is goed voor het vlees, maar niet voor het geestelijke leven.

24. Het vlees noemt het geestelijke ziek, terwijl het zelf ziek is. Daar hebben ze een handel in. Vele geestelijke kinderen worden bedrogen door de vleselijke markt. Die krijgen een etiket op, worden aan de medicijnen gezet, drugs, vergif, opdat ze levenslang slaven zouden blijven van de markt, maar de moedermelk des Heeren zet hen vrij. Halleluja.

25. Het is een vreselijke situatie in deze wereld, maar wij moeten nog ontwaken tot de hemelse waarheden. Het is een zware strijd. Wij moeten hierin alle stenen omdraaien. De vijand geeft niet makkelijk op, de farao wil het volk niet laten gaan, en het beest wil zich niet bekeren, hoe dan ook. Dan moeten we dieper gaan. Het boek Anderlech geeft hierin doorgang. We staan tegenover hardnekkig vlees in de arena. Dit vlees laat zich niet zomaar temmen. Dit vlees is professioneel in zonde. Alleen profeten ontkomen aan haar. Alleen als je je hebt afgezonderd van de boze massa’s. Denk niet dat je omgang kunt hebben met de wereld, vriend kunt zijn met de wereld, en onbesmet kunt blijven. Het pakt je, onherroepelijk. Maar dwazen praten het immer schoon. Het boek Anderlech laat zien wat voor geesten dit zijn : plaaggeesten en verslavingsgeesten.

26. Wij gaan van kwelling tot kwelling. Ook als de voorhangsels van het Woord scheuren komen er juist zoveel kwellingen, als wij ontwaken tot de diepere waarheden, want die diepere waarheden worden met hand en tand door misbruikers bewaakt. Elke waarheid hebben ze misbruikt. En we

zien hier varkens die een beeld zijn van hebzucht en vraatzucht. Er liggen vele valstrikken voor hen die dieper in het Woord doordringen, want telkens weer proberen misbruikers hen te verleiden om het ook maar te gaan misbruiken en verkopen. In die zin groeit het kaf met het koren op.

27. Profeten dienen voornamelijk zwijgers te zijn, luisteraars, worstelaars met overmoed. Ze moeten stom worden voor de Heere, tot de wachter van de mond. Zij mogen niet zomaar spreken. Eén ijdel woord kan hen fataal worden. Zij worstelen ten bloedens toe met de geest van overmoed en praterigheid.

28. Alles wat vlees is moet sterven in ons, moet verslonden worden door God, door het geestelijke.

2.

De zee van twijfel

1. De mens wordt geleid door zaaddrift.
Niemand zal hen stoppen in hun vleesdrift.
Niemand zal hen stoppen in hun gejakker.
Ze zijn op weg naar de afgrond.
Het vlees duldt geen limieten.

2. Ouders hebben hierin een grote verantwoordelijkheid.
Ze hebben de tucht verwaarloosd en nu is de jeugd overgeleverd aan verwennerij en zelfverwennerij.
Er heerst een gevaarlijke grootouder cultus ook.
Zo raakt het volk in slaap.
Nu kunnen ze de snelle wagens niet meer stoppen.
Het is een verslaving.
Daarom zegt Odenlech ook : ‘Wee de ouders die het onderwijs verzaken, die hun kinderen niet onderwijzen.’
Je hoeft een kind niet te dwingen, maar er moet wel tucht zijn, er moeten wel limieten zijn, en ze moeten wel bij het onderwijs kunnen. Het moet voor ze klaarliggen. Ouders hebben de taak om dat over te brengen.

3. Anderlech 13 laat de ware opname zien.
Het is een heen en weer.
Het is de verwerking van vlees en vuilnis.
Dit gebeurt in de mijnen van het woord.
De mens heeft het mijnenwerk verzaakt.
Het was hen wel goed zo.
Ze hebben het niet verdiept.
Ze zijn oppervlakkig geweest.

Ze hebben het gelaten zoals het was.
Maar de opname is visserswerk.
Dat gaat heel diep.
Dat gaat heen en weer.

4. In de mijnen moet men de weg vinden van stad tot wildernis, stelt Anderlech 13.
Daar moeten de kinderen mee naartoe genomen worden.
Dat is de taak van de ouders om voor hen de weg te bereiden.
De opname gaat dus ook weer terug, terug naar de kinderen, om hen de weg te wijzen.
Je zit niet hoog en droog in je hemeltje.
Je gaat de dieptes in op zoek naar de verlorenen.
Dat is wat de opname is.

5. Het is een werk van de afgezanten.
Het zijn hemelse afgezanten.
Het zijn vissers.
Met hen moet de mens leren samenwerken.
Het is een natuurverschijnsel.
Zij brengen de mens terug tot de natuur.
Zij komen ook voor de kinderen.

6. Niemand wordt overgeslagen.
Zij komen voor hen die het meest verloren zijn, die het meest afhankelijk zijn, het meest kwetsbaar en hulpeloos.
Dat is wat de opname is.
Je neemt het diepere op.

7. Wat is er veel gelogen over de opname, met name in de vrijere kerken.
Alsof het een soort opportunisme is.
Maar dat is helemaal niet zo.
Het is het leren zorg dragen, het leren de weg bereiden voor anderen.
Het is dat je zelf leert opnemen.
Het is een verwerkingsproces.
Je gaat tot de diepere kern.
Het is een ontwaking, een studie.
Het is ingeleid worden tot het hemelse werk.

8. Oh, er is zoveel te doen.
Neem de geestelijke werkeloosheidsfondsen niet aan.
Anderlech 13 laat zien dat de opname het alles tot zaligheid strekken betekent.
Alle dingen moeten medewerken ten goede. Dat is een opdracht.

9. De vleesdrift, erfdrift en zaaddrift, bezitsdrift van de mens, ook machtsdrift en expansiedrift, mag niet ingetoomd worden. Het vlees mag geen haar gekrenkt worden, want dan is het vlees zwaar beledigd. Alles om hen heen ziet het vlees als objecten voor de productie. Die objecten worden

doorverkocht, met grote winst. Opportunisme. Het vlees heeft vele slaven gemaakt, een slavenmarkt.

10. Er is geen vrijmaking zonder de opening van het Woord. Men kan oppervlakkig met het Woord omgaan als met een dode letter, maar men kan ook tot de tranen van het Woord gaan. Men moet tot het levende Woord gaan, het wenende Woord, in de volle bitterheid. Het is niet iets om lichtzinnig over te doen, of afstandelijk en klinisch. Het moet doorleeft worden. De traan van het Woord moet ontvangen worden, en de melk, en deze tranen zijn niet passief en hopeloos, maar zij zijn donderstenen en hagelstenen, oftewel zij voeren oorlog. Dat is ook waar het boek Beloch over gaat. Het is een boek van geestelijke oorlog, een leergierigheid. Daar moet alles voor opgegeven worden.

11. Er wordt niet alleen gesproken van melk, maar ook van honing. De mens moet leren verzoeten, niet alleen bitter blijven, maar ook hoop blijven houden, hoop bieden en ervoor vechten, tot nieuwe, diepere inzichten komen. Dat is een gematigd zoet, want er is veel werk te verrichten. Wees dus niet overmatig bitter en ook niet overmatig zoet, want dat is verlammend. Velen zijn vergiftigd door overmatig zoet. Zij zijn niet de nodige wegen gegaan, maar zijn tot kunstmatig, vals zoet gekomen wat zwaar giftig is en wat de harten heeft verlamd. Ze zijn onverschillig geworden, in schijnveiligheid, opportunisme. Ze dalen niet meer af, maar zoeken het hoger en hoger, puur voor zichzelf, voor hun verwennerij. Zo leven zij in valse gerustheid. Zo leven zij in groot deserteurenschap en belastingontduiking. Het is een plaatje wat in deze wereld is geschetst. Je ziet het overal om je heen, hoe mensen geestelijk werkeloos worden en overzoet gaan wanen. Huisje boompje beestje. Alles keurig in orde. Maar wij hebben niets. Het is Laodiceaans. Er is nog een grote geestelijke strijd te voeren. Overal dut men in, onder elke hoge boom.

12. De mannelijke kracht is door de zondeval ontspoort, en daarom moet het mannelijke vleselijke teruggedrongen worden, want het mannelijke kan alleen leven vanuit vermindering. Hiertoe is de hemelse speer gekomen. Het mannelijke moet minderen om geboorte te vinden in de baarmoeder van de sobere natuur.

13. De wereld moet van binnenuit veranderen, niet door uitwendig geprots.
Van binnenuit komen de stromen van levend water. Belech 1:47

14. Anderlech 12 zegt : Om tot de herschepping te gaan en de herschepping te begrijpen heb je de hemelse sleutels nodig, de sleutels van de hemelse visserszorg. Alleen op hemelse grond kan de herschepping komen. Het is vruchtbare grond. In dat proces neemt de hemelse wildernis de man over, en draagt hem.

15. Door de geestelijke visserszorg wordt het van binnen veranderd, en zo neemt de hemelse wildernis de man over om hem te dragen. De man moet een stap terugdoen. Hier zien we ook hoe Buli 1 in zijn werk gaat : Zij is in oorlog tegen de grote stad. Aan de grote rivier in de wildernis is zij. Ziet, zij zal de grote stad tot een wildernis maken. Zij zullen verantwoordelijk zijn voor hun zonden. En zij zullen loon ontvangen naar werken. Zij zal Haar kinderen voeden met Haar Woord, en zij zal Haar kinderen roven uit de grote stad, en hen leiden tot de diepe wildernis, en veel krijgsgevangenen zal zij meevoeren.

16. De prediking van het visnet en van de volkomen zonde overtuiging is het middel waardoor zij de man overneemt. De man gaat zo terug naar zijn moeder en wordt gedragen. De man moet herschapen worden, want op aarde ontstond slechts een karikatuur van de man, geheel verkeerd voorgesteld, onder marktdruk en de druk van de zonde. Anderlech 12 geeft de sleutels. De man moet terug naar de hemelse school en de uitlegkunde leren, want de betekenissen zijn vastgeraakt, niet genoeg verdiept. Het heeft zich verletterlijkt, en daarom heeft de man dicht vlees waarmee hij protst. Het is geestelijke trombose. Het hemelse woord moet weer stromen vanuit de dieptes, dan is het vers, puur en gezond, levengevend, levenmakend. Hier leert de man de geestelijke viskunde om zijn ogen en oren te openen.

17. Zo mag de man tot verdieping en bezinning komen. Ga niet zomaar overal naar binnen. De man moet dus leren in de wildernis te blijven, de stad te wantrouwen, te onderzoeken. De man moet weer alert en waakzaam worden. Voor de man is dit een zoektocht naar de sleutel der kennis die was achtergehouden, waar Anderlech 12 over spreekt.

18. De man wordt opgeroepen te werken in de mijnen, de verschrikkelijke mijnen van de herinneringen, waar het woord achter verborgen ligt. Het zijn de mijnen van het woord, van de uitlegkunde, de exegese. Om bij die mijnen te kunnen komen moet de man tot de tranenrivieren gaan. De man moet intens bedroefd zijn over de zonde, en dat kan alleen door de zondekennis. Men moet onder ogen komen hoe diep die put is, hoe ver die mijnen reiken. Hierin moet gewerkt worden, moet gif tot medicijn verwerkt worden. Er is niet zomaar genezing, er is niet zomaar herstel, het gaat door hard werk en diepe ontwaking. Er is dus ook gevaar als genezingsdiensten los raken van het woord en losraken van de hemelse school, het hemelse werk, want dan wordt het tot voorspoeds-evangelie, en gaat het zijn eigen leven leiden om het vlees groot te maken en te dienen. Zo werden de nefilims ook groot, en de nakers, de dochters der mensen, die hen ondersteunden. Het is roekeloze, losgeslagen natuur, de lagere natuur van de mens. De genezingsdienst dient ingeperkt te zijn door het profetische en het exorcistische, en dat gaat niet buiten de school en het woord om. Dat gaat niet buiten de kennis om. Uiteindelijk komt dit neer op de wetenschap van het toetsen. Binnen het kader van het diepte-toetsen dient dit alles te gebeuren en in verhouding te komen. Daarbuiten heerst het grote bedrog van de onschepping.

19. Keer terug tot de mijnen, keer terug tot het visserswerk, wat ook een duikerswerk inhoudt. Alles heeft zich lopen verdichten in het vlees. De zonde is tot steen geworden. Daarom moet het losgebeiteld worden, anders kan de mens de oude natuur nooit afleggen. Daar spreekt het boek Anderlech over en verder de gehele nieuwe bijbel. Vindt uw wapen niet buiten het hemelse woord.

20. De verhongering van de mens, oftewel het sobere leven in de natuur, is opdat
de vrouw kinderen kan baren.
Belech 1:76

21. Als men wedergeboren wil worden dan moet men gaan tot de sobere baarmoeder van de natuur, en daar moet een mens voor minderen en hongeren, zich geheel leeg maken, anders kan de baarmoeder het kind niet aannemen. Daartoe is het lijden en de honger.

22. Wat geeft een mens om in de baarmoeder van het geestelijke te komen ? Men moet hier alles voor geven.

23. De mens is verdronken in valse schijnzekerheden, overmoedige zekerheden, snelle zelfovertuiging. Men moet terug naar de zee van twijfel want men heeft zich teveel aangematigd. Men weet teveel in vooringenomenheid. Men wordt voortgedreven door vleselijke zaaddriften. De mens is zeer zaaddriftig.

24. De psalmen in de nieuwe bijbel beginnen bij de rivier van twijfel, in het boek Beloch. Beloch 1:1 zegt : ‘Hier vloeit de Rivier van de Twijfel. Alleen Uw schepen brengen mij erover.’

25. De mens moet groeien in twijfel, en daardoor wedergeboren worden. God komt de oprechte twijfelaars tegemoet, niet hen die alles denken te weten.

26. Je kunt alleen iets benaderen door heen en weer te gaan.
Anderlech 13

27. Heen en weer, op en neer, minderend, vertragend, en cirkelend, onderzoekend, niet snel grijpen en grissen. De mens is door het grijpen en grissen in een valse schijnrealiteit gekomen. Daarom moet de mens terug naar de zee van twijfel. Laten wij opgaan naar de zee. Laten wij minderen bij alles wat we doen, opdat we komen tot de hogere en diepere werelden, dat wat is vergeten door het tijdperk van de snelheidsmaniakken. Laten we weer minderen in de zee van twijfel, tot de soberheid gaan, anders neem je teveel en wordt het je tot strop. De hedendaagse mensheid heeft een overdosis gehad en die was gedwongen. Keer terug tot de zee van het twijfelen, om je geweten te bewaken. Het is voor je eigen bescherming.

28. Beloch 7:1 zegt : ‘Teveel van haar zou u doden.’

29. Toch heeft de mens teveel genomen van het religieuze, en is hierin stram en dor geworden. Alles weten ze beter dan de ander. Alles. De beginhoofdstukken van het boek Beloch behandelen dit probleem. We moeten terug naar de eb en vloed van de zee van twijfel. We moeten de rivier van twijfel over voordat we dingen gaan lopen beweren. Alleen God kan ons over deze rivier brengen. God neemt er de tijd voor. De mens niet. Het vlees wil altijd bouwen op geforceerde zekerheden. Dat is de aard van het vlees. Die moet overwonnen worden.

30. We kunnen alleen iets benaderen door eb en vloed, anders wordt het te gevaarlijk, neemt het ons mee. We kunnen alleen iets benaderen door plaatsvervangend lijden, anders gaan we er onverschillig en leugenachtig mee om, projecterend. We moeten met alles eerst tot Pniël gaan. Eerst moet er een worsteling zijn. Zo niet, dan komen we bedrogen uit.

31. De mens heeft van alles teveel genomen en te langdurig. Het is het consumenten-syndroom van het vlees, het valse romanticisme van de schijnwerkelijkheid, de rotte laag om het paradijs heen, waar de virussen en parasieten feest vieren, terwijl de martelaren lijden in het paradijs, strijden en studeren. We moeten alles lichtelijk aanraken. Geen projectie, maar stroming en wording.

32. Geen vooroordelen en zekerheid/ vertrouwen, maar twijfel en voldoende onderzoek, waarin je aan jezelf sterft en wordt opgenomen. God komt tegemoet aan twijfel, niet aan zelfverzekerdheid. Wedergeboorte is in twijfel en voorzichtigheid. Niet versnellen, maar vertragen zodat alle

tussenstappen zichtbaar worden. Omhul alles met twijfel. Maak de muren van de twijfel dikker, laat de zeeën van de twijfel groter worden. De mens heeft twijfel op de achtergrond gedrukt, en verkleind, onderdrukt, in grote snelheidswaan.

33. Eerst moet er veel chaos en verwarring zijn voordat de schepping kan komen. Ga slapen en dromen. De mens heeft teveel bewustzijn genomen en het is vals. De mens wordt vergiftigd door schijnbewustzijn. Eerst moet de mens tot het ontwustzijn komen. Hierin wordt het Woord geboren. Verkoelen en invriezen. Groeien in twijfel als het medicijn tegen de geest van overmoed en tegen de geest van valse zekerheden. Wedergeboren worden in twijfel.

34. Buli 9:9 zegt : ‘De aarde begon te beven en slokte de rivieren op, maar de zeeen begonnen groter te worden. Een zwarte leeuw rees op uit de aarde, en er kwam een stilte, waarna woorden van wijsheid werden gesproken, terwijl boeken zich openden.’

35. Alleen door het groter worden van de zeeën van twijfel komt men tot de stilte die tot het Woord leidt. Uiteindelijk moeten we de rivier van twijfel overgaan om tot de zee van twijfel te gaan. Laten wij opgaan naar de zee van twijfel.

36. Wij zijn in deze wereld allemaal ingevroren in ijskoude zekerheden, niet ijskoude twijfel. Nu leeft de mens nog in een bevroren nachtmerrie, maar de nachtmerrie zal bloeien.

37. De gezant van Buli 10:11 zegt : ‘Ontzegel mij nu het boek der zeeen.’ Het is van belang dat de mens de zee van twijfel leert kennen, er vertrouwd mee raakt, om op de hoede te zijn voor valse verkoop-zekerheden. Alles op aarde is al geobjectificeerd door sluwe geestelijke handelaren, en alles is al onderdeel van hun gluiperige statistieken. Daarom moet de geestelijke mens vertrouwd raken met de geestelijke jacht naar de hogere kennis om aan het aardse bedrog te ontkomen. Dit is waar de nieuwe bijbel voluit over predikt. Het boek des levens is gekomen. De overwinnaars over het vlees zijn tot het verborgen manna gegaan, tot de witte steen met de nieuwe namen. Deze geestelijke jacht komt nergens anders uit voort dan uit de zee van twijfel. Zij grijpen naar de boog, maar zullen het nooit bereiken, want zij moeten dieper gaan. Loskomen van alle schijnzekerheden, schijnwapens en schijn-oorlogen. Waar heeft het de mensheid gebracht ? Waar komt al dat oververtrouwen in de mensheid en met name in het zelf vandaan ? Och ziet u, u bent al een product van het schijnbestaan. Nu is het uw taak om hiervan los te komen en tot het Woord te gaan om uw ware identiteit te vinden. Dat kan alleen door de wedergeboorte in de zee van twijfel, in niets anders. God komt de ware twijfelaars tegemoet en geeft hen leven, omdat ze niet overmoedig hebben gegrepen naar schijnantwoorden, en ze geen schijnmarkten hebben gebouwd ten koste van anderen.

38. Je gaat tot de zee van twijfel om te leren, niet voor marktstatistieken. De grote handelaren van het vlees zijn tot de zee van valse snelle superzekerheden gegaan. Ze denken niet aan de ander. Ze strijden voor geluk over de ruggen van anderen heen. Ze hebben de diepte niet gevonden. Ze spreken snel en eisend. Het ware geluk kennen ze niet. Het ware geluk komt traag. Dat kun je niet kopen. Dat moet je doorstaan. God komt de twijfel vanzelf tegemoet, als het zuivere motieven heeft. Ga terug naar de bron. Wees voorzichtig. Het gaat om de twijfel des Heeren.

39. Beloch 30:1 zegt :

‘Hoe zullen wij opgaan tot de zee ?
Hoe zullen wij opgaan tot de rivier ?
Een grote stoet gaat uit de stad, om een tocht tot de zee te maken.
Langs de grote rivier zijn zij.
Hier spelen kinderen met manden.
Zij weten nog niet wat te doen.’

3.

Belech en Beloch

1. De mens is niets dan een product op deze hysterische aarde.
Toch heeft God een weg. Toch is God de mens tegemoet gekomen.
Het is een pad door de wildernis. Dat begint al onder de stad.
Er is geen rechtstreekse weg naar de wildernis.
We spreken over een geestelijke wildernis.
Het is een woest pad. Struikrovers zijn overal.
Het is een pad van ballingschap.
Romantische religie moet uit het hoofd gebannen worden, want dat is juist iets van de markt.
In Laodicea wordt men geobjectificeerd.
Vandaar dat men uit Laodicea dient te ontsnappen.
Daarom is de nieuwe bijbel gekomen, als route beschrijving.
Het is een map, een goede gids, door de hemel gegeven.

2. Wat leert ons het boek Belech in de nieuwe bijbel ?
Niet zomaar zorg, maar zorgvuldigheid. We hebben het over hoofdstuk Belech 7. De vrucht van zorgvuldigheid is de droefheid over de zonde. Het boek Beloch komt erna, het psalmenboek. Beiden vormen ze een soort urim en thummim. Deze verhouding zien we ook aan het begin van de nieuwe bijbel, in het boek Duizen. Hier wordt Belech overigens anders genoemd, Beneph, sinds in het Orions de l en de n dichtbij elkaar liggen in uitspraak, en de ph of v ligt dicht bij de ch in uitspraak, net zoals in het Hebreeuws de v en de b dichtbij elkaar liggen in uitspraak, waardoor het opschrijven soms ook kan verschillen, wat ook weer een strategie is, zoals de Egyptenaren deze strategie gebruikten, dat ze dezelfde woorden en namen op verschillende manieren beschreven, uitbeeldden.

3. We hebben het over Duizen 12:12. Deze hel werd genoemd de Stopher. De drieendertigste vorst genaamd Optus werd de wachter van deze hel. Optus bepaalde wie er wel en niet naartoe gingen. In die tijd was er een grote slavenopstand, die aangevoerd werd door Lakata, een jonge gladiator. Hij versloeg Optus met een groot slavenleger. Hierdoor kwam Vuch aan de macht in Golar. Septus had min of meer de macht volledig in Golak en Golar verloren, en zo werden zij tot belangrijke

handelswegen in de tocht van Behemma naar Tork. Na Tork is er een tiende gebied, Belim. Hier troont een matriarch, Beneph.

4. Duizen 12:19. Tork was onder een vloek. In het achterliggende gebied Belim heerste Parin niet meer. 20. Dit gebied was in de handen van Beneph, een matriarch. 21. De twee paradijsbomen bepaalden wie wel en niet uitverkoren waren. 22. In Belim is er een tocht tot het gebied Zerk, waarin zich het gebied Petevard bevindt. 23. Dit is een jachtsgebied met jachtvelden. Het overwicht van het grote, van de grote moeder, is Beloch. 24. Beloch is ook de matriarch die Orion veroverd heeft. Zij troont in Belim.

5. Beloch en Belech (hier Beneph genoemd) zijn de regeerders van Belim voorgesteld als de twee paradijsbomen, of palmbomen, principes voor een goed afvoer systeem. Dit is als een medicijn tegen Optus. In de komende tijden moeten deze boeken nog ontzegeld worden. Het volk moet onderwezen worden over deze dingen. Optus had alles overversimpeld door het lagere Orions. Zijn systeem had missing links en groeide uit tot een monster. Dat monster zien we over om ons heen. Het was gekomen met de deformatie in de reformatie. Het monster moet nog verslagen worden, wat zal gebeuren als de mens zicht zal krijgen op Belech en Beloch. Dat zijn dus twee boeken in de nieuwe bijbel. Zij staan ook niet op zichzelf.

6. Ewa 30 laat duidelijk zien dat de gesel des Heeren belangrijk is om weer grens gevoelig te worden, want de mens is over natuur grenzen heengegaan, en kwam zo tot het gebied buiten het paradijs om vervolgens door corrupte, versimpelde snelformules in de kerk dit gebied tot paradijs te wanen. Men wist alles al. Men had alles al. Men was bedrogen. Men was verblind, en de blinden leidden de blinden. Ewa 36 laat zien dat de gesel nodig is om het Woord te brengen, maar de mens is te gronde gegaan door gebrek aan kennis vanwege tuchteloosheid. Het was de mens allemaal wel goed. Men vertrouwde op eigen kracht en inzicht, omdat dat zo aangeleerd was. Men verafgoodde zelfvertrouwen, ook religieus zelfvertrouwen. Het was tot een Laodiceaanse gewoonte geworden. Daarom moesten Belech en Beloch komen, om het volk te doen ontwaken. Zij moesten allereerst het oordeel brengen. Hierin zou het pad getoond worden. Eerst moest er een heleboel afsterven, een heleboel valse kennis. Die kennis was overmatig en overmoedig afgerond.

7. Ewa 39 zegt : ‘Laat jezelf niet afleiden door hen die het lijden en de gesel niet prediken. Zij willen immers uw ziel meeslepen in het verderf. Zij zijn loze golven van de zee des doods, van de eeuwige dood, waarin je aan het einde niets dan zeeschuim bent. Oh mens, laat u toch onderwijzen. Het leven kan zoveel meer betekenen. De tucht is de baarmoeder. De mens die geboren wil worden kan hier niet aan ontkomen. De gesel is de opvoeding, anders zijn wij slechts wolken zonder water.

8. Ik houd mij vast aan uw gesel, oh God, opdat u mij behoedde tegen het kwaad. Uw gesel leidt mij, doet mij ontwaken, en bewerkt het goede in mij.

9. Uw gesel is mijn oor oh God, opdat ik zal horen van uw onderwijs, Uw gesel is mijn oog, opdat mij niet zal ontgaan wat u aan mij laat zien. Wanneer ik moede ben, dan geeft uw gesel mij kracht. Uw woord is in uw gesel, en uw herinnering. Ja, bitter is haar melk, om haar kind te sterken.

10. Wij moeten het lijden aanvaarden. Er zijn velen om ons heen die veel klagen en geen onderwijs aannemen, en ook het lijden niet aanvaarden.

11. De mens moet beseffen dat de mens deze tucht nodig heeft. Zij die altijd maar klagen en hun kinderen niet onderwijzen verbitteren hun kinderen. God slaapt en houdt zich doof voor een reden. Er is een diepere wereld. God is in dromen.’

12. Ewa 43 zegt : De hemelse prediking kwam niet om vrede te brengen, maar scheuring, het vleselijke moest namelijk van het geestelijke gescheiden worden. Wij gaan soms met de gesel door de kerk. Heilige huisjes moeten soms omver getrapt worden. Dankbaar volgen wij hierin het natuurschone hemelse woord. Wat een prachtige natuurvrouw is dit. Het hemelse woord valt met recht de vleselijke werken aan. In die zin is zij een giftige pijl. Er is ook nog zoiets als mentale vervolging. De Psalmen staan hier ook vol mee. Maar wie zijn we ? We zijn uitverkorenen. Het zijn krachten die tegen elkaar ingaan.

13. God verkiest het dwaze. Het gelijkvormige zal uitsterven. Alleen het unieke zal overleven. Durf je anders te denken dan de mensen om je heen ? Zo niet, dan heb je een probleem. Het gelijkvormige zal onder de voet gelopen worden door de dwazen van het hemelse woord. Zij kijken wel beter uit dan gelijkvormig te zijn aan anderen. Heb je nog iets te melden in deze wereld, of zeg je alleen maar hetzelfde als wat ieder ander mens zegt ? Zorg hierin wel dat je niet vleselijk dwaas bent of gewoon dom of roekeloos. Wees strategisch, wees intelligent, en betaal de prijs. Het vlees projecteert altijd, klaagt altijd de mens aan die het goede wil doen, van het vlees afwil. Hoe kom je van het vlees af ? Het vlees is de zondemacht die de mens wil besturen. Wij leven niet door eigen meningen en geloof, niet door het vlees.

14. Ewa 44 zegt dan : Allereerst dus niet grijpen naar het schoonmaakproduct, maar naar het vuile werk. Durf je handen maar vuil te maken aan dit varken. Je moet wel, anders rijt het je nog verder in stukken. De mens wordt niet zomaar door een middeltje van zonden gewassen. Neen, de mens moet de zonde confronteren en leren kennen. Ken je de strijd met dit zwijn ? Ken je de strategie ? De psalmist moest zichzelf figuurlijk wassen in het bloed van de vijand, wat erop duidt dat je de vijand door en door moet kennen. Het vlees heeft deze strijd verzaakt en zo de bedriegelijke vlees industrie opgezet in plaats daarvan, maar dit kan de noodzaak van de geestelijke strijd niet vervangen.

15. En : De dieptes van het hemelse woord zijn wachtende als natuur vrouwen in de wildernis op de ontwakende mens. De moeder roept. Wie hoort ? Zonde staat gelijk aan kortzichtige exclusiviteit. Kom tot de diepte, ook de diepte van het hemelse woord. Je moet de taal leren begrijpen, waar het daadwerkelijk voor staat, in de diepte. In de diepte sterft het vlees af. Aan de oppervlakte blijft het vlees je bedonderen.

16. Daarom is het hemelse woord 'zij die tot de dieptes roept'. Het zaad van de vrouw zou het zaad van het zwijn overwinnen. Wat is het zaad van de vrouw ? Moedermelk. Zo communiceert moeder met kind. In wat voor zin werken dan de paradijsbomen ? Zij kunnen niet voorwerpelijk benaderd worden, maar alleen onderwerpelijk. Het is dus een nee naar het vleselijke en een ja naar het geestelijke. Men moet eerst tot de bladeren gaan, tot de voorschriften, tot de geboden, en dan pas kan men tot de vrucht gaan. Zomaar rechtstreeks zijn deze bomen verboden. Je moet er voor

werken, je moet je ervoor oefenen, anders zou het te gevaarlijk zijn, want niemand zal God zien en leven.

17. Belech 7 noemt de geestelijke vissersboot een beeld van de zorgvuldigheid. Het is belangrijk niet zomaar tot zorg over te gaan, maar tot zorgvuldigheid, die de ware zorg is. Daarom moet de mens tot de geestelijke vissersboot gaan. Dit is daadwerkelijk het op en neer gaan van Anderlech 13. Dit is een beeld van de opname. Dat is iets van binnen, niet iets uitwendigs. In de zorgvuldigheid wordt het Woord bewaard. Het gaat altijd weer naar en vanuit het laagste punt, als de hemelse golven, om de diepst verlorenen op te nemen tot het hogere. Dat is de aard van de opname.

18. Belech 7:46 zegt : De zorgvuldigheid is het ware hemelse woord wat in onze harten is opgetekend.

19. Vers 47 zegt : Dat is dus een diepe natuurbesnijdenis als de voorhangsels gaan scheuren.

20. En dan wordt het proces beschreven hoe dat gaat. Het kind valt hier in een diepe slaap om van de ijdele waarden tot de innerlijke waarden te komen.

21. Vers 61 laat zien dat de vissersboot de bewarende zorgvuldigheid is.

4.

De afbraak van het Laodiceaanse wereldrijk

1. Wat een geprots en gepronk op deze aarde, men blaast hoog van de toren. De man doet zijn vlees zwellen tot alle kleuren als hij denkt voor de Heere te staan, wat de Heere niet welbehagelijk is, wat een kwelling is voor de Heere, deze dwaasheid. Altijd denkt deze mens het beter te weten, en altijd weer wil hij zijn naaste onderdrukken, tot onderwerping brengen aan zijn ideeën. Ongetoetst gaan zij voort. Wanneer gaat gij u voor de Heere vernederen ?

2. Wanneer leert u de nederigheid en bidt u : ‘Oh Heere, ik wil in Uw lijden delen.’ En : ‘Openbaar mij Uw lijden.’

3. Nu is de mens vanwege gebrek aan kennis, gebrek aan zelfverloochening en gebrek aan de vreze des Heeren afgestemd op het vlees. De scholastiek in de middeleeuwen wees erop dat er een verhouding moest zijn tussen rede en goddelijke openbaring. Er is daarom ook een verschil tussen menselijke rede en de hogere rede des Heeren. Het moet dus boven menselijke rede en kennis uitstijgen, wat men de geleide leer noemde.

4. De geleide leer is dus het werk van openbaring. Hoezeer is het van belang dat hier ook een wetenschap voor is, de openbaringswetenschap, de profetische wetenschap, anders gaat men het niet redden. Er is ook een vijand die informatie vervalst, daarom moet de profetische wetenschap verbonden zijn aan de strategische wetenschap en de toetswetenschap. Deze zaken worden in de nieuwe bijbel beschreven. Het is absolute noodzaak voor het volk om los te komen van valse rede en valse profetie. Zo kan de verziekte lijn van deformatie uit het volk worden weggesneden. Het volk is door de eeuwen heen zwaar verwilderd en zwaar afgedwaald, ook met hun hele kerkelijke wezen.

5. Theologie is een wetenschap, geen natte vingerwerk, anders zou het gevaarlijk worden. God neemt met niets minder genoegen. De filosofie of wijsbegeerte behoort dus de theologie te beschermen en te ondersteunen. Daartoe was de scholastiek in de middeleeuwen.

6. Oh hoezeer het geleid worden des Heeren in verband staat met het lijden des Heeren. ‘Leer mij te lijden met U.’ Wijk niet af van het hart van God. Er is geen toegang tot God’s hart als wij God’s lijden niet onder ogen willen komen en niet willen dragen. Nu, het grootste lijden van God is de zonde der mensen. Zouden wij daarover niet wenen en klagen, de dieptes ervan onder ogen komen ? De mens is afgedwaald, en zijn grootste ellende is dat hij zijn ellende niet kent. Het grootste lijden des Heeren is het Laodiceaanse wereldwijk. Daarom moet er een uittocht zijn uit Laodicea.

7. Daartoe is de mens geroepen in deze tijden, om deel te hebben aan deze uittocht. Dat betekent allereerst deel te hebben aan het lijden des Heeren.

8. God is de hoogste oorzaak, niet de mens op zich. Rivieren 1 in de nieuwe bijbel laat zien hoe de mens zich als slechts een druppel beroemt tegen de zee, tegen God. Dat is de grootste dwaasheid. Daarom is het geestelijke visnet zo nodig. De mens is maar een vis in de zee. De vis kan niet tegen de zee op. Het is een hardnekkige eigenaardigheid van de mens. Telkens komen we het weer tegen. Daarom moet het onderwijs komen. Daarom mogen wij in Beloch 6 lezen :

Waarheen zult gij vluchten, oh onwetendheid ?
De hemel zal weldra de aardbodem vullen,
En de aarde zal vol zijn van de heerlijkheid van haar kennis.

9. De mens volgt slechts sketches, religieuze sketches, die ze van betekenis hebben geroofd. Ze laten de dieptes niet zien en hebben de sketches geromantiseerd en verabsoluteerd. Het is op het niveau van een ordinair roddelblad of flutroman. Men heeft teveel genomen van het leven, van het vrije leven, en van het sociale, en het heeft de mens bedrogen.

10. We kunnen stellen dat de mens zich moet afstemmen op de hogere oorsprongen, om zo zelf ook tot betere niveau’s te komen. Dat is zowel een afstemmingsproces als een wordingsproces. Het gaat om afstemming, stroming en wording. Daar moet goede balans in zitten, anders gaat het mis. waar wording wordt losgekoppeld van afstemming en stroming ontstaat het vlees.

11. Onthoud dat het Woord van God een gedicht is.
Onthoud dat het Woord van God geestelijk is en vergeestelijkt.
Wees geen letterdienst.

Het gedicht wil spreken, maar niet op de wijze van de mensen.
Het wil boven alles uitstijgen.
Het is als een vogel, maar ook als een waterval, want het komt ook terug.
Het gaat zowel hoger als dieper.

12. Het leven is een gedicht.
Er is niets letterlijks aan.
Laat het leven niet verdichten.
Laat het niet verletterlijken.
Strijd de goede strijd tegen verdichting en verletterlijking.

13. Onthoud dat het Woord gekomen is om mensen te roepen.
Dan hoef jij die mensen niet aan te vallen.
Het Woord beschermt hen en leidt hen, niet jij.
De mens heeft niets in te brengen bij het Woord.
Dat kan alleen van boven komen.
Dat kan door de mens heenvloeien.
Stromen van levend water.

14. Alleen de verslagenen van hart kunnen komen,
hen die aan de zondeval ontdekt zijn,
alleen de kinderen.
Het Woord is een baarmoeder, en Zij geeft melk.
Het is alleen voor de zuigelingen.
Het is alleen voor leerlingen, niet voor hen die alles al denken te weten,
niet voor hen die denken dat ze al klaar zijn.

15. Het Woord is een tocht, een pad, door de wildernis.
Laat alles er voor achter.
Houdt geen reserves, want die zijn je tot strop.
Kom geheel leeg tot het Woord, en worstel,
opdat het valse woord je niet zal leiden.

16. Er is geen Woord zonder Pniël.
Alleen gladiatoren zullen binnengaan.
Met minder neemt zij geen genoegen.
Zij strijden met henzelf, en worstelen met het Woord,
worstelen met Haar.
Zij geeft hen geboorte, als het vlees wegvalt.
Alleen de verbrokenen zullen binnengaan,
alleen de vrezelingen.

5.

Laodicea die de profeten doodt

1. Het is een hevige oorlog tegen het vlees.
God komt een ieder tegemoet die deze strijd serieus neemt en hier ten volle aan deelneemt,
zonder reserves er op na te houden.
Daar mag een ieder toe ontwaken die het vlees niet liefheeft.
Eerst sterft men een harde dood aan zichzelf op het strijdveld,
een harde dood aan het ego, en dan pas komt God, want God is de verbrokenheid tot nieuw leven.
Alle meer romantische ideeën over God dient men los te laten, want God is niet romantisch.

2. God is een hemelse strijdster.
Men heeft leven en hemel verkeerd voorgesteld.
Het is een oorlogshemel, en het leven is oorlog.

3. Kom toch dichterbij het geheimenis.
Laat niets of niemand u tegenhouden of afleiden.
Het leven is grote beproeving.
Vele kapers zijn er op de kust, vele Judassen uitgezonden.
Vele kussen zijn verraderlijk.

4. Maar God slaat oprecht wonden.
God spaart de gesel niet.

5. Och, kom toch los van uw romantische wereldbeelden en kerkbeelden,
kom toch los van het zware bedrog.
Er worden geen makkelijke wegen beloofd in het koninkrijk der hemelen.
Maar God neemt u op in uw diepste strijd,
daar waar u verbrokeling en vrezeling bent geworden.
En dan nog is het einde der oorlog niet daar.

6. Dan nog dient gij nog dieper aan uzelf te sterven.
Laat u niet misleiden met hoge tronen in vals triomferende hemelen.
Het pad gaat verder, en velen vallen af.
Velen vallen in misleiding na een zekere strijd, na een zekere overwinning.
Daar bouwen zij hun markt, maken ze hun tronen en kronen,
hun certificaten, om flink te pronken.
Mensenbehagers zijn zij en zelfbehagers.
Zij willen bewonderd worden en worden daarom bedonderd.
Zij hebben valse tronen in Laodicea.

7. Zij rijden op hoge paarden.
Maar vogels zijn zij niet.
Zij hebben nooit leren vliegen.

De grootste ellende is je eigen ellende niet te kennen.

8. Dwaas beelden zij zich van alles in, en volgen deze beelden om ermee te hoereren.
Vele bekeerlingen maken zij om die erger te maken dan henzelf.
Als valse Jezussen tronen zij in Laodicea.
Als valse goden en halfgoden.
Zij hebben de strijd voortijdig gestaakt,
omgekocht door de steekpenningen.
Uiteindelijk worden zij door deze tronen verslonden,
want het waren roofdieren.
Het is het ouroborus effect.
Het beest verslindt de hoer, zij die hem tijdenlang had bereden.
Hard valt ze.
Hard wordt ze verslonden.

9. Hoog troont de hoer in Laodicea.
Dronken van het bloed van profeten, martelaren en dieren.
Hoog troont zij op het beest wat haar eens zal verslinden.

10. En dan nog waant zij, wil zij niet weten wat er is gebeurd.

11. Beesten komen uit de afgrond.
Hun ruiters zullen allen vallen en verslonden worden.
En dan nog is het einde niet daar.
Dan nog heeft Laodicea een bedrieglijk certificaat voor hen.
Nog hogere leugentronen zijn voor hen bestemd.
Tronen van waanzin en verblinding.
Zij gaan van troon tot troon.
Zij gaan van dood tot dood.
12. Zij willen niet weten van verlies.
Zij dobbelen slechts voor het vermaak.
Zo kopen zij alles af.
Gewetenloos, harteloos, zij bestaan niet meer.
In het leugenachtige Laodicea, van oneindige leugens, hebben zij hun plaats.
Door het geklap der dwazen worden ze weer opgehemeld.
Altijd verzekerd zijn zij.

13. Altijd hebben ze hun plaatsvervangende offers om zelf weer in ere hersteld te worden.
Een lam op een troon waaraan vele lammeren worden geofferd.
Laodicea is een vals licht in de nacht, om vele strijders te misleiden.

14. Voor een hoerenloon verricht ze genezingen.
Grote wonderen en tekenen doet zij voor wie het willen geloven.

15. Nee, haar val is nooit haar val.
Dat ontkent ze, en anderen zullen vallen voor haar,

om haar weer hoog op te doen rijzen,
en dan zit ze weer op een nieuw beest.
Zij is een hoer die van klant tot klant gaat.
Nooit komt zij om.
Zij veegt haar mond af en zegt dat ze niets heeft gedaan.

16. Velen volgen haar, velen sterven voor haar,
zij geeft hen een valse eeuwigheid in Laodicea.
Zij laat hen wederomgeboren worden in Laodicea.
Zij schenkt hen genade en heil,
en troost voor hun vlees.

17. Laodicea, Laodicea, u die de profeten doodt,
de armen verdrukt, hoe lang zult gij nog doorgaan de Heere te tarten ?

18. Laodicea die de schepping verwoest, en troont op schedels,
hoe lang zult gij nog doorgaan te hoereren met uw afgoden ?

19. Wanneer zal deze bloem des bloeds verwelken ?

20. De profeten rijzen op tegen haar, maar zij werpt hen in het gevang.
Zij drinkt hun bloed op koude morgens.

21. Zij is de eeuwige leugen,
Zij verslindt beest na beest,
Zij schenkt genade op genade aan een ieder die haar volgt,
aan een ieder die haar welbevallig is.

22. Zij schenkt genade op genade, feest op feest,
aan een ieder die bij haar is geweest om zijn leven te offeren,
een gladiator voor haar te zijn.
Zij waant haarzelf koningin, koningin van de dood en de leugen,
Zij rijdt hoog, tot hoge hemelen,
opdat het bloed zal regenen.

23. Geen beest kan haar verslinden,
allen zullen zij buigen voor haar bedrog.

24. De profeten klagen over haar, maar zij is eindeloos.
Och, wanneer zal de Heere wederkomen ?
En zo ontvangen de profeten een kleed in bloed gedoopt,
en moeten zij geduld oefenen.
Zij worden gedood dag aan dag als slachtschapen.
Er lijkt geen eind te zijn aan dit grote kwaad.
Maar de Heere heeft een oorlogsplan.

25. Zoudt gij dan niet op de Heere wachten ?
Allen die de Heere verwachten zullen oprijzen op adelaarsvleugelen.
Zij moeten aan de hoer ontkomen,
Zij moeten maagdelijk worden tot de zonde,
Zij mogen geen reserves achterhouden in hun hart.

26. Zij moeten ontsnappen uit Laodicea.
De Heere kent de weg.
Zij moeten tot de fundamenten van de stad gaan.
De hoer heeft twee gezichten.

27. En zie, ik zag de hoer, en zij reed van beest tot beest,
als in een cirkel waren zij.
En zij had twee gezichten, en het beest had meerdere koppen,
en zij verslonden elkaar in een grote oorlog.
En zo kwam zij tot hogere tronen,
door grote hekserij,
En zij verleugende de volkeren.

28. En de Heere daalde neer, en het valse lam was niet meer.
Ergens hadden hemel en hel elkaar gekruist.
Ergens was de dobbelsteen nog slechts gruis.

29. Laat de Heere nu opnemen, allen die tegen haar hebben gestreden.
Allen die vermoeid hun levens hebben achtergelaten,
en niet met haar hebben gehoereerd.

30. Bent u opgenomen ? Is alle hoop en moed u ontvlogen ?
Zij zijn allen hulpeloos en verbroken,
maar de Heere geeft hen geboorte.
Alleen zuigelingen zullen door deze poort gaan,
alleen zuigelingen.
Geen krachtelingen, geen machtelingen.

6.

Over het boek Odenlech

1. De christenen werden vroeger atheïsten genoemd, omdat ze niet bogen voor de goden van de staat. Zij werden ook christenen genoemd, en later namen ze deze naam ook over, maar de teksten laten heel duidelijk zien dat Paulus en Petrus aretisten waren, wat een stroming binnen de theologische filosofie was, wat al zijn bronnen had in het Egyptisch en het Aramees. Zij spraken

hoofdzakelijk, net als Jezus, Aramees, en Egyptisch is de moedertaal van het Aramees, zoals Afrikaans de moedertaal is van het Egyptisch. Door de tijden heen is er steeds meer taal weggekapt, zodat de woorden hun betekenis verloren. De woorden werden steeds meer legalistisch en autoritair, in plaats van onderwijzend en uitleggend. Zo werd de waarheid teniet gedaan, en taal werd tot een afgod. Daar waar de mens lauw en materialistisch wordt, wordt de mens ook vals zelfverzekerd, met een overmaat aan gemakszuchtig en zelfzuchtig zelfvertrouwen. Zo bouwde de geest van alcohol een wereldrijk.

2. De oude predikers predikten hiertegen. Ze wezen op de moeder belofte, op de amazone leer, op het vrouwelijke zaad wat zou komen om de kop van het beest te vermorzelen.

3. We zien de laodiceaanse Sheda stad, de stad van Kakia, in het boek Odenlech. Het is deze stad allereerst om grooming te doen, niet zomaar slachtoffers te maken. Het gaat deze stad erom de mens te doen verstijven tot overconsumerende zombies. Als men hieruit probeert te ontsnappen, dan maakt deze stad slachtoffers. In de Sheda stad is de mens slechts een product. De mens wordt in de stad verstijft tot het systeem, tot stenen, tot onderdeel van de stad.

4. Odenlech 7:3 zegt : ‘Kakia zet de mens op, en is dan de buikspreker die de pop bespeelt. De mens wordt zo een steen van een stads systeem en kan niet meer weg. De mens is oververzekerd. Zo wordt de samenleving gezombificeerd.’

5. Ze hebben het voor elkaar gekregen om hun taal als de waarheid te laten klinken terwijl het zonder betekenis is. Het is het drogbeeld van de vrijheid wat dit gif brengt, dit slangengif. Het zit op de nekken, maar de mensen zijn er blind voor gemaakt. Het heeft hen niet aangevallen, maar subtiel overgenomen. Men is in gevangenschap van vrijheidswaanzin en men wordt overal bang voor gemaakt, behalve voor de zonde. De zonde is tot gewoonte geworden, tot normaal, en de mens wordt er zacht door aangestuurd zonder het in de gaten te hebben. Men is lauw geworden in Laodicea, in de Sheda stad, door de fluit van de leprechaun. De kinderen nemen het snel over en bootsen alles in de stad na, wat ze horen en wat ze zien. Daarom spreekt Odenlech al direct : ‘Wee de ouders die hun kinderen niet onderwijzen over wat er gaande is.’ Ouders hebben een grote verantwoordelijkheid, maar zij worden juist ook aangevallen als zij zich tegen de norm verzetten. Als vormen belangrijker worden dan de inhoud, zoals in de Sheda stad, dan is dat een groot alarm. De mens is overgenomen door een maskerend systeem wat geen basis heeft, maar wat valse zekerheden biedt, en wat zeker van zichzelf klinkt nemen ze aan als de waarheid. Ze willen er graag bijhoren, maar het heeft geen diepte. Ze durven het niet te ontmaskeren. Ze kopen liever valse rust in dan nodige twijfel te hebben. Ze onderwerpen zich niet aan de sobere vreze, maar hebben liever valse vrede.

6. Odenlech 7 zegt : Het wordt van geslacht tot geslacht doorgegeven, en van contact tot contact. Het is gif wat op je nek gaat zitten, en blaast je suggesties in. Het is het gif van Kakia. Het bewaakt de mens. Zodra de mens het Aretaitische pad op wil, dan beginnen ze hun duizenden drogredenen in de mens te blazen om ze maar op hun plaats te houden. De mens wordt dan overspoeld met een zee van dekmantels en schoonpraterij. Geeft de mens dan nog niet op en wil de mens nog steeds het Aretaitische pad op, dan halen ze zwaarder geschut tevoorschijn. Dan gaan ze dreigen, aanvallen, bijten, steken, en proberen de mens gek te maken, om hem maar weer voor

Kakia in het stof te doen buigen. 'Vergeef me, Kakia, voor mijn ongehoorzaamheid. Ik zal uw troep weer inademen, uw gif weer eten. Ik zal weer spreken als een getrouwe.'

7. Daarom moet juist de vreemde taal komen, het vreemde woord, om het gevoel van realiteit te verstoren, want het is een schijnrealiteit waarin de ziel van de mens gevangen wordt gehouden. De mens wordt gefokt.

8. Ze praten overtuigend maar hebben het weinig doorgedacht, ze hebben overmoedig zelfvertrouwen en vragen zich niet af waar iets vandaan komt. Twijfel aan het systeem wordt bestrafd, en aanpassing wordt beloond. De Sheda stad doet aan grooming opdat er gewenning ontstaat, en dan worden ze de diepte in gezogen om tot steen te worden, tot onderdeel van de Sheda stad. Snelle zelfovertuiging is hun afgod. Slimme en snelle communicatie, die stappen overslaat. Snel is de maatstaf, daar wordt alles aan geoordeeld. Ze willen winners zijn, geen losers, en zo verliezen ze hun ziel aan valse winst ten koste van het geheel. Winnaar neemt alles. En dan ? En dan ? Op een dag moet je onder ogen komen wat je allemaal hebt geroofd. Waar is het goed voor ? Dan heb je de hele wereld gewonnen en je ziel verloren, ben je een slaaf van Kakia en haar lachende leprechaun Elnio. Ze hebben je erin geluisd. Och, ontwaakt toch tot het pelgrimspad. Laat de schoonschijnende beloftes van de wereld varen, want ze zijn op jacht.

9. Odenlech 19:12 Dit houdt dus tegelijkertijd in dat we niet met het vlees moeten spelen. Met huid en haar zal het vlees ons opvreten als we te dichtbij komen. Kakia laat graag haar vlees zien. In de nacht is het een groot beest waarop zij graag rijdt. Dan gaat zij naar de zee, met een heleboel doodse volgelingen. Allen dragen zij maskers. Zij zijn in een grote oorlog, om uw en mijn ziel.

10. Ergens halverwege verstenen ze, worden ze tot stad, tot Laodicea, tot Sheda, als een voortijdig oogstfeest. Zo zullen ze nooit de zee bereiken. Jupiter en Saturnus, de Romeinse goden, zijn beelden van voortijdige oogstfeesten. Ze hebben ergens halverwege de ramadan gestaakt. Dit zien we overal om ons heen. Ze zijn bang voor haargroei. Ze zijn Romeins, alles weggeschoren. Het Germaanse verafschuwen ze. Ze zijn ergens halverwege gestopt. De haargroei herinnert hen eraan dat ze verder moeten. De baard is het sieraad van de man, maar ze bespotten het, zoals ze ook eens Jezus zijn baard uittrokken, en bij vele andere profeten.

11. Elnio komt een aantal malen voor in Odenlech 23. Vers 15 zegt : ‘Elnio, een geest van onverschilligheid, de bron van de sheda stad, die telkens het minderen onderbreekt, verstoort, en inneemt. Het houdt de stad overmoedig en gehaast, want Elnio wil de stilte niet. Elnio wil niet vasten. Elnio is ook praatziek. Hij kan niet stoppen. Hij roddelt om zijn doelen te bereiken, roddelt zijn weg naar de top. Elnio is het dode hart van Kakia. Als een dansende leprechaun gaat hij vaak en graag de stad in om de stadse mens te bezweren met zijn fluit. Dan dansen ze allemaal achter hem aan, in hypnose. Ze dansen Elnio naar de pijpen en worden ervoor beloond. Hij houdt ze allemaal graag aan de drugs. Soms is hij een afgehakte kop op een steen, of een hoofd van glas die kapotvalt op de rotsen, en dan de zee in druipt om de zee te vergiftigen.’

12. Hoogmoed is een verschrikkelijke ziekte. Vers 18 zegt dat deze geest zich in stand houdt door projectie. Dat is zijn enige levensbron en dat is vals leven. Elnio is geheel gemaakt van roddel en achterklap. Vers 20 noemt het een stad van lauwe spijbelaars. Deze stad, Sheda genaamd, is gebouwd in de Elnio bron, en Kakia troont daar. Elnio is het dode hart van Kakia. Het heeft te

maken met haar wortels, haar bloedlijnen. Ze doen er alles voor om hun verantwoordelijkheden te ontlopen. Als je niet met ze meedoet en je wijst hen hierop dan noemen ze het verwijten, en dat je niet mag roddelen en kwaadspreken. Het is dus zeer hypocriet. Ze hebben twee gezichten. Ze kunnen ook enorm kuis zijn ineens en vroom. Dan nemen ze een slachtofferrol aan. Ook willen ze de grootste zijn in hun lijden, in hun martelarensyndroom. Zij lijden het ergst. Het lijden van de ander doet er niet toe. Alles voor de glimmende munt en voor aanzien. Met hen is niks aan de hand. Het is altijd de ander. De geest van hoogmoed leeft dus door deze projectie. Ze worden kapitalistische roofvogels genoemd in de nieuwe bijbel.

De begijnen

13. Als zelfs christenen christenen zijn, dan is iedereen het, zou Kierkegaard zeggen. Christenen kunnen geen christenen zijn. Het is bijna onmogelijk voor een christen een christen te worden. Voor niet-christenen is het makkelijker om christen te worden dan voor een christen. De begijnen in de middeleeuwen hadden het grote bedrog van kerk en christendom door, en maakten een tussenweg. Ze gingen niet op de weg van maatschappij of kerk, maar op een derde weg.

14. De nadruk bij de begijnen lag op de boetvaardigheid. We zagen dit ook bij de flagellanten, die ook wel geselbroeders en kruisbroeders werden genoemd, en die opkwamen tijdens de hongersnoden en de pest in de jaren 1200 en 1300. Men moest God’s toorn afwenden. Men was ingedut in het kerkelijke systeem, in de behoudenis, in het redderssyndroom, oftewel het Laodicea syndroom. Men had het Kaïnsbevel van Genesis 4 vergeten, van het strijden tegen het vlees. In Egypte waren er andere versies van het Kaïn verhaal, en ook in de Aramees-Israelitische grondteksten was het niet zo eenzijdig als ze het in het westen hebben gepredikt. Het Aramees kan alleen in het verband gezien worden in het Egyptisch en Afrikaans. Maar men week in het marktdriftige westen van de grondtalen af, en kwamen zo tot een populair gemaakt varkensgrieks veelal. Waar het aramees nog werd gebruikt daar kwam ook een ingeknot sluimer-aramees wat geen recht deed aan het oer-aramees. Zo gingen vele betekenissen verloren en werd het tot naam en letter afgoderij, persoonlijkheids-cultussen ten koste van de principes.

15. In het zwaardere gereformeerde, in de bevindelijke stroming, voortkomende vanuit de Nederduits gereformeerde kerk, begon men zich daar steeds meer tegen af te zetten, en werd er ook opgeroepen om terug te keren tot de grondteksten. De markt streed hier tegen. De markt nam de theologische scholen onder controle, zoveel als het werd toegestaan, en leerlingspredikanten werd een akelig rantsoen toegeschoven, tekstboeken die ingekort en populair waren gemaakt, om de hebzuchtige en verwende mens als theologische consument naar de mond en de buik te praten. Het is één van de grootste rampen in de geschiedenis geweest, dat predikanten zo opgehangen werden aan een lijn van marionetten. De bronteksten, de bronlexicografieën en bron-etymologieën werden van hen achtergehouden. Zo werd men slaaf van het varkensgrieks, het sluimergrieks, het westerse grieks, en veelal het latijns, de roomse taal, die veel van de afro-judeo talen had opgeslokt en weggekapt. Het is één van de grootste schandalen in de geschiedenis. Het baarde de moderne laodiceaanse kerk : Het volk was ten gronde gegaan door een gebrek aan kennis.

16. De nederduits gereformeerde kerk werd in 1816 onderworpen aan de nieuwe koning, Willem I, aan allerlei wereldse reglementen, en werd de hervormde kerk. Velen wilden terug naar het geestelijke, naar het nederduits gereformeerde, en begonnen het reveil binnen de hervormde kerk, eind 1810-er jaren en 1820-er jaren. In de 1830-er jaren begonnen predikanten op te staan tegen de hervormde kerk en begonnen zich af te scheiden. We moeten hierin de lijn van Kuypenga aanhouden die wees op het belang van het verdoemelijk zijn voor God, als doemelingen, niet als iets zwartgalligs en negatiefs, maar als het ontdekt worden aan de donkere bruid, oftewel de blootstelling aan de kennis van de diepte en grootte van de zondeval en de nietigheid van de mens. Daarbuiten wordt de mens bedrogen door Laodiceaanse drogredenen. Ook Vonk wees in de vrijmaking erop hoe belangrijk het was dat men zich moest uitstrekken naar de gebrokenheid en verdoemdheid voor God. Dat is dus iets voor de vromen, niet voor de goddelozen, waar onze nieuwe bijbel catechismus ook op wijst.

Oekoenoe, de oer-Kaïn

17. Ook Job verlangde hiernaar. Hij wist van het probleem van de overbehoudenis. Hij moest de pin door het vlees aanvaarden. Ook de afro-judeo geschriften wijzen hierin op het Kaïn verhaal. In de oer-afrikaanse mythologie was Kaïn genaamd ‘oekoenoe’. Waar zijn de vromen gebleven die zich hebben laten folteren en van geen bevrijding wilden weten om zo deel te hebben aan het lijden des Heeren, de pijn des Heeren te dragen om zo deel te hebben aan een hogere opstanding ? De nieuwe bijbel noemt deze hogere opstanding de vreze des Heeren. Maar het voorspoeds-evangelie heeft de westerse wereld overgenomen. En zo is er bedrog op bedrog. De gereformeerde vaderen waarschuwden ertegen, maar de markt vocht tegen hen. Het Laodicea-syndroom is een marktwereld. Het gaat niet om de echtheid, maar om de nep, zodat het goed verkoopt. Men wil bedriegen en zichzelf bedriegen, want dat glijdt sneller, dat wekt beter de schone schijn.

18. Kaïn in de oer-afrikaanse mythologie, oftewel oekoenoe, was als krijgsgevangene onder een gevangenenbewaarders-moeder gesteld, en die sprak dat God niet zou komen om hem te behouden zomaar, maar om hem te verdoemen, oftewel zijn vlees. Dat was ook de opdracht van Kaïn zelf, dat hij zijn vlees zou overwinnen. Hij moest over het vlees heersen, maar dan zou God eerst over hem moeten heersen, en zijn vlees moeten verdoemen, oftewel blootstellen aan correctie, want dat is wat het is. Het is een zorgwoord. Geenszins wat ze er in de westerse kerken van hebben gemaakt vandaag de dag. Men heeft de eeuwige verdoemenis verdraaid, opdat het vlees veilig gesteld zou worden. Men redt hun religieuze vlees, keer op keer, en is zo overbehouden en ingedut geworden in het voorspoeds-evangelie, in het reddingssyndroom. Door al dat gered zonder de diepte in te gaan, zonder de oerkennis tot je te nemen, is er slechts bedrog, de opleving van het vlees. Men redt het vlees met hun formules, keer op keer.

19. We zien in de nederduits gereformeerde dogmatiek en de nieuwe bijbel het pad van Simson, van shama-zuni, en hij moest een oekoenoe worden, het vreemde juk aanvaarden, waar Jeremia ook over predikte. Hij moest komen tot het Kaïnsbevel om het vlees te onderwerpen, en dat begon in hemzelf. De oude profeten gingen over moeilijke paden, niet zomaar een pad van troost en utopie. Nee, ze werden tot een dystopie geleid, want dat leidde veel dieper. Zo kan het vlees van de mens overwonnen worden en bedwongen, anders zou het rampzalig zijn. Zo hadden ook Paulus en Izaak een pin in het vlees. Zij moesten bloeden voor God, om niet vol te zijn van zichzelf. Het ego moest aan flarden worden gescheurd. ‘Zij komt om je te verdoemen,’ werd er tegen Kaïn gezegd. Daar

begint het mee. Dat is niet iets negatiefs. Dat hebben ze in het westen allemaal op de goddelozen geprojecteerd, maar het proces moet zich in henzelf voltrekken. Het vlees gaat niet zomaar dood. Het vlees moet de verdoemenis in, de volledige, eeuwige verdoemenis, oftewel eindeloos diep opdat het niet terug kan komen, niet meer op kan staan. Dat is een zorg, geen straf om straf op zich. Straf staat nooit op zichzelf, maar heeft correctie en zorg ten doel.

20. In de egypto-judeo context overwon Kaïn het vlees door het wurgtouw, stierf de adem van zijn vlees, en zo kon het vlees sterven. Abel, de adem, was in de egypto-judeo context de schaduw van Kaïn, als een beeld van het vlees. De grondteksten spreken er veel uitvoeriger over, zoals in de Egyptologie. Mozes was een Egyptoloog, en stelde deze verhalen op vanuit zijn kennis van de Egyptologie. In het Westen hebben ze het allemaal heel eenzijdig vertaald. Abel, zijn schaduw, de adem van het vlees, moest sterven. Het kan op verschillende wijzen uitgelegd worden. Er is dus een hogere en een lagere Kaïn. De gehele Egyptologie, en zo ook de Afrikologie en Insectologie was gebouwd op het dualisme, zoals ook bij de Azteken. Ook het Judaïsme is hierop gebouwd. Zoals er in de Egyptologie een hogere en lagere Seth was, zo was er in het Judaïsme een hogere en een laghere satan. Satan betekent wederstaan, en ook God kon en moest soms wederstaan, bijvoorbeeld in het Bileam verhaal. Maar in het westen hebben ze dit zo eenzijdig gemaakt, zo gepolariseerd, dat het tot een satansparanoia, een satanssyndroom is geworden, en zo leven de religies met elkaar in onmin vanwege eenkennigheid.

21. Oekoenoe werd in ballingschap door de ballingschapsmoeder verkondigd : ‘Ze komt om je te verdoemen.’ Zo werd hij onder een twistzieke vrouw gesteld, hetzelfde wat er gebeurde met Job in de grondteksten. Job zei daarom : ‘Zouden we het goede van God aanvaarden en niet het kwade ?’ God laat het toe voor een reden, dat de welvaart niet tot ziekte wordt. Men moet terugkeren tot de gesel voor instructie. Daarom waren er de begijnen ordes en flagellanten ordes in de middeleeuwen. De begijnen waren de zijkerkelijken. Zij waren op de hoogte van het gevaar van het kerkelijke materialisme. Ook de flagellanten trokken de wildernis in om boete te doen, en kwamen zo buiten de kerk te staan. Het doemelingenschap verkoopt niet goed, en daarom is het een doorn in het oog van de voorspoedskerk, de kerk van Laodicea.

22. God komt allereerst terug om te oordelen, om de mensen te laten zien hoe verkeerd het is gegaan, om de mensen van hun voetstuk af te helpen of af te halen. Eerst moet je ontdekt worden als doemeling, gebrokene en verslagene voor God, want God is vroom. God kan de zonde niet verdragen. God maakt geen compromissen met de zonde. Eerst moet je een oekoenoe worden op het pad van Simson. De ogen van het vlees moeten eerst sterven.

23. Het is vreselijk dat er zo aangetrapt wordt tegen het boetelingenschap, dat men leeft om verwend te worden, en de diepte niet wil kennen. Het is tot een schijnwereld geworden, een schijnwerkelijkheid, en daar heeft men hun kerken om hen gerust te stellen in het vlees. Hun profeten en predikanten prediken hen naar de mond. Daar worden ze voor betaald met bloedgeld, met steekpenningen. Die worden gretig aangenomen, en gretig verkocht. Men laat zich graag omkopen. Alles om de bedriegelijke schijnhandel in stand te houden, voor de illusie van controle en macht, allemaal goddeloos. Men stoort zich niet aan God noch gebod. God is gewoon een woord in de mond geworden, een alibi, een schuilplaats voor het vlees. Het heeft geen offensief meer. Het is geen steen des aanstoots meer. Het is tot naamsreligie geworden. Slechte mensen lopen met God in

de mond om een excuus te hebben om te zondigen, om te blijven pronken in het vlees. Alleen de leergierigen, de leerlingen, zullen ontkomen.

24. ‘Ze komt om je te verdoemen,’ kreeg Kaïn te horen. Daar moest hij zich op voorbereiden. Ze zou niet komen met een warme omhelzing, of een romantisch onderonsje, zoals in een religieus flutromannetje, of een roddel tijdschrift. Neen. Ze zou komen om hem op de kaak te slaan. Om hem met een steen op het hoofd te slaan. Hij moest naar Pniël gedreven worden, om op het pad van Job te gaan. Dit was ook het lot van Simson en de andere profeten.

25. Predikant of profeet, wat voor tronen hebt gij uzelf gemaakt ? Kom af van deze tronen. Leg het af voor de Heere, en aanvaard dankbaar de slagen van de gesel om u te behoeden tegen het grote bedrog en verderf van het vlees. Geestelijk herder, waar bent u toe gekomen ? Wat is de status die u bij uw schapen heeft u waard ? Predik hen het Woord van God, en wees bereid de kudde te verlaten om het ene verloren schaap te vinden. Dat betekent uw eigen verlorenheid voor God.

26. Alhoewel Kuyper de nederduits gereformeerde kerk wilde herstellen slaagde hij er slechts half in, want hij bleef steken bij de algemene genade en veronderstelde wedergeboorte, en werd tot genade-bakker, te zoet bevonden. Daarom moest de vrijmaking wel komen, en daar opvolgend de scheiding van 1953, oftewel het steenblokkiaanse pad terug tot de donkere bruid. Zij komt niet om de kerk zomaar te redden en te behouden, maar zij komt om de kerk het doemelingenschap te leren voor God, zichzelf niets in te beelden.

27. God daagt het vlees van de mens uit voor een gevecht.
God is niet klaar met de zonde.
Daarom trekt de Heere de mens tot Pniël.

7.

Uitverkiezing door Pniël

1. Buli 5 zegt : Ziet dan, gij die dieper in Haar tent komt : Zij zal Zich plotseling omdraaien en worden tot uw vijand. En Zij zal u beschouwen als Haar vijand, want u bent tot Haar gekomen. En Zij zal u behandelen als een vijand, want u bent tot Haar gekomen. Wanneer gij dan niet met Haar worstelt, zal Zij u vernietigen. Zij haat hen die zich toetsloos overgeven. Zij rekent hen tot de bandelozen.

2. Buli 9 zegt : Vreselijk is haar toorn over degenen die van haar stelen, en verschrikkelijk is haar toorn over degenen die haar in haar rust verstoren. Hemelse terreur is haar naam. Als ze het bevel heeft, kan niemand Haar woonplaats verlaten, alleen enkele afgezanten glijden weg in de nacht. Spreek geen ijdel woord uit als gij bij Haar bent, want ze zal u verslinden. Maar zij zal zorg brengen tot hen die zorg dragen.

3. Uiteindelijk zien we hier de betekenis van de onbevoegde, van de leek : Zij zijn nog niet in haar geboren. Zij moeten eerst met haar worstelen op Pniël. De uitverkiezing loopt niet slechts door Abraham, maar ook door Jakob.

4. Kamba 15 zegt : De Heilige Besnijdenis is het allerheerlijkste deel van God, het Bloedend Hart, en het teken waartoe wij aan Gods Toorn kunnen ontkomen en het kunnen afwenden. God haat de onbesnedenen en zal hen vernietigen. Laten wij niet lichtzinnig met deze dingen omgaan.

5. Het is van belang dat wij besneden zijn van hart en verstand als wij tot God naderen.

6. Als wij diep in het boek Numeri gaan, dan zien we dat het een nomadisch boek is. Bemidbar heet het in het Israelitisch, oftewel in de wildernis. We zien dezelfde strekking in het boek Buli, namelijk dat men nomadisch moet zijn, opdat de zonde hen niet zal vinden. Vandaar ook dat het gevaarlijk is voortijdig de tenten neer te zetten en nederzettingen te bouwen. De zonde is voortdurend op jacht, en vandaar het Kaïnsbevel van waakzaamheid en strijd tegen de zonde, zelfs het heersen over de zonde. Vandaar dat Ezau ook op jacht moest gaan, als een beeld van de jacht op de zonde. En hij moest minderen opdat zijn vlees en vleselijke status zou doodbloeden. Het vlees wordt niet zomaar overwonnen. Het wordt overwonnen door de geestelijke jacht in het minderen en in het nomadische leven. Maar dat leven is vaak verkeerd of verzwakt voorgesteld. Ook zijn mensen veelal materialistische reizigers geworden, of plezierreizigers, rampentoeristen zelfs.

7. Daarom begint Buli 1 met : ‘Zij is in oorlog tegen de grote stad. Aan de grote rivier in de wildernis is zij. Ziet, zij zal de grote stad tot een wildernis maken.’ Dit leidt vervolgens terug tot de bronnen van het Woord, opdat de mens waarlijk nomadisch kan zijn, tot overwinning over de zonde. Dat is geen gemakkelijke opgave. De mens moet dichtbij het Woord blijven : ‘En Zij zal de bronnen van Haar Woord openen, opdat Haar kinderen eeuwig leven zullen vinden. In tenten zullen zij leven in de wildernis wanneer de grote stad is vergaan. En Zij zal onder hen zijn, om hen te onderwijzen. En het onderwijs zal hun bescherming zijn tegen de zonde. En zij zullen moeten leren te strijden tegen de zonde. En Zij zal hen leiden tot de jachtvelden, en hen het eeuwig leven laten zien. En zij zullen nomaden zijn, altijd doortrekkende, opdat de zonde hen niet zal vinden.’.

8. Ga je te langzaam, dan zal de zonde je vinden. Ga je te snel, dan zal de zonde je vinden. Daarom moet de mens afgestemd zijn. Daarom moet de mens geschoold worden in het Woord, grensgevoelig worden, en begrijpen waarom dat zo is. Daarom moet de mens geoefend worden hierin, waar het boek Odenlech over spreekt. Ken uw vijand, ken het pad.

9. Blijf dichtbij het Woord, want het Woord geeft zowel de geboden als de kennis.

10. We lezen in Behemma 1, in de psalm van de vierde bloem : Bloem van Maria, vlieg weer, open je baarmoeder en laat me je kinderen zien. Je melk was zachter dan de zachtste honing en zoeter dan het zoetste fruit. Je bracht me het zwaard van Adam, om de poorten van Eden weer te openen. Vlieg, mijn regenboog, de hemel zal voor je opengaan. Bloem van Eva, moeder van duizend moeders, breng me naar je huis en begrip, breng me naar de bloem der bloemen, want je sleutels reiken tot in de laatste hemelen. Open de rivieren met je bloem, de bloem van geboorte. Breng me naar de laatste oceaan die de laatste traan wegspoelt.

11. We lezen in het Eeuwig Evangelie dat Maria de tweede Eva is, zoals Yeshua de tweede Adam was. Nu, het geheimenis ligt in de donkere Eva verborgen, want zij staat voor de zonde-overtuiging en de zonde-kennis. Eerst moeten wij het probleem kennen, hoe diep de zonde is gegaan, en hoe diep de mens van God is afgedwaald. Dat is de hogere kennis van Eva, van de tweede Eva. In deze psalm van de nieuwe bijbel, van het eerste boek, Behemma, oftewel de Genesis van de nieuwe bijbel, wordt er aandacht geschonken aan dat geheimenis.

12. Eva, oftewel de hogere Eva, de tweede Eva, heeft sleutels tot de laatste hemelen. Wat betekent dit ? Ken je het spreekwoord : de laatsten zullen de eersten zijn ? Het zijn de hemelen, en het is de kennis, die door de zonde van de mens ver weg zijn gedrukt. Ze zijn verlaten, verworpen, vergeten, maar Eva gaat daar weer naar terug, de tweede Eva, Maria, net zoals haar zoon Yeshua, de tweede Adam, want die ging ook altijd op zoek naar het verloren schaap. Dat heeft een hele diepe betekenis. Wij moeten de minsten zijn, niet altijd haantje de voorste willen zijn. Wij moeten nederig zijn, en elkaar de helpende hand bieden. Wij moeten opkomen voor de mensen en de dieren die het minder hebben. We moeten niet de meerderheid in het kwaad volgen. In de psalm moeten we gaan tot de bloem van Eva die tot het huis van Eva leidt. Die bloem zal tot de rivieren leiden tn tot geboorte. Dat is een geboorte in nederigheid en armenhulp, een geboorte in het zijn van de minste, niet haantje de voorste, niet grijp maar raak. Dan kom je op een heel ander pad, namelijk het smalle pad, wat ook een lang pad is. Dan ben je een pelgrim. Dan zul je gaan tot de laatste oceaan die de laatste traan wegspoelt. Het is een hele lange tocht, waarin de mens veel moet leren. De mens is door de zonde een heleboel dingen vergeten. Maar wij moeten teruggaan naar moeder Eva, die de moeder der levenden genoemd wordt, de tweede Eva, die het geheim laat zien van het smalle pad, waarop Yeshua, haar zoon, ook was, als een voorbeeld. Dat is de tweede Adam, als een beeld van het overwinnen over de zonde. Eerst moet je dan de zonde onder ogen komen en de grootte inzien van de zonde, en dan is het zaad van de vrouw de overwinning, oftewel van de moeder van duizend moeders die geboorte geeft, waar de tweede Eva voor staat.

13. Als kind moet je terugkeren tot je hemelse moeder. In haar ligt het geheimenis van de wedergeboorte. Dat is wat de bloem van Eva is, die allerliefste bloem van Eva. Zij is lief in de zin dat zij ons onderwijst en ons kastijdt en beschermt waar nodig. Zij waakt daadwerkelijk over onze zielen. Zij zal ons ook alle andere kinderen laten zien, hen die verborgen zijn in haar bloem. Dat zijn kinderen van allerlei taal en afkomst, want de bloemblaadjes laten de variëteit zien. Iedereen is uniek in het geheimenis en heeft een eigen plaats en taak.

14. In het eeuwig evangelie is Eva ook een beeld van het heilige geestelijke wat we moeten ontvangen. Denk aan de pinksterdag. Het is het terugontvangen van de geestelijke moeder.

15. Het wenen is bek’t en bek in de Israelitische talen, een woord wat in de Egyptische context verbonden is aan de geboorte, aan contact met de onderwereld en met de godin, met moeder god. Natuurlijk is het een neutraal woord, want het volk Israel verviel tot vleselijk wenen, omdat ze terugwilden naar Egypte, naar de vleespotten, om daar slaaf te zijn van het vlees. Zij wilden niet tegen de reuzen strijden, terwijl ze daar wel toe geroepen waren. Jozua en Kaleb riepen op tot de oorlog tegen de nefilim, de reuzen, wat natuurlijk een geestelijke oorlog was, maar zij werden toen bedreigd met steniging. Het volk wilde niet weten van de geestelijke oorlogsvoering. De mens weent zowel voor het vleselijke als het geestelijke. De Egyptenaren hadden als God Rw, de wenende, die trouwens ook door de Israelieten werd overgenomen als het geestelijke en het

pinksteren. Rebekka, of Rw-bekka, wees op de wenende godin van Egypte, of de godin die oproept tot strijd, de godin die oproept tot het wenen. Zo riep zij al in de baarmoeder Jakob en Ezau op tot de strijd. Dit was een strijd tegen het vlees, maar Jakob en Ezau streden in het vlees. Het moest nog worden tot geestelijke strijd. Zij hadden hun moeder Rebekka niet verstaan. Daarom moest Jakob tot Pniël gaan.

16. De Israelieten verlangden naar de dood toen ze in de uittocht waren. Ze wensten dat ze waren vergaan in de woestijn. Nu, dat is niet zo vreemd. Ook Elia had een doodswens, en Job, en Jeremia. Zij werden met grote vijanden geconfronteerd. Het volk dacht dat ze door de Heere in een valstrik gelokt waren, zoals Jeremia daar ook over klaagde en God een bedrieglijke leugenrivier noemde. Zij waren in grote worsteling met God. Zo diep kan het lijden gaan. Het is belangrijk echter niet met het vleselijke mee te gaan. De Israelieten lieten zich met sentiment meesleuren, dat het toch beter was in Egypte, en daarom verkozen ze de dood. Het ging verkeerd wanneer zij daadwerkelijk besloten naar Egypte terug te gaan. In de worsteling met God is het belangrijk ook met het zelf te worstelen, en met de vijand, om in de vreze des Heeren te blijven toetsen, en niet af te dwalen in de vleselijke vreze die overmoedig is en roekeloos, en die de overmaat begeert. Die wil de discipline en de restrictie niet, die wil de tucht niet. Ze waren op zoek naar een nieuwe leider.

17. We moeten leren zeggen : ‘De Heere heeft gegeven en genomen,’ en zo de restricties voor onze eigen bestwil aannemen. De Israelieten lieten zich verleiden tot overmaat en overmoed. Ze waren anders bang dat de nefilim hun vrouwen en kinderen tot buit zouden maken, tot bezit, en zich ermee zouden versieren, zegt het Aramees. Ze waren bang dat ze zo een bespotting zouden worden. Daarom verkozen ze Egypte. Het Aramees laat zien dat ze henzelf als een gebod plaatsten boven God. Het was iets vleselijks, niet iets geestelijks.

18. In de Egyptologie is bek’t, bega, het wenen, verbonden aan de visserij, en aan de melk borsten van de vrouw, beka-ti, borsten gezwollen door de melk, verbonden aan de zuigeling, en aan de olijfboom, beq-t, beq, als de boom geplant aan waterstromen, wat eigenlijk tranenstromen zijn, maar er is ook duidelijk een vleselijke vorm, namelijk het bedriegelijk zijn, het vleien, het onoprecht zijn, beq ha-t, en de grootste willen zijn in het lijden, het meeste willen hebben, voor eer bekh-t, waarvoor uiteindelijk de Israelieten vielen. Ze verloren zo het onschuldige kinderschap, wat als de enige sleutel was tot het beloofde land. Dat verwierpen ze. In de Egyptologie waren de ware tranen ervoor om de mens terug te brengen tot het Woord van God, b’k, bek. Bek was het Woord van God in het Egyptisch, voorgesteld als veren. In Bekhau, het land der tranen overwon Rw, de wenende godin, of godin van het wenen, Seth, het kwaad. Seth was dualistisch. Er was een hogere Seth en een lagere Seth, een goede en een slechte. In de Egyptologie waren de tranen het contact maken met het vreemde.

19. Uiteindelijk wilde het volk Israel wel tegen de reuzen strijden, maar het was al te laat. Ze mochten niet meer, maar ze deden het toch, en zo kwamen ze in Amalekitische ballingschap, werden ze verdreven tot Horma, tot Herma in het Aramees, oftewel de ballingschap, krijgsgevangenschap, slavernij, in de Hebreeuwse betekenis. Het Hebreeuws noemt het zelfs doemgevangenen, apart gezet om te worden geofferd. Ook betekent het lichamelijke mutilatie, afkapping van lichaamsdelen.

20. Mozes had een Afrikaanse vrouw genomen. Hij was Egyptoloog en kon het nu verdiepen in de Afrikalogie. Mirjam was er woest over. De vrouw was niet Israelitisch, en Mozes had al een vrouw. Ook stoorde ze zich eraan dat God Mozes boven haar had verkozen. Er was jaloezie in haar hart. Iedere door God geroepene heeft te maken met deze geest van Mirjam. Deze geest staat in de reformatorische opvoeding bekend als ‘Vultus’, een zwarte cobra die ook in een leprechaun kan veranderen. Deze geesten draaien alles om. Deze geesten sjoemelen, ontwijken context en nuance, en gaan over tot het vervolgen van de vromen.

21. Yeshua is zwaar afgebakend door de donkere bruid van de zondekennis. Zonder het ontdekt te zijn aan de zondeval is het onmogelijk tot Yeshua te komen. Yeshua betekent in de oude talen gewoon het afsterven aan het vlees.

22. De reformatoren wezen op de woorden van Jezus : ‘Raak mij niet aan.’ Dit moest wel, want Jezus was door de kerk misbruikt. De mens moet weer op de geestelijke doodsstaat gewezen worden.

23. Het vlees sterft niet zomaar af. Neen. Ook Yeshua moest daarvoor diep de aarde in om de donkere bruid te ontmoeten, oftewel de zonde kennis, het ontdekt worden aan de grootte van de zonde. Men heeft van Jezus een afgod gemaakt en een aardse koning, waar de reformatoren tegen waarschuwden. Allereerst kwam God als een moeder, stelden de reformatoren, maar die hebben zij verworpen. We zien nu een patriarchische cultus op aarde die zijn weerga niet kent, waarin alles draait om opgeblazen mannenvlees, wat ook zeer religieus kan zijn, zich ook zeer geestelijk kan voordoen. Oh, de vijand kan zo bedriegelijk zijn.

24. Kamba 20:91 zegt : ‘Vraag altijd om de grootste Vreze des Heeren, want als jouw vreze des Heeren onvolkomen is zul je nog misleid worden.’

25. Dit vers staat overigens twee maal in de nieuwe bijbel, want het staat ook in II Duizen 28:29, om te laten zien hoe belangrijk het is.

26. De vreze des Heeren kan overtuigen en openbaren, kan onderwijzen, opdat men ontdekt wordt aan de zondekennis, aan de zwarte bruid. Zonder de vreze des Heeren kan men niet tot haar naderen.

27. De vreze des Heeren is immers het begin en het hoofd van de kennis, oftewel de hoogste kennis. De psalmist begeerde haar. Wij kunnen alleen de wereldse begeerte achter ons laten door haar te begeren.

28. Als we vandaag de dag naar de kerk kijken, dan zien we ook een afgodisch volk wat zich telkens van de Heere afkeert. Wie meent te staan, zie toe dat hij niet valle. De vrome heeft nog steeds te strijden tegen de geest van rebellie. De vrome dient hiervoor te staan in de grootste vreze des Heeren, oftewel het hemelse touw, anders zal de vijand gaten vinden en er dankbaar van gebruik maken. De strijd is wezenlijk.

29. De reformatoren stelden dat de mens graag naar Midian gaat, terwijl Midian een nomadisch roversvolk is met snelle kamelen. Maar het volk moet naar Kanaän gaan. De reformatoren stelden

dat de mens dikwijls niet getrokken wordt door de woestijntocht, en niet bekoord raakt door de strijd. Ze stellen dat de mens de valse rust bemint, zoals Issaschar. De mens verkiest Midian boven Kanaän. Ze noemen dat de zuigkracht van de aarde, van de zonde, groot is, en dat toen Ruth met Naomi en Orpa op de grens van Kanaän stond, toen koos Orpa voor haar volk en haar goden. Ze koos voor Moab. Dat was in haar hart.

30. Ruth is in die zin een beeld van de zwarte bruid. Zij had al gekozen. Zij was ten volle overtuigd. Zij leidt tot de dorsvloer waar de mens zijn leven dient af te leggen. Willen wij geleid worden door de zwarte bruid, of door Orpa die naar Moab gaat ?

31. Het is een bitter pad van de zwarte bruid, want je moet alles achter je laten.
Maar alleen zo zal er een goede oogst zijn.

32. De reformatoren wijzen op het Golgotha-verhaal. Jezus nam de edik niet aan.
Ze wijzen ook op Numeri 6, dat de edik voor de Nazireeërs verboden is.

33. We kunnen stellen dat we het bittere pad moeten begaan, en ons niet door de edik moeten laten misleiden. Als men gaat drinken dan is er geen ruimte meer voor de overtuiging van zonden.

8.

Waar vergeving tot verraad wordt

1. Voor de reformatoren is mo’ed verbonden aan de tent der samenkomst in de zin van Exodus 25:22, het ‘aldaar zal ik Mij aan u openbaren en met u spreken.’ Eigenlijk noemen de reformatoren het de tent van de openbaring, maar blijft toch vasthouden aan de tent van samenkomst, omdat dat het middelpunt is van de kultische handelingen.

2. In de egypto-judeo context moeten we opmerken dat mo’ed in het egyptisch heenwijst naar de geboden, in de zin dat men alleen tot de Heere kan komen, als men de geboden onderhoudt, anders is er geen sprake van openbaring. Zo vermeldt het boek Leviticus ook een heleboel voorwaarden waaraan de offerkultus dient te voldoen, en dat als men verkeerd offert de dood het gevolg is. Zowel in de Halal als in de nieuwe bijbel wordt dit diep uitgewerkt, opdat er geen misverstanden over kunnen bestaan. Er is een valse Leviticus, waar ook het Eeuwig Evangelie tegen waarschuwde, en wat werd beschreven. Iedere tentwerker diende dus op de hoede te zijn.

3. Kan men zomaar tot de piramide gaan die omgeven is door water, en dan door onder water te zwemmen zomaar rechtstreeks binnenin de piramide te komen ? Neen. De Heere laat een omweg zien, want er zijn vele gevaren die op de loer staan als men deze geschriften wil behandelen. Dan moet men het pad kennen en niet tot overhaaste interpretaties komen. Uiteraard gaan wij daar dieper op in.

4. De reformatoren wijzen erop dat het offer, qorban, er is opdat de mens tot God nadert, maar we kunnen stellen dat we dan wel moeten weten wat het is en wat het niet is, want daar is een zeer groot misverstand over. Uiteindelijk leidt het valse offeren tot de dood, dus daarom is onderwijs hierover van groot belang. De reformatoren wijzen erop dat offeren naderen betekent, maar zelfs dan zijn we er niet, als wij tot God naderen. De nieuwe bijbel is daar ook zeer duidelijk over, dat er eerst een Pniël zal zijn tussen God en mens. Als eerste is God vijandig tot de vleselijke mens, met name als de mens tot God wil naderen. Vandaar dat men het offer dient te leren. Het offer is niet zomaar een plaatsvervanger.

5. De reformatoren stelden dat dit offer een lam of een rund was, en dat dit offer geheel vrijwillig was. We kunnen ons afvragen hoe dit gegaan is. Als we verder lezen in de oude bijbel, dan zien we dat het beeldspraak is, want God houdt helemaal niet van offers, maar van belijdenissen. Dat zijn de ware offerrunderen. Het gaat dus om de offers van het hart. Zo nemen een heleboel Israelieten deze teksten uit Leviticus ook niet letterlijk, omdat ze de beeldspraak ervan kennen. Ze kennen de oude talen, wat die talen inhielden. Het is van belang niet bedrogen te worden door de uitwendige wereld te gaan, die als gelijkenissen is, maar om te gaan tot de inwendige wereld. Maak het in orde met God, en kom niet meer met valse offers tot God. Zo vaak in de oude bijbel stelt God dat de offers der mensen ongewild zijn. God haat het. Daar heeft God geen welbehagen in. Dus waarom zou de mens doorgaan met zondigen ?

6. We kunnen en moeten hierbij opmerken dat als we dat zomaar direct zouden doen dan zou het ook tot een afgod kunnen zijn, dus daarom moet de mens eerst op Pniël worstelen met God, met zichzelf en de vijand, oftewel het toetsen, buhhan in het Aramees. Het gaat dus niet zomaar om de yadt, de kennis, op zich. Vandaar dat er ook werd gesproken van de oerim en de thummim. Men dient de vreze des Heeren boven alles te begeren.

7. De reformatoren stelden dat de offers geen gebreken mochten hebben. God wilde een volkomen offer, oftewel volkomen, absolute onderwerping. We kunnen stellen dat het daarom van belang is de grootte van de zonde onder ogen te komen, ontdekt te worden aan de diepte van de zondeval, en daaraan niet af te doen.

8. De reformatoren wezen erop dat de huiden naar de ingang van de tent gebracht werden, als teken dat het God toebehoorde.

9. Wij moeten erop wijzen, wat ook de Halal doet, dat als we spreken over offerdieren, dan zijn dit zondemachten en leugenmachten in de grondtekst. Geenszins mag er van letterlijke, natuurlijke dieren gesproken worden. Het zijn zinnebeelden. Men moet de strijd aangaande tegen de zonde in het Kainsbevel en het jachtsbevel, oftewel het Noachsbevel, ook gehoorzamen, wat een jacht is op het vlees, en wat een jacht is naar kennis, wat alleen in de buhhan, de toetsing, kan plaatsvinden. De mens moet aan zichzelf sterven, aan alle zonde en leugen.

10. We kunnen stellen dat Leviticus uiteindelijk de diepte van Pniël is. Men mag niet tot de uitwendige vormen komen, want dat is ijdele afgoderij. Vandaar dat de exegese van belang is, en daartoe dient men de hermeneutiek te kennen, want er zijn regels voor de exegese. Vandaar dat er

niet te licht over de wetenschap van het predikantschap gedacht mag worden, want de predikant draagt een grote verantwoordelijkheid.

11. We kunnen stellen dat er geen Leviticus is zonder Pniël, dus er is ook geen Exodus zonder Pniël. Pniël is daarom een prominente plaats in de nieuwe bijbel. Op Pniël moet de mens leren toetsen, ook al die religieuze verschijningsvormen moeten getoetst worden.

12. ‘Je moet alles verdienen.
Je mag alles verdienen.
Je kan alles verdienen.’

13. Dit zijn vaak vieze woorden voor genadisten en geloofisten. Alles gaat bij hen door genade en geloof. Toch spreken zowel de oude als nieuwe bijbel over een geestelijk verdienmodel. Deze wereld en haar bloedlijnen zijn opgebouwd uit een vreemdsoortige genade waarin het verdienen vals is voorgesteld. We komen uit op het feit dat we het niet vleselijk kunnen verdienen, maar we moeten het wel geestelijk verdienen. ‘Koop van mij,’ zegt Openbaring. ‘Koopt zonder geld,’ zegt Jesaja 55. Het is loon naar werken. Menselijk gaat dit vaak verkeerd, dus daarom moet de genade wel inspringen. Zowel genade als verdienen zijn dus deelwaarheden. Ze moeten in de juiste verhouding staan tot elkaar. Denk na over deze woorden : ‘waar vergeving tot verraad wordt.’ Er is veel misbruik van genade op deze aarde. Dat neemt niet weg dat er genade moet zijn, maar om te corrigeren, om de mens van vleselijk verdienen tot geestelijk verdienen te brengen.

14. Dit is de opdracht : neem het beloofde land in. Versla de vleselijke machten die het beloofde land hebben verdraaid. Dat is een studie opdracht.

15. Wie God ziet sterft, aan zichzelf, wie God ziet wordt ziek, want God is een ondoorgrondelijke nachtmerrie. God laat zien wat de mensheid haar heeft aangedaan. Daniël werd ziek van de visioenen en dromen die God hem liet zien. We moeten daarom de diepte van de zondeval onder ogen komen. Daar kan niet genoeg over gepredikt worden. Lauwdianen willen dit niet horen. Die willen doorslapen. Ze leven in een drogbeeld waarin alles al goed en wel is. Ze willen niet strijden voor het ware beloofde land. Het zijn zaaddriftige deserteuren die strijden tegen het ware leger des Heeren. Het zijn zaaddriftige spijbelaars die elkaar ronselen voor de grote strijd tegen God. Ze hebben hun eigen afgoden, hun eigen God. Vandaar dat studie belangrijk is om aan deze valstrikken te ontkomen. Alles kun je zelf verdienen, alles moet je zelf verdienen, niet door het vleselijke maar door het geestelijke. Alleen in de zondekennis kan het zaad goed sterven, opdat het vleselijke wordt afgedaan. Lauwdicea heeft een te romantische wereld geschapen waarin alles onwerkelijk is. Het is een valse vrede en een valse rust. Het is een typisch en kenmerkend verschijnsel in deze wereld. Je zult niet veel vrienden maken als je het ontmaskert. Dat is tegelijkertijd de beproeving.

16. Men wil horen wat men wil horen. Men wil naar de mond gesproken worden. Het is verschrikkelijk als je mensen waarvan je houdt hierin ziet afdwalen, mensen die dichtbij je staan. En toch moet je verder. We moeten verder bouwen aan de bruggen. Misschien zullen ze later ooit volgen. Wij moeten het beloofde land innemen en het beloofde land herbouwen en bewonen. Ook zij zullen dit eerlijk moeten verdienen.

17. ‘Je moet het zelf verdienen.

Je mag alles zelf verdienen.
Je kan alles zelf verdienen.’

18. Hoeveel afgoden de mens ook optrommelt, en hoeveel formules de mens ook opprevelt om het te ontlopen, uiteindelijk zal de mens toch het beloofde land moeten innemen en herbouwen, intens deel hebben in deze strijd. Iedereen moet persoonlijk de vijand, het ego, verslaan en het doorleven, anders is het niet echt en heeft het geen grond.

19. Je moet werken voor openbaring op openbaring.
Hier kan het vele malen mis gaan, maar zomaar een opzegversje over Jezus gaat het probleem niet oplossen, omdat het een gedicht is met een diepere betekenis.
Werk moet in goede samenhang zijn met studie, en studie moet in goede samenhang zijn met toetsing. Zo moet de mens afgestemd worden. Alles begint op Pniël.

20. Studie en werk. Toetsing en afstemming. Dus niet zomaar verdienen of genade. Het wijst op een dieper pad. Het beloofde land kan niet zomaar ingenomen worden. Er zijn vele valstrikken langs het pad. Velen dwalen af. Velen raken verstrikt.

21. De reformatoren stellen dat God het dikwijls toelaat dat verharde en ongeschikte mensen zich verheffen.

22. De reformatoren stelden dat het geloof niet zomaar een lichtvaardige of blote mening met betrekking tot onbekende zaken is, maar is een volkomen en nauwkeurige kennis van het evangelie. Geloof is in de leer van de reformatoren dus volkomen en nauwkeurige kennis, en als er dus een gebrek is aan de prediking van het evangelie, dan zal er ook geen geloof overblijven.

23. De reformatoren stelden dat religie op zichzelf niks zegt. Zo zijn er hongerige honden die door vraatzucht worden gedreven, en woedende leeuwen die niets anders dan razernij blazen. Zij worden aangedreven door eerzucht. Ze zijn eerdriftig.

24. De Aramese Joden noemden God rw, het hemelse geestelijke waarvan de Aramese christenen later geloofden dat het op de pinksterdag tot de mensheid kwam, de duisternis des Heeren om de valse lichten der mensen te doven. Nu, in Egypte werd God al rw genoemd, RU of ROE, en oorspronkelijk kwam het van de Yoruba in het Nigeria gebied, dieper in Afrika, waar RU of ERU, of IBERU de vreze des Heeren is. De vreze des Heeren is het begin en het hoofd van de wijsheid. Laten we niet vergeten dat Jezus hoofdzakelijk Aramees sprak, en dat RW of RU (ERU) de wijze was waarop hij God aansprak, als zijnde de Vreze des Heeren. Wij zien namelijk in het paradijs al, in het boek Genesis, dat dit van Afrika tot Edom (Eden) liep. (Vgl. Ethiopische bijbel)

25. De reformatoren stellen dat de lichtgelovigen, of middelmatige gelovigen, worden misleid. Alleen ijverige leerlingen zullen tot de waarheid komen. Het evangelie is een school. Bij de reformatoren gaat het hier om afstemming naar tijd, plaats en mate, dus niet zomaar om werken op zich. God kwam niet de werken tegemoet, maar de afstemming. Hierin moet de mens grensgevoeligheid leren, niet boven de goede maat gaan. Eerzuchtigen gaan boven de maat. Dat is wat eerdrift doet.

26. De mens houdt van religieuze steroïden. Je ziet het overal. De reformatoren wijzen daarom terug naar het Woord. De mens heeft van alles buiten het Woord om verzonnen, en heeft ook het Woord naar eigen goeddunken uitgelegd, maar de reformatoren laten zien dat een mens het Woord niet kan uitleggen. Dat kan alleen God. We moeten daarbij opmerken dat ook alleen God kan bepalen wat het Woord is. De vromen moeten daarom door het geestelijke geleid worden. We moeten daarbij ook opmerken dat vanwege het grote bedrog in het geestelijke de mens eerst tot Pniël moet gaan. Toetst alles en behoud het goede. Wees waakzaam. Waakzaamheid en alertheid, onderscheiding, is in de leer van de reformatoren ook de definitie van God, en volkomen en nauwkeurige kennis van Woord en evangelie is de definitie voor geloof, dus in de leer van de reformatoren is niets goedkoop en kom je er ook niet zomaar langs. Geloven is kennen, en niet zomaar kennen, maar volkomen en nauwkeurig kennen. laten we denken aan nuance en context, en diepte, en niet halverwege ergens stoppen om onze markt op te zetten en onze stad daar omheen te bouwen.

27. De reformatoren waarschuwen dat er bedriegers in de kudde zijn geweest, en dat het sinds het heengaan van Paulus en Augustinus wel veel erger is geworden. De reformatoren bakken in dat opzicht geen zoete broodjes. Zij roepen op tot alertheid, wat de definitie van God is, als een alarm. Het mag niet buiten het Woord van God omgaan, en daarom onderwijzen de reformatoren het Woord van God.

28. De hemelpoort ligt alleen in de diepte van Pniël, niet erbuiten, en men dient een beter besef te krijgen van wat de hemel is, niet als dingbegrip maar als functie begrip. De hemel is de grote oorlog tegen het vlees. Het is een studie plan, een school, geen letterlijke oorlog.

29. Het beloofde land kan alleen ingenomen worden door kennis. De mens moet door de kennis ingenomen worden. Het werkt dus aan twee kanten. Zo was dat ook met Jakob op Pniël. Jakob moest zowel overwinnen als overwonnen worden. Zo was dat ook met Jeremia.

30. De reformstelde dat er geen gerechtigheid en zaligheid was door de geboden en de werken. Maar hij wees wel op de afstemming naar tijd, plaats en mate. Uiteindelijk komt het daar op aan. Hij wees op de hemelse kennis. Zo wees hij dus op de hemelse geboden en de hemelse werken, die alleen door de afstemming tot de mens konden komen. Daartoe zou de mens overweldigd worden.

9.

De verlorenheids-kennis

1. De reformatoren stelden dat in het oer de mens grote gaven had, maar dat door de zonde er geen spoor van reinheid meer is overgebleven. De mens is dus verdorven in al zijn delen, en daarom heeft de mens iets van buiten nodig. Daarom hamert Calvijn op de afstemming.

2. We moeten hierbij opmerken dat het om afstemming en toetsing gaat. Wij moeten dus tot Pniël gaan. De mens moet gaan tot de verlorenheids-kennis, oftewel de zwarte bruid, en moet met haar worstelen. De zwarte bruid is de hemelse kerk, de moederkerk. Als de mens de verlorenheids-kennis niet heeft, dan bedriegt hij zichzelf.

3. De reformatoren stellen dat onderwijs in de leer op zich niet genoeg is, maar dat er ook dagelijkse oefening nodig is en de prediking ervan.

4. Het leven is proza. De reformatoren stellen dat de raadslagen van de vijand en de aanstoot van de goddelozen nodig zijn, want anders zou volharding te makkelijk zijn, want dan zou het een aangename weg zijn, een lieflijke en zachte weg. Daarom moeten er hinderpalen van verlokking zijn, om moeilijkheid geboren te doen worden, stellen de reformatoren.

5. Standvastigheid wordt daarom weinig gevonden. Alleen hen die tot de strijd zijn toegerust houden vol tot het eind. De reformatoren stellen dat God de goddelozen daarom vaak spaart, en vet maakt door voorspoed, en juist naar zijn kinderen harder en strenger is.

6. God is niet romantisch naar God's kinderen. De goddelozen krijgen een valse hemel, en er zal loon zijn naar werken.

7. Het is een gedicht. Het leven is proza. De goddelozen zullen weer verwelken, zullen weer vergaan, uiteindelijk. Telkens komen ze echter weer opzetten opdat het plan des Heeren wordt volbracht.

8. Proza, verhalen, zijn dus nodig om het te kunnen verwerken, tot de diepte te kunnen gaan. Het leven is dus niet zomaar alleen maar botte kennis. God is veel groter dan dat. God is een geheimenis, de eindeloze diepte die voor mensen onbereikbaar is. Een ieder zal zijn leven moeten geven voor dat geheimenis, en op de tocht zal men worden beproefd. God leidt de welwillende in.

9. God doet al deze dingen opdat het vlees onder de roede wordt gehouden, stellen de reformatoren. Dat moet gebeuren opdat het niet brooddronken wordt. Als God dat niet zou doen, dan zou men in een doodsslaap terecht komen.

10. Daarin is de sleutel in het minste. Niet het vele, maar het weinige. Het is een hongergeboorte.

11. Het Woord van God is een psalm. Het is een beproeving, want velen misbruiken het Woord van God om over anderen heerschappij te voeren. De reformatoren stellen dat je dienstknechten van God op deze wijze kunt herkennen : Ze helpen mensen om afgestemd te zijn op God, ze vragen voor zichzelf geen heerschappij, ze zijn niet uit op winstbejag.

12. Toch kan de wereld hen niet verdragen, stellen de reformatoren. De goddelozen doen de dienstknechten van God kwaad, en de overheden slapen. De menselijke geboden zwijgen, stellen de reformatoren. Er wordt niet met de dienstknechten van God rekening gehouden. Van de wereld kun je geen bescherming verwachten. Zij hebben altijd andere dingen te doen. Maar zo vinden de dienstknechten van God de weg tot God. Zo blijven ze op het smalle pad, dieper de wildernis in.

13. Als je waarlijk geloof wil hebben is dat niet zomaar iets vaags, maar gebeurt dat door het Woord van God. Het ware geloof is kennen, een studie plan, en dat vraagt om volkomenheid, anders treft het geen doel. Geloof is in het westen tot formule geworden, tot opzegversje. Maar geloof is een

school. Spijbel niet. Blijf niet telkens in dezelfde klas zitten omdat je er andere liefhebberijen op nahoudt buiten God om, buiten de kennis om. Maak het beste van je leven.

14. De stormen gaan komen, de wateren gaan komen, en dan moet je diep zijn, anders wordt je meegesleurd. Dat kun je niet allemaal op het laatste moment doen. Je kunt een boot ook niet even in één dag maken. Ga er nu al mee aan de slag.

15. De reformatoren stellen dat je niet tot de kennis komt zomaar zonder het Woord van God. Kennis is dus ook niet iets vaags. Doe er niet te makkelijk over, alsof het wel in de wind te horen is, alsof je het naar willekeur kunt gebruiken en toepassen. Keer terug tot de studie.

16. Stem af op het Woord van God, niet op het woord van mensen.
Houdt je daarmee bezig.

17. Alle volken zijn met blindheid geslagen, stellen de reformatoren. Maar er is een pad voor hen die zich afstemmen.

18. Alle volkeren wandelen in hun eigen wegen, stellen de reformatoren. Kijk maar om je heen. Je ziet het. De reformatoren stellen dat ze in de dood zijn verdwaald.

19. Genesis 15:1 : ‘Ik ben u een Schild, uw Loon zeer groot.’
De Heere is een beeld van het hemelse loon. In de Yoruba taal betekent èrè (vgl. Heere) ook loon, als een hele diepe wortel van het Egyptisch ‘Herw’, of ‘Here’ (Griekse transliteratie : Horus), wat ‘de verre’ betekent, ‘arm’, of ‘honger’ (h’r, hur). Alhoewel vaak mannelijk afgebeeld wordt Here in de pyramide teksten ook als godin met borsten beschreven. Ook de Grieken namen haar over als Here (Ionisch, Homerisch) of Hera.

20. Heere is wat het minimalisme is, het sobere, smalle pad. Dat is het loon zelf.

10.

God kan de lofprijs van de mens niet uitstaan

1. De geroepenen zijn niet alleen geroepen om te onderwijzen, maar ook om te strijden. De reformatoren wijzen op Jeremia 1:19 wat geldt voor alle godsprofeten en dienstknechten : zij zullen tegen u strijden, maar u niet overmogen. Als ze weggejaagd zijn en moeten vluchten, dan laat het zien dat het niet zomaar om één gevecht gaat, maar een aanhoudende strijd.

2. De vromen moeten er aan gewend raken dat de goddelozen allereerst door veel schijn-overwinningen gaan. Het bevestigt de goddelozen in hun hoogmoed en betweterigheid, en dat is een grote beproeving voor de vromen. Toch zullen de rollen worden omgedraaid. Uiteindelijk zullen de goddelozen er niet mee wegkomen. Zij raken verblind en afgezonderd door de schijn-overwinningen. Zo zijn ze niet meer alert. Uiteindelijk moeten ze dan de prijs betalen. Loon naar werken.

3. Als de gedeformeerden zo overmatig de nadruk leggen op het niet verdienen, dan geven ze daarmee ook de goddelozen vrijspel, en zijn juist zij een beeld van de schijn-overwinning van het vlees. Op aarde zie je overal bedrijven om je heen die hun kost verdienen. Dat is een beeld van hoe het in de hemel is. Het is hard werk. Het wordt je niet zomaar in de schoot geworpen. Dit gaat niet door de mens zelf, maar door toetsing en afstemming, want de mens kan vanuit zichzelf niets doen.

4. De reformatoren stellen dan dat de goddelozen door hun eigen goddeloosheid zullen omkomen.

5. We moeten hierbij opmerken dat er teveel lofprijzers zijn die zelf niet veranderen. Dan is lofprijs slechts een projectie, en gehaat door God. God kan de lofprijs van de mens niet uitstaan. De mens moet zelf veranderen. De lofprijs van de mens is zichzelf tot strop geworden, en is in principe goddeloosheid, want de mens wil niet vol zijn van God om naar God's beeld te veranderen. De mens moet zich juist vernederen en tot Pniël gaan. Wat is er gebeurt met de klaagzangen en boetepsalmen ? De reformatoren wijzen erop dat de Psalmen een wisseling laten zien tussen de sombere klaagpsalmen en de triomfpsalmen.

6. De reformatoren stelden dat de goddelozen gelukkig zijn in hun zonde, dat ze zich verheugen in hun hebzucht, maar dat ze hierdoor verstrikt raken.

7. We kunnen stellen dat ze niets op diepte schatten, en daarom overschatten ze zichzelf en onderschatten de vijand.

8. De reformatoren wezen op het belang van de afstemming en de aflegging, op het stervensprincipe. Dat was de diepte van de geboden. Het gaat niet om de geboden op zich, maar om het onderwijs over de geboden. De diepte ervan. Men komt niet op een directe wijze tot de geboden, maar door de omweg. Eerst zou het zaad moeten sterven, opdat er afstemming zou zijn. Zij die in het vlees willen blijven leven kunnen zich niet afstemmen. Zij worden door andere krachten geleid. Dat zijn de krachten van de dood. Maar het zaad dat sterft is om leven te geven.

9. Ook moet de vrome schijnbewegingen maken. De vrome moet strategie leren gebruiken. Dat is wat het pad van Paulus is. Hiertoe heeft de vrome een pin in het vlees, anders zou de vrome van het pad afdwalen.

10. Juist door het terugbrengen van het heilige geestelijke moest er een einde gemaakt worden aan de voorwerpelijkheid, om de vromen in te leiden tot de onderwerpelijkheid. Maar de lauwen van Laodicea namen daar aanstoot aan en maakten een voorwerp wat ze naar eigen goeddunken en willekeur konden gebruiken.

11. De reformatoren wezen op de woorden van Jesaja dat het volk is als het zand van de zee in menigte, maar dat er maar een klein deel zal overblijven.

12. Als de nadruk teveel wordt gelegd bij de genade ten koste van de verantwoordelijkheid van de mens, dan is dat iets van het vlees. Dat is telkens de spanning bij de reformatoren.

13. De reformatoren laten zien dat niet allen die uit het vlees van Abraham zijn geboren geestelijk zaad zijn, maar alleen degenen die groeien in de vreze des Heeren.

14. Zij wijzen erop dat we de wereld moeten verachten, anders behoren wij niet tot het overblijfsel.

15. Zij stellen dat de gelovigen zich moeten voorbereiden tot lijdzaamheid opdat de hardnekkige boosheid van de goddelozen ontmaskerd wordt. Zij stellen dat de eerzucht steeds altijd afgunstig en kwaaddenkend is. Zij stellen dat het belangrijk is dat de leer door aanhoudende vermaning in de harten van de gelovigen wordt gegrifd.

16. Er is een voortdurende oorlog tegen vele en krachtige vijanden, stelden de reformatoren, en een ieder die zich niet in ijver verzet valt af. Nauwelijks het tiende deel van hen die het geloof belijden zal volharden tot het einde, stelden de reformatoren, vanwege dat maar weinigen weten van de waarde van het voornemen en de genegenheid van het hart.

17. Als we het over de kroon van de overwinning over het vlees hebben, dan noemt de nieuwe bijbel het de kroon van de besnijdenis en de kroon van de klaagliederen, de rode kroon, zoals die ook in Egypte werd gedragen, en wat de wortel van het Jeremia geheimenis is.

18. Als de reformatoren wijzen op de kennis als de enige weg, dan waarschuwen zij daarbij wel tegen de werkeloze, koude en dode kennis. Zij stellen dat het dwaas is om met vlees en bloed te rade te gaan.

19. Natuurlijk heeft God niet vóór de grondlegging der wereld mensen tegen hun wil kris kras lopen uitverkiezen, maar naar de eeuwige verborgen Raad, dus niet naar menselijke maatstaven. In die zin is er een laag van waarheid in de Institutie leer van Calvijn, dat God een bepaalde uitverkiezing heeft die mensen uitkiest voor iets, ongeacht hun eigen daden of wil, omdat er nu eenmaal dingen zijn waar God ieder mens voor wil besparen. Als God moet afgaan op het menselijke idee van de hel, dan gaat iedereen naar de hemel, dus ook juist de mensen die dat helemaal niet willen en die helemaal menselijk gezien er niet in aanspraak voor zouden komen. In die zin heeft Calvijn gelijk, dat het niet om menselijk verdienen gaat, maar om de genade, want hij moest tegen een menselijk systeem opboksen die alles al in kannen en kruiken had. De Institutie is dus een deelwaarheid. Soms als mensen onrechtvaardig met anderen hebben omgesprongen, dan moet God al het menselijke uitschakelen, en tegendraads zijn, om mensen te redden die boven de maat waren veroordeeld. Dat is wat het is, maar het had veel genuanceerder moeten zijn, want het één sluit het ander niet uit. Dat probeert Calvijn aan te geven in zijn bijbelverklaring, maar komt hierin niet ver, omdat dan weer op een bepaald moment toch weer de Institutie de kop opsteekt. Het blijft meer bij hinten. In de bijbelverklaring laat Calvijn de touwtjes flink vieren, maar te ver van de Institutie wijkt het niet af. Calvijn laat de wereld over het hek zien, maar de mens moet er zelf naartoe gaan. Calvijn laat het alleen maar zien, en sluit dan het hek weer.

20. Er zijn allerlei lagen van uitverkiezingen. Uiteindelijk is het minderen de uitverkiezing. God verkiest de verworpenen, de armen en de kinderen, maar niet letterlijk, want dit heeft een diepere betekenis in de leer van Calvijn. Calvijn stelt dat de mens dwaze verdichtselen heeft gemaakt. God staat boven alle menselijk oordeel.

21. Het dwangmatige in de leer van Calvijn omtrend de behoudenis moet juist verschoven worden naar de boetedoening, want de mens heeft schulden naar God en moet gehoor geven aan de eis, zonder dat zijn vrije wil daarbij geheel wordt uitgeschakeld. De mens is gedwongen in de zin dat er grenzen zijn, en dat de schulden betaald moeten worden, maar de mens kan niet gedwongen worden tot een band met God, ook al moet er wel een basisverband zijn om de mens te beschermen tegen menselijke overmaat. God moet de mens wel beschermen tegen zichzelf. Dit mag echter niet zo ver gaan als de dwangmatigheid die Calvijn heeft aangelegd in de band met God zoals in de Institutie. Dit gaat juist om de boetedoening, het dwangbevel ter voldoening van de schulden, dus daarom is het werk van Calvijn niet overbodig, maar moet het beter gericht worden. Calvijn geeft zelf aan dat alle dingen medewerken ten goede, en dat God zelfs boze geesten in dienst heeft, onvrijwillig, wat zij moeten vanwege schulden, oftewel zij hebben taakstraffen. Wij moeten daarbij opmerken dat zij niet worden gedwongen in een band met God. Er zijn dus vele lagen van verkiezing.

22. Deze verkiezing van Calvijn moet dus verschoven worden van behoudenis tot boetedoening. Men is toch al overbehouden in vele opzichten. God gaat zo ver niet. De theologie van Calvijn is te dwangmatig, en moet nu verschoven worden naar de schulden die de mens heeft naar God, en die ze verplicht dienen te betalen. Wie schulden heeft moet ervoor werken om het af te lossen. Daarin is God niet onrechtvaardig, niet boven de maat. Het is loon naar werken. De mens moet de grenzen onder ogen komen. Als men iets verkeerd heeft gedaan moet men het goedmaken. Zo werkt dat in het rechtssysteem ook.

23. Dwang ? Neen. Niet naar behoudenis, maar naar boete. Er zijn dwangbevelen waar de mens niet aan ontkomt.

24. De grote afgoden van institutioneel calvinisme moeten vallen. Het is de religie van verwende kinderen die roemen in onverdiende genade, terwijl de bijbelverklaring van Calvijn dat deels probeert recht te zetten.

25. Verder was Calvijn een sobere man die terecht stelde dat God op de mens vertoornd en van de mens was vervreemd, vanwege de zonde. Daarom hamerde Calvijn als Noach op zonde ontmaskering, en de strijd tegen de zonde. De Institutie was een betrekkelijk klein deel, maar de mens heeft het bovenaan zijn leer geplaatst.

26. Calvijn maakte een potje van het ouderlijke deel van God. Calvijn’s stopwoord was onverdiend. Nu zijn er dingen die kinderen inderdaad niet hoeven te verdienen, want er is altijd de onvoorwaardelijke basisliefde en basiszorg, maar er zijn ook dingen die kinderen wel degelijk dienen te verdienen, en als je ze daar niet op wijst, dan worden ze lui en onverschillig, want ze hebben immers alles al.

27. Natuurlijk moet je opgroeien en verdienen, eigen verantwoordelijkheden nemen. Calvijn had dit allemaal lam geslagen door de Institutie, maar kwam er heel voorzichtig en subtiel op terug in zijn bijbelverklaring.

28. Als we het over de zogenaamde onverdiende genade dan moeten we constateren dat het vaak slechts schijngenade is. Het wil ook niet zeggen dat het feit dat Calvijn de onverdiende genade aanhangt dat hij verder zoete broodjes bakt. Hij noemt de vreze des Heeren de volkomen

godsdienst. Ook noemt hij de billijkheid, wat de twee delen van de geboden zijn, en zonder welke niemand tot God kan komen. Wees geen extremist. Wees geen loos zieltje.

29. Calvijn laat in zijn verklaring van Handelingen zien dat God's liefde tweeledig is. Het is onverdiend waar de werken gebrekkig zijn, als de eerste aanneming. De tweede aanneming is dat wat God van het hemels werk in de mens herkend, door de wederbaring.

In zijn Handelingen verklaring stelt Calvijn dat de eerste laag van God's liefde geen verdiensten kunnen plaatsvinden, want het gaat hier om de basislaag waar God de mens aanneemt naar souvereiniteit. In de tweede laag van God's liefde ligt dat anders. We hebben het over de lagenleer van Calvijn waarin hij verschillende lagen bespreekt waarin telkens andere wetten gelden. Zo bestaan zowel God als mens uit verschillende lagen, en de lagen van God kunnen ook met elkaar in strijd zijn, zoals ook de lagen van de mens. Calvijn heeft het over het verschil tussen de Wil van God en de Eeuwige verborgen Raad van God. De Kennis van God gaat soms tegen de Wil van God in, omdat God wil dat ieder mens behouden wordt. De Kennis, of eeuwige verborgen Raad van God, laat dan zien dat dat niet mogelijk is. Het theologische systeem van Calvijn is interconcentrisch. Vandaar dat er een bepaalde tegenstrijdigheid is in de leer van Calvijn. Dat is ook zo bedoelt. Te diep wil Calvijn er ook niet op ingaan, vanwege dat het verborgen dingen zijn, en hij wil geen ijdele nieuwsgierigheid bezigen.

30. In zijn verklaring van Handelingen 10 stelt Calvijn dat niemand goed kan doen, tenzij God hem genade verleent. Calvijn noemt de genade een ander soort loon, maar wil normaal gesproken niks van verdiensten weten. Alleen God kan het door de mensen heendoen, en alleen door het geloof, oftewel het kennen van God in de leer van Calvijn, kunnen werken waarde hebben. (:4) Calvijn heeft moeite met de verdienste. Hij laat het niet toe in zijn leer, maar toch stelt hij dat er een loon verbonden is aan de werken, opdat de mens zich beijverd om goed te leven. Het werk is dus niet tevergeefs. Calvijn is zich ervan bewust dat als hij te extremistisch wordt in de genade dat hij dan mensen daardoor verlamd, en dat gebeurt al genoeg in zijn leer, voornamelijk in de zeer extremistische Institutie van zijn jongere jaren. Zijn hele leven heeft hij met dit beest gevochten, en hij overwon het niet. Toch heeft hij het in zijn bijbelverklaring genuanceerd en de andere kant van het verhaal laten zien, en hints gegeven, terwijl hij niet teveel wilde laten zien. De mens was gevaarlijk en mocht het niet horen. De verborgen kennis was niet voor de mens.

31. Hoe dan ook blijft er een spanning tussen genade en loon in de leer van Calvijn, waarin de genade een ander soort loon is, en wat in de eerste laag niets met verdiensten heeft te maken. Zo is dat ook in de band tussen ouder en kind. Calvijn noemt de vreze des Heeren als vrucht en kenmerk van de vroomheid en de dienst van God. (:2)

32. In zijn verklaring van de synoptische evangeliën stelt Calvijn bij de gelijkenis van de arbeiders in de wijngaard waarin laatkomers evenveel verdienen als hen die de gehele tijd al hadden gewerkt dat dat niets met genade te maken heeft, maar met afstemming. Zodra er afstemming is wordt de mens door God geleid. Daarvoor wordt de mens beloond, dus niet zomaar naar werken, maar naar afstemming. Calvijn wil er niet teveel over zeggen, houdt het kort, want hij is bang voor misbruik. We zien deze spanning verder besproken worden in zijn boek 'Defensio sanae et orthodoxae doctrinae de servitute et liberatione humani arbitrii adversus calumnias Alberti Pighii Campensis' uit 1543, wat in het kort gewoon 'De Gebondenheid en Vrijmaking van de Wil' wordt genoemd.

(GVW) In deze context kan ook de Institutie beter begrepen worden, wat één van zijn beruchtste en extreemste werken is. In de Institutie houdt hij zich veel strakker en op de vlakte, terwijl in de GWV hij het beter uitlegt.

33. In zijn verklaring van Handelingen 9 stelt Calvijn dat de eenzaamheid meer gelegenheid geeft tot gebed. (:40) Ook is eenvoud datgene wat de overmoed van het vlees tenietdoet. (:43) Calvijn noemt het bijgeloof als een bloeddorstige die voortgedreven wordt door blinde en ondoordachte woede. (:29)

34. Handelingen is een belangrijk en groot boek in de oude bijbel, want hier ging het evangelie over de gehele wereld. Calvijn stelt als de goddelozen merken dat ze niet bij machte zijn het evangelie te wederstaan dan komen zij tot bloedige woede. Calvijn stelt dat ze het Woord graag zouden willen verachten, maar dat ze tegen wil en dank worden gedwongen om het Woord te voelen stromen, en daarom stormen ze er blind en ondoordacht tegenaan, als woeste beesten. Ze zijn vol met redeloze ijver hen daartoe aanzettende als ze zich niet door het Woord van God laten leiden. (:23) Calvijn stelt dat hun gewetens zijn geslagen, zijn verwond, en dat ze daarom zo handelen. Calvijn stelt dat het hen zeer gemakkelijk is in onbezonnen ijver alles aan te durven. Calvijn stelt dat de vromen eraan moeten wennen om moeilijkheden het hoofd te bieden, smaadheden te verdragen, opdat niets hen van hun taak afleidt. Alleen zij die zijn onderwezen op de lijdensschool kunnen daadwerkelijk het lijden dragen. Dat is wat de vromen wordt geleerd, en ze zijn alleen geschikt als ze bereid zijn om te lijden. Het gaat om de prediking van het Woord onder tegenstand. Het is geen gemakkelijke weg. Er moet hierin niet alleen gezocht worden naar kennis, maar ook naar standvastigheid. (:16) Calvijn noemt dat het lot der vromen nu eenmaal is verkeerd behandeld te worden, en zonder kennis en standvastigheid komen de vromen er niet doorheen, zouden ze bezwijken.

35. Calvijn noemt God de werkmeester bij wie alle vermogen en geschiktheid is om het werk te volbrengen. Bij God zijn de werktuigen die nodig zijn.

36. Handelingen 9:16
Want ik zal hem tonen, hoeveel hij lijden moet om mijn naam.

37. Calvijn stelt dat het van belang is dat de vromen een begeerte tot afstemming aan God hebben. Calvijn noemt dat de vervolgers van de kerk giganten zijn die de hemel bestormen maar dat hen een toom in de bek gelegd gaat worden, en dat ze met prikkels worden teruggedreven. Het is een weerspannig geslacht, vol van opgeblazen zelfvertrouwen. De mens moet het herdershart ontvangen. Paulus was hiertoe ten voorbeeld gesteld in de Damascus ervaring. (:5)

38. Calvijn noemt de wereld vol van blinde woede van dwaze ijver. Daarin is de wereld afgedwaald, en wordt teruggeroepen naar de Damascus ervaring, naar het pad van Paulus. De mens moet weer beteugeld en in toom gehouden worden met prikkels. De moedwil van de mens moest met geweld verbroken worden, stelt Calvijn. Zo gebeurde dat in het leven van Paulus, dat de bliksem van de hemel bij hem insloeg. Dat was dus geenszins aards geweld, maar de hemel die ingreep. (:3)

39. Zo beschrijft Calvijn hoe Paulus van een wrede wolf tot een lam werd, en vervolgens de herdersnatuur ontving. (:1)

11.

Alleen profetie vanuit de vreze des Heeren geboren

1. Calvijn stelt in zijn verklaring van Handelingen 8 dat het een school is om de wereld en al haar aanlokselen te leren verachten. Het zaad onder de aarde blijft voor enige tijd verborgen, stelt Calvijn, en voor een tijd brengt het Woord niets dan moeiten, en dikwijls zal er twijfel zijn, en de wandel zal vertraagd zijn door hinderpalen, om zowel lijdzaamheid als ijver te oefenen. (:34) Tot de tijd der volle openbaring moet er genoegen mee worden genomen, stelt Calvijn. Het is om de wijsbegeerte aan te wakkeren.

2. Calvijn stelt dat de hel de ladder is tot de hemel, die Jezus moest beklimmen, en dat wij Jezus daarin moeten volgen. De smaadheid hierin is een overgang ten leven. (:33) Het is het pad van zelfvernietiging als ego-vernietiging.

3. Calvijn stelt dat iemand die op eigen wijsheid vertrouwt niet leergierig kan zijn. Zelfvertrouwen hindert leergierigheid. (:31) De zelfvertrouwers voeden liever hun onwetendheid dan dat ze iemand’s leerling zijn, en stellen zich zo valselijk als leermeesters over anderen, stelt Calvijn.

4. Zolang het mogelijk is, stelt Calvijn, moeten de vromen de mensen als uit de hel zelf halen, en niemand, ook niet de grootste misdadiger, mag zo hard behandeld worden dat er geen vergeving meer mogelijk is. God staat niet toe dat er met vervloekingen wordt gewoed. (:22)

5. Calvijn strijdt verder tegen de genade als koopwaar, om er geld mee te verdienen. (:18) Uiteindelijk is dit waarom genade zo populair is geworden, omdat het goed verkoopt. Genade is tot een marktwaar geworden. Calvijn legt uit dat genade zo wordt misbruikt voor eer, aanzien en macht.

6. Calvijn noemt dat Simon de tovenaar de afgod was van de Samaritanen, die ze als God beschouwden. Dat is dus eigenlijk de houding dat je recht en geestelijkheid gewoon kunt inkopen zonder door de nodige voorwaarden heen te gaan. Ze hebben God tot koopwaar gemaakt. Dat is hoererij. De vromen moesten daarom alle listen en lagen van de bedrieger kennen. Het is daarom ook van belang dat de vromen zich niet laten afschrikken door de hardheid van het lijden wat zij hebben te dragen, en volharden in het prediken van de leerregels.

7. Calvijn stelt dat ballingschap en vlucht hierin de oefenschool zijn tot martelarenschap. (:4) Calvijn noemde de godsdienst van de Samaritanen nabootsing. (:1) Wolven hadden zich verzameld om de kudde te verslinden. Daarom was er een roeping van de goede herder.

8. Calvijn noemt in zijn commentaar op Handelingen 7 het volk hardnekkig en wederspannig, geheel ontembaar, zoals de giganten. Het waren profetenmoordenaars. Calvijn stelt dat God geen offerandes wil, maar beoefening van vroomheid. Hij noemt het dwaasheid dat mensen denken door

offerandes God te willen verzoenen. Alle godsdienst die niet geestelijk is is de Heere een gruwel. (:50)

9. Calvijn stelt dat ze zich zorgeloos aan de zonde overgeven. (:49) Zij bedrijven een kinderachtig spel met hun afgod. Zo verheffen ze zich met trots alsof ze onfeilbaar zijn. Ze denken dat ze God kunnen dienen en gunstig kunnen stemmen door koude ceremoniën, denkende dat ze God kunnen beoordelen naar hun begeerlijkheden. Ze zijn vleselijk gezind en aan de wereld verknocht, denkende dat God gelijk aan hen is. (:47) Calvijn noemt het dwaasheid dat ze hun leven en waarheid hebben gebouwd op uitwendige plechtigheden.

10. Calvijn stelt dat God zich niet hecht aan de uiterlijke vormen, alleen voor zover zij symbool zijn van de hemelse waarheid. De eredienst is slechts geestelijk, maar daar hadden ze door hun vleselijke verblindheid een slechte en verkeerde betekenis aan gegeven. (:44)

11. De vorm van eredienst kan niet door menselijk welbevallen veranderd worden, stelt Calvijn. Alle aandacht moet gevestigd worden op het voorbeeld. Het is een thema dat telkens terugkeert bij Calvijn. Hij strijdt tegen de uitwendige vormen, en richt op het symbolische en het geestelijke ervan, als een voorbeeld. Dat is een goede koers, maar in het gevecht met het monster van het letterlijke wordt hij ook aangevallen door het monster van het eenzijdige, in de zin dat hij toch nog gaat monopoliseren en verstarren. Hij verabsoluteerd de voorbeelden. Calvijn raakte in dit gevecht verstrikt in een zekere laag van geestelijk materialisme. Vandaar dat de reformatie nog verder moest. Hij raakte verstrikt in het varkensgrieks en had te weinig kennis van het Aramees, de taal van Jezus.

12. Calvijn richtte een nieuw theologisch systeem op, en dat was zo ver als het ging, zo goed en kwaad als het ging. Het had zowel goede punten, zeer goede punten, als slechte en zeer slechte punten. Daarom moest het systeem nog verdiept worden. Calvijn was ergens vastgeraakt. Er moest nog verder aan dit systeem gesleuteld worden.

13. Bij Calvijn ging het niet om het voorwerp, maar om het onderwerp en het ontwerp. Daarin had hij goede koers, maar nu moest er nog verbandelijkheid en nuance komen. Die probeerde hij te geven in zijn bijbelverklaring, maar de Institutie bleef aan hem knagen en hield hem in gevangenschap zoveel het kon.

14. Calvijn stelt dat de vrome zich er nauwkeurig op moet toe leggen, om de door God gestelde leerregels te volgen want als er ook maar een weinig daarvan wordt afgeweken, wordt de lauwe her- en derwaarts door allerlei dwaasheden vervoerd, en is het noodzakelijk dat de lauwe in allerlei bijgelovigheden verstrikt wordt, en geheel en al ondergaat in de brede stroom van dwalingen. (Calvijn in zijn verklaring van Handelingen 7:42) Een klein beetje zuurdeeg maakt het geheel zuur. Een klein lekje in het schip doet het gehele schip zinken. God zal de lauwen uitspuwen. Zo wordt de mens tot dom vee. Zo wordt de lauwe overgeleverd aan zijn zinneloosheid en onbezonnenheid. God heeft een afschuw van valse godsdienst, stelt Calvijn. Ze vermoeien God met hun ongerechtigheid. God haat alles wat met vreemde vermenging is besmet. Calvijn wijst hierbij op Amos die ook zo sprak. Het is de afval der vaderen. Hele volkeren werden hierdoor meegesleurd. Ze namen het niet zo nauw met God. Zelfverheffing was hun sport, hun ambitie en hun obsessie. Dat kon ook heel subtiel gaan.

15. Calvijn stelt dat er vreemde afgoden komen als de mens ook maar in het allerminst van het Woord afwijkt. (:40) Het volk dat uitgeleid werd in de wildernis was hardnekkig en ongeneeslijk in zijn verdorvenheid, zo hardnekkig dat ze zelfs door vele plagen niet werden vernederd. Het is als de onverbrekelijke zelfvoldaanheid van de stierenvechters. Zelfs in hun dood volharden zij nog in de zonde. Het is als de vleeseter die zelfs als zijn hele familie is uitgemoord met de plagen die het lijken eten met zich meebrengt, nog zelfvoldaan glimlacht : 'En toch zal ik doorgaan met vlees eten.' Ze zijn door hun drugs als waanzinnigen geworden. Het kaf groeit op met het koren. Velen durven zich ook gelovigen te noemen. Zij volgen het gouden kalf. Een kalf hebben zij als god gemaakt, en daaraan offeren ze schizofreen als ze zijn hun kalveren. Het is het absolute toppunt van krankzinnigheid, het loon van de zonde.

16. Het is de afval der vaderen. Het zijn dwaze vaderen. Het kaf groeit op met het koren. Volhard als een boom geplant aan waterstromen. (Psalm 1)

17. Calvijn noemt de ijzeren boosheid van het volk. Zij hangen de dode en dodende letter aan. (:38) Daarom vielen ze Stefanus aan, wat overigens in de nieuwe bijbel het stenen graf van Simson wordt genoemd. Het is de weg naar het eeuwige leven. Stefanus nam de zonde van de mensheid niet aan. Destijds werd Mozes aangesteld als hun wreker en verlosser, stelt Calvijn. (:35,36)

18. Calvijn wijst erop dat Lucas stelde dat Mozes onderwezen was in alle wijsheid van de Egyptenaren, en dat hij daardoor geschikt werd gemaakt voor zijn roeping. De Egyptologie is daarom een belangrijke basis in de verdere reformatie. Calvijn wil dit in de context van de wetenschap plaatsen, niet in het bijgeloof. (:22) Mozes werd dus niet middelbaar opgeleid, maar hooggeschoold. Hij was een afgezonderde.

19. Het straktrekken van de lichaamsdelen is belangrijk als men van profetie wil komen tot het touw, oftewel de sobere damascusgebondenheid in de vreze des Heeren die Paulus had ontvangen, en ook Jezus. Dat moeten we bij dit alles opmerken, want de heilloze gedachten die de mens willen besturen komen binnen door de lichaamsdelen, door het vlees, en daarom moeten die allereerst strak gehouden worden om weerstand te bieden, in het gevecht op Pniël. Vandaar dat we Calvijn's stelling dat profetie en de profetische bediening heeft afgedaan vanwege vervulling door Jezus kunnen verklaren. Jezus stond ook voor de sobere gebondenheid. Uiteindelijk moeten we niet zomaar voortgedreven worden door een profetie, maar het touw, ook al is dat profetisch op zich, en was Jezus ook een profeet. Het gaat erom dat het vanuit de bron van het touw moet komen, en niet zomaar van profetie op zich. Buiten de sobere gebondenheid kan het profetische vals zijn.

20. Het straktrekken van lichaamsdelen is ook belangrijk om het lichaam te ontladen van overtollige gedachten en energie die er niet thuishoort. Dit is onderdeel van het toetsen op Pniël.

21. Calvijn stelt dat mensen die onbedacht hun begeerten najagen niet op God willen wachten, niet in gematigdheid willen leven. De slavernij in Egypte was een beeld van de zondeval waar Stefanus over predikte. Dat moest de mens weer onder ogen komen. Ook de afval in de wildernis in de uittocht is hier een beeld van, als de afval der vaderen, de diepte van de zondeval, de grootte van de zonde, die onder ogen gekomen moest worden. (zondag 1) Calvijn stelt dat de kerk nog steeds onder zware tyrannie gebonden ligt, als het ware door de voeten van de ongelovigen vertreden

wordt. (:6) Zowel Jozef als Jezus moesten lijden door de banden, de straf en de schande van een misdadiger te dragen, door misdadigers. Ook Stefanus ging hier doorheen.

22. Calvijn stelt in zijn verklaring van Handelingen 6 dat de leer van God nooit zo gematigd en voorzichtig gepredikt kan worden dat het niet gelasterd wordt. De vader der leugen strijdt altijd tegen het Woord. (:14) Calvijn heeft het over de listen en de lagen van de bedrieger, en het zou de vrome moeten oproepen op zijn hoede te zijn. Calvijn stelt dat de mens tot niets zo zeer geneigd is dan te luisteren naar lasteringen die het Woord van God vervormen. Calvijn waarschuwt tegen de hondse schaamteloosheid die leidt tot zinneloosheid.

23. Calvijn wijst erop dat Lucas het geloof niet van de geestelijke leiding scheidt. Calvijn stelt dat de mens niet zomaar kan geloven buiten het geestelijke om, want dan gaat het mis. Calvijn noemt de gaven van Stefanus : intelligentie, ijver, alertheid, en ijver.

24. Vanwege het op de loer staan van valse ijver wijst Calvijn op het belang ijverig te zijn in het gebed, maar we moeten daarbij opmerken dat het er om gaat ijverig te zijn in het luisteren, vanwege het gevaar van vals gebed. Ook omdat het luisteren van de mens vaak afgeweken moet de vrome bovenal ijverig zijn in het toetsen.

25. Calvijn stelt in zijn verklaring van Handelingen 6:3 dat de vrome het middenspoor moet houden tussen tirannie en willekeurige losbandigheid. Er ligt een gevaar dat er niets meer wordt gedaan zonder de toestemming en goedkeuring van het volk.

26. Calvijn stelt in zijn verklaring van Handelingen 5 dat de smaadheid van de zoon van God alle triomfen der wereld in waarde te boven gaat. Dat is nauwelijks iets wat door één op de honderd wordt begrepen, stelt Calvijn. (:41) Wie dit principe volgt wordt overigens ook door de wereld veracht. Calvijn stelt dat het belangrijk is in het lijden aan de zoon van God gelijk te worden. De apostelen werden gegeseld en hen werd verboden te prediken. Iedere predikant of prediker is wel door dergelijke dingen heengegaan of moet daar nog doorheen. Wee u wanneer een ieder wel van u spreekt. Vaak hebben degenen die een roeping op hun leven hebben een verschrikkelijke jeugd gehad omdat de tegenstander het zaad trachtte te doden. Weer anderen kregen dat pas op latere leeftijd. De tegenstander kan ook tot grooming en gevlei overgaan om de prediker van zijn roeping weg te lokken. Op allerlei manieren wordt de geroepen vrome vervolgd.

27. Handelingen 5:40 : en toen zij de Apostelen tot zich geroepen hadden, geselden zij hen, en geboden hun, dat zij niet zouden prediken.

28. In de nieuwe bijbel zien we waar dit vandaan komt : II Duizen 13:42 Septus (de leugenmacht van mannelijke superioriteit) hield het vrouwelijke, het scheppende, het vruchtbare, het wapen, opgesloten.

29. II Duizen 24:25 Er moest een wet opgesteld worden om de tucht des Heeren af te dekken, af te scheiden.

30. Duizen 19:46 Zij wilden reuzen scheppen om over vrouwen te heersen, zodat de geestelijke baarmoeder niet zou kunnen spreken.

31. Zo werd ook de Zoon van God smaadheid aangedaan. Calvijn stelde dat de waarheid van het evangelie door de tegenstander werd begraven onder een eeuwig stilzwijgen. Calvijn stelt dat er niets gruwelijkers is dan tegen God te strijden. (Verkl. Handelingen 5:36,40)

32. Calvijn stelt dat wat uit God is moet stand blijven houden, ook al verzet de hele wereld zich ertegen, ook al stort de hemel ineen. (:34) Calvijn stelt dat de vrome hierin niet werkeloos mag toekijken.

33. Calvijn stelt dat er in het evangelie een verborgen laag ligt die de vreugde van de goddelozen met geweld verstoort. (:33) Calvijn stelt dat kennis aan geloof vooraf gaat. Geloof is een vrucht van kennis, en daarna volgen andere geestelijke werktuigen tot volmaking.

34. Calvijn stelt dat door het geestelijke werktuig van de volharding, wat hij de eerste genade noemt, de zonde wordt kwijtgescholden, wat de tweede genade is. Calvijn stelt ook dat de mens niets anders is dan een werktuig van God.

35. Calvijn stelt dat God geestelijke goederen aan de kerk geeft en tegelijkertijd toelaat dat ze worden gekweld door goddelozen. Daarom moet de kerk altijd bereid zijn tot strijd. (:17) Het is van belang op te merken dat de geestelijke goederen komen met een pin door het vlees, opdat de vrome leert matigen en het niet te misbruiken. Eerst moet er onderwijs zijn over de geestelijke goederen, hoe ze te gebruiken, deze werktuigen, waar de nieuwe bijbel ook uitvoerig op ingaat. Calvijn stelt dat de vrome het onderscheid tussen goed en kwaad moet onderscheiden en niet zomaar lichtvaardig moet oordelen.

36. Een waar profetisch woord kan alleen geboren worden in de volkomen vreze des Heeren die groeiende is in het hart van de vrome. Door de vreze wordt de vrome door God teruggeroepen van het lokaas van de zonde, stelt Calvijn. (:11) Wij moeten in deze steen doordringen tot de open ruimte, waarin ontwaking en opstanding zal plaatsvinden in de hemelse vergetelheid. Wij moeten ons hard maken naar de zonde, opdat de zonde ons niet zal meesleuren. Hierin moeten wij volharden in Pniël, om tot de bron van de steen te komen waar de eeuwige kennis zich bevindt.

37. Calvijn brengt het oordeel in de context van de armenhulp, zoals ook Mohammed dit deed, en waar ook de oude profeten op wezen. Dit staat absoluut centraal in de godsdienst en is de ware godsdienst, waar zowel de oude als de nieuwe bijbel op wijzen. Wie geen hart heeft voor de armen kan de godsdienst wel vergeten of enige relatie met God. Hieraan wordt namelijk alles afgemeten. Neem je het niet zo nauw met de armenhulp, dan neem je het niet zo nauw met God, en ben je lauw, en de lauwen zal God uitspuwen. Calvijn hamerde op de armenhulp, en stelde dat de armen het altaar waren waarop geofferd moest worden. In die zin is Calvijn historisch van grote betekenis, want hij wilde de kerk bewaren voor het naderende voorspoeds-evangelie, wat in principe al hevig in de kerk woedde, en wat alleen maar erger zou worden. Daar stak Calvijn een stokje voor. De goederen moeten gewillig aan de Heere en aan de armen gewijd worden. Zo niet, dan is daar de straf van Annanias en Safira. Hieraan kan gezien worden hoeveel waarde de Heere hecht aan de aalmoezen, doordat de ontheiliging ervan zo erg werd bestrafd. (:5)

38. De wereld is de cultus van varkensaanbidding, maar de reformatie is de cultus van de varkensjacht, oftewel de jacht op het vlees, en dat is natuurlijk niet letterlijk. Men aanbidt hebzucht en protserigheid, waar Calvijn tegen opstaat. Het zwijn van de zonde moet gedood en geslacht worden. Calvijn draait daar niet omheen, maar gaat recht op zijn doel af door de cultus in diepte te beschrijven. Calvijn gaat niet op de stoel van Eli staan, maar staat voor strenge tucht. Zowel in de oude en de nieuwe bijbel wordt gesteld dat de kinderen des Heeren zwaar opgevoed moeten worden om aan de zonde te kunnen ontkomen. Dat heeft niet veel met dogma te maken, maar met principes. De lat moet hierin hoog gelegd worden, anders zullen de varkens voordeel behalen op het volk van God. Velen worden meegesleurd omdat ze te slap en te lauw zijn geweest.

39. Calvijn onderwees in de geestelijke varkensjacht. Er stonden teveel gevaren op de loer. Hij moest het volk onderwijzen, maar de varkens probeerden hem ook in te nemen. Calvijn gaf dat ook aan dat hij het wilde beest niet had overwonnen. Tot zijn dood toe heeft hij er tegen gestreden en naar eigen zeggen veel in gefaald, wat ons moet aanzetten om verder te gaan met de reformatie, als deze kerkvader al aangaf dat hij het niet meer aankon.

40. Calvijn stelt dat de offeranden van de goddelozen de Heere een gruwel zijn, want zij doen het in ijdelheid en eerzucht, en zij verachten de armen, terwijl juist de armen het altaar zijn. Calvijn stelt dat als wij offeren, als wij aalmoezen geven, dan moeten we onze rechterhand niet laten weten wat de linkerhand doet. (:1)

41. Alles moet verdiend worden, ook de tucht. Als we niet getuchtigd zouden worden, dan zouden we bastaarden zijn. In de tucht ligt de kennis verborgen.

42. In zijn verklaring van Handelingen 4 stelt Calvijn dat de psalmist niet gespaard werd door de grootste moeilijkheden. De oversten en het volk spanden samen met het huis van Saul tegen hem, en daarna streden de Filistijnen en andere buitenlandse vijanden tegen hem. Maar wat is de gehele wereld tegenover God ? Calvijn noemt het een nietswaardige samenzwering. Niets strijdt meer tegen het vlees dan het mes van het evangelie. Dat evangelie komt niet om vrede te brengen, stelt Calvijn, dus we moeten ons er niet over verbazen, alsof het iets ongewoons is.

43. Calvijn stelt dat het gezag zonder de vreze Gods een verderfelijk kwaad is. God maakt de vijand dan dronken, omdat ze niet voor God weken. Calvijn stelt dat de goddelozen alle listen in het werk stellen om de prediking uit te roeien. Calvijn stelt dat dit gewoon is in deze wereld.

12.

Het afscheidings-loon

1. Calvijn stelde in zijn verklaring van Handelingen 3 dat het ganse menselijke geslacht vervloekt was en dat de vrome zich daar telkens bewust van moest zijn, het telkens moest herinneren. Val niet

voor de valstrik van zelfvertrouwen en mensvertrouwen. Calvijn stelt dat als God een profeet verwekt, dan rust God de profeet toe met de nodige gaven tot de uitoefening. In de praktijk gaat dat niet zo gemakkelijk. Alles moet verdiend worden, overal moet voor gevochten worden, anders gaat het er niet eerlijk aan toe. Ook de afval der profeten moet de vrome in gedachten houden. Niets is vanzelfsprekend. Er zijn niet zomaar garanties. Het systeem van Calvijn was vervaardigd om het verdienen grotendeels uit te schakelen, omdat het verdienmodel van de mens niet klopte. Daarom werkte hij er omheen volgens de paden van God, en zelfs dan was het riskant. Toch is hij hierin eerlijker in zijn bijbelverklaring dan in de Institutie. We zien een dichte deur in de Institutie. De mens was te ver gegaan. In zijn bijbelverklaring nuanceert hij het, maar komt de Institutie soms terug. Zijn gehele leven heeft hij doorgewerkt aan de Institutie, maar hij zei erbij dat het in het verband van zijn bijbelverklaring gelezen diende te worden. De Institutie mocht niet op zichzelf staan, stelde hij. Toch gebeurde het en was de Institutie een gevaar op zich.

2. Calvijn heeft nooit een gemakkelijk evangelie gepredikt. Als hij het over Jezus had had hij het over een voorbeeld en het herinneren, een beeld van afstemming, niet iets wat je letterlijk moest volgen. Het ging om het idee. Ook geloof was niet zomaar geloven, maar de vrucht van kennis. Geloven was in de leer van Calvijn het nauwkeurig kennen van God. Hierin stelt Calvijn de leer van de bekering en boetedoening voorop. Er is niet zomaar een zoon van God of een zoonschap tot God waar de mens zich tot kan keren, want er is deze beperking, namelijk dat het alleen voor hen is die zich in Jakob van hun boosheden hebben bekeerd, en natuurlijk verwijst dat naar Pniël. Er is geen doorgang of toegang tot dit alles dan door de verbrokenheid op Pniël. Het vlees moet de absolute hongerdood sterven en zo verslonden worden door het nieuwe leven. Alleen zo kan het vlees beteugeld worden. Het vlees kan niet zomaar doodgeslagen worden.

3. Dat Calvijn Jezus aanstelt als een ultieme metafoor om de weg aan te wijzen ligt in het feit dat hij stond voor de afstemming en de aflegging van het oude leven, door zijn lijdens en stervensweg. Calvijn neemt dit ernstig en serieus, tot het punt dat hij wel erg monopoliseert en verabsoluteert in zijn temperament, terwijl hij op andere plaatsen weer de touwtjes laat vieren en sympathieker is naar andersdenkenden, altijd in een bepaalde mate. We mogen de zaak Servetus nooit vergeten. Wij kunnen zeggen : de zoon van God, maar de nieuwe bijbel spreekt ook duidelijk over de dochter van God, en we hebben het dan over het verborgen manna, waar de oude bijbel al op wees. Wij kunnen zeggen : de zoon van God is belangrijk, en in zekere zin hebben we daar gelijk in, maar we mogen dit niet buitensporig verletterlijken en verpersoonlijken, want we hebben zelf ook een verantwoordelijkheid. Vandaar dat de nieuwe bijbel ook op het dochterschap wijst. Ook Calvijn gaf hiertoe hinten dat hij stelde dat God allereerst als Moeder kwam, maar de mens wilde haar niet. Zo is dat ook met de dochter. We leven nog steeds in de wereld van de patrinazi’s. Toen de nazi’s weg waren, wat in de 1940-er jaren gebeurde, toen ging het over in andere vormen, zoals de patrinazi’s in de 1950-er jaren, die alles tot een glanzende etalage maakten, waarin de vrouw er slechts was voor het aanrecht, als onderdaan van de man. Hiervoor is geen plaats meer in de nieuwe bijbel, in het nieuwe verbond, in het nieuwe Woord, wat al aangekondigd was in de oude bijbel, te weten in het boek Daniël, Johannes en de Openbaring van Johannes. Ook Jezus wees uiteindelijk op de kennis als poort tot behoudenis, die de wetgevers probeerden achter te houden. Jezus was hier verbolgen over. Hij kwam niet op de aarde om eigen eer te vragen, maar wees op God. Hij wees op de Kennis, op de principes. Als men hem vroeg hoe behouden te worden, dan wees hij hen op de geboden, en op het afstervingsprincipe. De mens moet het oude leven afleggen. Deze boodschap komt bij Calvijn meer en beter over in zijn bijbelverklaring dan in de Institutie.

4. Wij luisteren niet zomaar naar stemmen. Stemmen kunnen ook van het vlees zijn, en het vlees staat er om bekend God te imiteren, dus het kan ook niet zomaar worden getoetst aan de bijbel op zich, omdat het vlees ook de bijbel op zijn eigen manier interpreteert. Neen. Het profetische woord komt alleen voort vanuit het geboorte proces in de vreze des Heeren. Het enige profetische woord is de vrucht van de vreze des Heeren, niets anders. Buiten de vreze des Heeren raast het kwaad en de leugenaar.

5. We zien een Calvijn die nog hevig onder invloed is van de religie van zijn tijd, maar hij probeert wel zijn weg erdoor te vinden, tot hogere inzichten te komen. Hij is deels op de hoogte van de gevaren, maar komt nog tot te snelle conclusies. Ook heeft hij er een handje van soms twijfel te negatief te beoordelen. Hij is op zoek naar zekerheid, vaak ten koste van verder en dieper onderzoek, en zo gebruikt hij religieuze taal om die zekerheid te forceren, wat een zwak punt is in zijn leer, omdat het tot aanmatiging en pretentie kan leiden.

6. Calvijn heeft het er moeilijk mee dat de nuttigheid van het geloof volgens hem in dit leven niet zichtbaar is, dat de verachters van God voorspoedig zijn, en dat het leven van vromen vol is van veel ellende. Calvijn stelt dat de vromen niet overgeleverd zijn aan de willekeur van de goddelozen.

7. Een mens kan het niet zomaar direct vanuit zichzelf, maar heeft de Kennis nodig. Dat is wat het geloof is in de leer van Calvijn, en wat God is. Er is openbare kennis en de verborgen kennis, of verborgen Raad in de leer van Calvijn, die zowel tegen de wil van de mensen als tegen de wil van God in kan gaan. Er zijn verschillende lagen in zowel God als mens. Omdat de mens het niet direct vanuit zichzelf kan maar de Kennis nodig heeft moet de mens zich eerst bekeren en door harde tuchtiging moet hij om genade en hulp roepen, opdat de onzuiverheid van het vlees niet tussenbeide kan komen. Zelfvertrouwen is hierin fataal. Om zich te bekeren moet de mens zijn zonde belijden.

8. De zaak Servetus laat zien dat Calvijn toch een zekere graad van onmatige christofilie en dogmafilie had. Vandaar dat het van belang is verder dan Calvijn te gaan om het calvinisme nog enigszins te verdiepen, wat in het visserisme van de Nederduits gereformeerde kerk vanaf de 1970-er jaren is gebeurd, tot vandaag aan toe.

9. Hierin mogen we bouwen op deze verzen uit de nieuwe bijbel, waarin we de voorouders ook tegemoet mogen komen :

10. IV Werktuigen 6:80
Het is de woestheid van het profetische woord wat zich niet onderwerpt aan menselijk gezag.

11. IV Wektuigen 6:65
De hemelse kennis die van alles los is, zwevende boven de woeste zee, is onze enige redding.

12. Calvijn liet zien hoe het in de eerste gemeente was, namelijk dat de rijken hun goederen verkochten om hulp te kunnen bieden aan hun arme broeder. (Verkl. Handelingen 2:44) Ze leefden in en om het Woord en de prediking. Als er de breking des broods, het avondmaal, plaatsvond, dan was dit vanwege de aalmoezen, dus als armenhulp. De eerste gemeente draaide om de armenhulp,

en om het geestelijke werk op zich. Het begon met de begeerte tot de afstemming op God. Bij Calvijn ging het nooit zomaar om de goede werken op zich, maar om het van boven geleid te worden daarin. Er was geen loon naar goede werken op zich, maar naar afstemming. Afstemming kon niet losgekoppeld worden van de aflegging van de oude natuur. Er was een afstemmingsloon, een lijdensloon en een strijdersloon. God was hierin de bron, niet de mens zelf. Zelfvertrouwen was fataal. De mens moest afsterven aan zichzelf. Dat was wat de genade was.

13. De begeerte tot afstemming moest ijverig zijn, anders stelde het niets voor. Calvijn waarschuwde tegen luiheid die de buik tegoed deed met het bloed van de armen.

14. Calvijn noemt de tendens van velen die in het begin gewillig zijn, maar dan later niet standvastig blijven te zijn. Afstemming moet leiden tot volharding, anders is daar de val. Men moest oppassen voor traagheid in het afstemmen, voor luiheid, voor gemakszucht, voor het forceren, voor onstandvastigheid, ongeduld. Er waren veel valstrikken langs de weg. Men kwam niet zomaar tot het beloofde land. Men moest door Pniël gaan. Calvijn benadrukte dat de verkiezing niet slechts door Abraham ging, maar ook door Jakob. In die zin was dat een andere soort van dubbel-verkiezing. Zonder deze dubbele verkiezing kon de mens het wel vergeten. Het beloofde land lokte, maar dreigde ook.

15. Calvijn stelde dat er nauwelijks één op de tien een matige ijverheid vertoonde. Laten we acht geven op de woorden van deze kerkvader. Hij overdrijft hierin niet. Nauwelijks één op de tien. Het grootste deel der waarheid wordt snel moe, stelt Calvijn. Daarom waarschuwt Calvijn tegen de luiheid en lichtzinnigheid van de wereld met een wee. Wee de luiheid en de lichtzinnigheid der wereld.

16. Calvijn stelt dat Petrus geen eenvoudige en naakte prediking voerde, maar hij voegde de prikkel van vermaning er aan toe. Deze prikkel van vermaning was dat ze op moesten passen voor het verkeerde geslacht. Zij mochten geen gezworen vijanden aanhangen en met hen omgaan. Nu, deze prediking komen wij ook tegen in het boek Buli van de nieuwe bijbel. Ook in inzetting 1 van de nieuwe bijbel catechismus wordt er tegen het verkeerde geslacht gewaarschuwd.

17. Inzetting 1. Het ontvangen van de zondvloed. Er was een vals ras van het ego ontstaan van mensen en geesten, en daartoe werd ook de zondvloed gebracht. (Odenlech 46:8) De zondvloed is de terugkerende oerzee, als de tuchtroede om tot gehoorzaamheid te brengen. Dit is het teken van vruchtbaarheid, van nieuwe schepping. (Behemma 23:7,9) Na de zondvloed is er het teken van oorlog en overwinning voor het volk wat het diepste in de hemelse natuur leeft (Behemma 25:47). Door de zondvloed wordt het vlees verslagen, en daarom dient de mens de zondvloed te ontvangen. (Behemma 26:15-17) De levensbron is het grote geheimenis van de zondvloed. (Duizen 18:8) De wereld wordt herschapen hierin. (II Duizen 22:19) God moest de zondvloed wel brengen, anders zou alles verloren zijn. (III Werktuigen 5:12) Wij moeten ons vast blijven houden aan het oordeel, en dat begint bij onszelf. Wij mogen niet indutten, en zomaar alles om onsheen aanvaarden. (III Werktuigen 5:13)

18. Velen werden misleid door schriftgeleerden die een hoog aanzien hadden, stelt Calvijn. Zij bedrogen vele eenvoudigen. Deze schriftgeleerden droegen hiertoe een masker van de kerk. Dit was een hinderpaal voor velen om het beloofde land binnen te gaan. Calvijn waarschuwde dat het

verkeerde geslacht zich had opgesierd met de titels van de kerk. Dat was de boodschap die Petrus bracht tot de eerste gemeente. Petrus bakte geen zoete broodjes. Het avondmaal was armenhulp en armen onderwijzing, met de prikkel van vermaning en waarschuwing. Petrus riep op tot afscheiding. Het verkeerde geslacht werd omschreven als de pest, als vergif. En het vergif was dodelijk. Er waren velen die de stem van de herder niet onderscheiden van de stem van de vreemden. Calvijn wijst de luiheid aan als boosdoener, en de weekheid, de lafheid. Dit deel van de leer mocht niet verwaarloosd worden. Ze moesten zich afscheiden van de goddelozen, anders kon het beloofde land niet ingenomen worden.

19. Odenlech 27 : Petrus stelt dat we alleen door Areta, geoefendheid, tot de kennis kunnen komen. Paulus en Petrus waren volgelingen van Areta. Deze geoefendheid, arete, moet altijd in overeenstemming zijn met de logos, de rede, volgens Aristoteles, ook een volgeling van Areta. Het gaat er dus niet om door genade te komen tot God, oftewel geestelijke luiheid, en ook niet om door goede werken tot God te komen, maar door de geoefendheid, Areta, wat Aristoteles al predikte, en de lijdensgezinden, en wat toen door Petrus en Paulus werd overgenomen.

20. Calvijn stelt dat het afstemmingsloon, wat ook aan afscheidingsloon is, niks met de genade te maken heeft als hij de gelijkenis van de arbeiders in de wijngaard bespreekt. Sommigen willen het feit dat alle arbeiders evenveel loon kregen betrekken op de genade, maar Calvijn gaat hier niet in mee. Calvijn wil doordringen tot de dynamiek ervan, en niet de genade als iets lams maken. Hierin doorbreekt hij ook het dogma van de genade, en laat zien dat er samenwerking is met andere belangrijke delen van de leer. Zo doorbreekt hij ook zijn eigen starheid in de Institutie. Je krijgt het bij Calvijn niet als één blok. Men komt niet zomaar weg met genade in de leer van Calvijn. Uiteindelijk beschikt God hier in, niet de mens, niet de genade. De wil van God is in grote strijd met de raad van God.

21. Calvijn geeft veel te weinig aandacht aan het toetsprincipe, aan Pniël, en daarom moest de nieuwe bijbel dat aanvullen, anders komt men tot het schijn beloofde land. Wel is het zaad bij Calvijn aanwezig, maar het moet nog verdiept en gezuiverd worden. Dat is een grote strijd, een strijd waarin we niet mogen afzwakken. Calvijn strijdt door, maar belijdt ook zijn zonde en zwakke natuur. Hij is in een verschrikkelijk gevecht met de beesten van de kerkgeschiedenis die hem niet zomaar laten gaan. De tijd is nog niet rijp. De nieuwe bijbel zou pas eeuwen daarna komen, waar de oude bijbel al op wees. De mens was er nog niet, maar zou nog naar het verborgen manna moeten, naar de witte steen. Er zou nog een boek geopend moeten worden.

22. Calvijn wees op het leergierige en ijverige leerlingenschap als de weg. De mens moest volhardend luisteren. Calvijn waarschuwt tegen hen die nadruk leggen op de uitwendige oefening van het lichaam. Petrus als leider van de eerste gemeente legde de nadruk op boetvaardigheid, stelde Calvijn. Er is hierin geen vergeving zonder bekering. Geen vergeving zonder boete. Dit is iets voor het hele leven, stelt Calvijn. Als bekering komt zonder de werken, zonder de werken prediking, dan is het waarloos. Genade sluit de werken niet uit. De werken moeten een vrucht hiervan zijn. Er ligt een spanning tussen werken en geen werken in de kerk, zoals die ook bij Calvijn er is. Het één sluit het ander niet uit, maar Calvijn wijst op de afstemming als de bron om het te zuiveren. De afstemming is de brug tussen genade en werken, en de bron. Er is geen vergeving zonder bloedstorting, ook geen afstemming, dus we kunnen stellen dat de mens zijn oude werken in het strijdverbond moet afleggen.

23. Om dit goed te laten verlopen wees Petrus op de geestelijke gaven, oftewel de geestelijke werktuigen, opdat het volkomen en nauwkeurig zou gebeuren, waar Calvijn ook op wees. De vrucht van de prediking is tweeledig, stelt Calvijn. Eerst moet men tot droefheid over de zonde komen. Men moet hierdoor gewond raken, wat het begin van de boetedoening is. Het Woord van God is een vleesdodend mes, stelt Calvijn. Dit moet leiden tot de afstemming.

24. Kabod noemt Calvijn de tong. We kunnen stellen dat het verbonden is aan het Woord. Calvijn stelt dat er niet om woorden wordt gestreden, maar dat er op de afkomst en de betekenis gelet moet worden.

25. In de leer van Calvijn is gehoorzaamheid afstemming aan God, en die gebeurt vanuit vrijwillige genegenheid. Gehoorzaamheid geschied alleen op de basis van de geopenbaarde wil van God. De gehoorzaamheid is dus afhankelijk aan het kennen van de wil van God in de leer van Calvijn. Vandaar dat alles draait om de afstemming op de Kennis, op het Woord. Dat moet gebeuren door vrijwillige verslagenheid. De mens moet lijdzaam, boetvaardig en bedroefd over de zonde zijn. Zo kan God werken. Zo niet, dan is het allemaal niets waard. Calvijn stelt dat de wil van God in de geboden is geopenbaard.

26. Calvijn stelt dat God niet de bewerker van het kwaad is, maar op een hogere trap staat, en het kwaad gebruikt. Het kwaad is er nu eenmaal, en God vormt het om. God laat het niet doelloos liggen. God gebruikt het om de één te kastijden en de ander in lijdzaamheid te oefenen stelt Calvijn. Calvijn wijst erop dat Petrus Jezus niet de eerste auteur noemt, maar een dienaar. Veelal is Jezus een voorbeeld en de herinnering aan de oude profeten in de leer van Calvijn. Op bepaalde punten gaat dat zich verdichten in de leer van Calvijn. We moeten het hebben van de context en de nuance, en telkens weer ligt daar een spanning in. Telkens is er weer een strijd, totdat Calvijn de balans vindt die hij nodig vindt. Soms gaat dit gruwelijk mis en herstelt hij zichzelf. Soms is dat te laat, zoals bij de Institutie. Dan is het kwaad al geschiedt. Van belang is om het alsnog te doen en onder ogen te komen, ook al is er veel tijd verstreken.

27. Daar waar de mens niet afgestemd maar afgestompt is daar komt het bedrog binnen, stelt Calvijn. Geloof is kennen in de leer van Calvijn, en dat moet gepaard gaan met aanroeping. De aanroeping staat niet in zichzelf maar heeft zijn grondslag in het kennen.

28. Calvijn stelt dat de tekenen niet hebben afgedaan na de apostelen, maar dat het door alle tijden kan gebeuren, vanaf de eerste dag van de verbreiding van het evangelie tot de laatste opstanding. Calvijn wijst er wel op dat dit alleen gebeurt door de vreze des Heeren als bron. De gehoorzaamheid, oftewel de afstemming, leidt tot nieuwe gaven in de leer van Calvijn. Calvijn heeft het over een veelvoudige verscheidenheid van geestelijke gaven. Calvijn stelt dat er geen eeuw was waarin de geestelijke gaven er niet waren. Er zou een nieuwe bedeling komen waar dit overvloediger zou gebeuren, stelt Calvijn. Calvijn wijst erop dat ook Petrus dit predikte, en de leer van de geestelijke gaven verdedigde. Calvijn stelt dat ook al is het zo prachtig als de hemel zich opent en openbaring verschaft, er zijn altijd hen die zich niet om God bekommeren en het bespotten. Calvijn stelt dat ze willens en hardnekkig besluiten niets te willen begrijpen van zaken die zo duidelijk voor de hand liggen. Dat is het oordeel van God dat ze worden overgeleverd door

hun grootheidswaanzin aan blinde razernij. Calvijn stelt dat de godsdienst die het beginsel is van een goed verstand een deugd is van maar weinig mensen.

29. Calvijn noemt de ijzeren halsstarrigheid een ziekte waar het grootste deel van de mensheid aan lijdt. Dat hebben ze zelf gewild, zichzelf op de nek gehaald.

30. De vreze des Heeren moet altijd komen met opmerkzaamheid en leergierigheid, stelt Calvijn. Zo kan het herkend worden. Calvijn stelt dat de mens een zeer grote traagheid heeft om de geestelijke gaven op te merken en te waarderen. Dat komt doordat de mens vleesvertrouwen heeft. Dat houdt de geestelijke gaven en het begrip en de waardering ervan tegen. Calvijn stelt dat de deur van God alleen geopend kan worden door de drievoudige sleutel van geloof (het nauwkeurig en volkomen kennen van God), ootmoed en vreze. God wil niets te doen hebben met trotse, zorgeloze mensen die zichzelf behagen, stelt Calvijn.

31. Calvijn stelt dat er niets is of de mens bederft het wel door zijn ijdelheid en zijn waaghalzerij. (Verkl. Handelingen 1:26) Calvijn stelt dat God dikwijls degenen die voor het oog van de mens het meest uitmunten, om de vleselijke hoogmoed neer te werpen. Alles waar Jezus doorheen ging, ook het verraad door Judas, was al voorzegd, stelt Calvijn, zoals in de Psalmen. Elke Oud Testamenticus weet dat het Nieuwe Testament is opgebouwd vanuit de samenstelling van het Oude Testament. De lijnen zijn heel duidelijk zichtbaar. Calvijn stelde dat het nodig was dat Judas door Matthias vervangen zou worden, zodat het duidelijk zou worden dat de instellingen van God verijdeld of verbroken zouden kunnen worden door de onstuimigheid van een mens.

32. Calvijn stelt dat geloof pas oprecht is als het de Heere aanroept, en de zekerheid van het geloof is onderscheiden van zorgeloosheid. Ook is de genade pas echt als het leidt tot de geestelijke ijver. Luie genade is een valstrik, stelt Calvijn. Het feit dat de discipelen schandelijk van Jezus wegvluchtten noemt Calvijn deserteurenschap. In dat opzicht noemt Calvijn nog Bethanië wat op of aan de olijfberg lag, dichtbij Jeruzalem. Bethanië is de plaats van de hemelvaart, en ook de plaats waar Maria luisterde aan de voeten van Jezus. We kunnen stellen dat als we niet met Jezus in Getsemané en op Golgotha willen zijn, we niks te zoeken hebben op de olijfberg. David ging wenend en in boetvaardigheid de olijfberg op. Als wij niet eerst als Maria van Bethanië zijn geworden, luisterend naar het Woord van God, dan hebben we niks te zoeken op de olijfberg. Het is alleen voor hen die willen leren.

33. Calvijn stelt dat de dingen van boven te zoeken op zich niet genoeg is, want men kan ook met vleselijke ogen zoeken en een vleselijke wederkomst verwachten vanuit de hemel, om lichamelijk met Jezus te zijn. Men moet de hemel niet zoeken dan door het geloof, oftewel door het kennen van God. Wie gericht was op de lichamelijke tegenwoordigheid van Jezus zou ver van hem verwijderd blijven. Daarom stelt Calvijn dat mensen zich verwonderen over de grootheid van God, maar zich geen moeite doen om het einde ervan te verstaan. Het aards te verwachten noemt Calvijn een dwaze begeerte. Calvijn stelt dat als men waarlijk in de hemel wil zijn, men zich buiten de wereld moet plaatsen. Calvijn noemt de lichamelijke tegenwoordigheid een verzinsel. Calvijn richt zich daarom op de alomtegenwoordigheid, niet op het vleselijke wezen. Calvijn richt zich meer op de literaire aanwezigheid, de aanwezigheid in het Woord.

34. Calvijn noemt dit een verborgen werking van God. Hier kun je niet letterlijk en direct aan deelhebben, maar alleen door het kennen. In deze zin kan dit alleen plaatsvinden in het schoolwezen. Calvijn stelt dat de hemelvaart tot het verborgene één van de belangrijkste stukken van de leer is, en dat de wolk de tentendienst bedekte. Hij beschrijft deze wolk als een toom die de waaghalzerij dient te begrenzen. Door de hemelvaart tot het verborgene wordt de mens teruggeroepen en wordt de nieuwsgierigheid beteugeld. Dit alles om richting te geven aan de ijver. Zo krijgt ook de zorg richting. Het wachten op het geestelijke is belangrijk. Haastigheid moet begrenst worden. Calvijn waarschuwt tegen het verhaasten van de geestelijke gaven als men nog niet eens het heilige geestelijke heeft ontvangen. Als men tot de strijd is geroepen moet men niet zacht rusten, want dat is niet de juiste weg. Weer wijst Calvijn op het belang van de afstemming. De vijand is ontijdige najaging, de overmoed. De verhaasting van de gaven heeft veel kwaad in de kerk gebracht. Weer wijst Calvijn op de landman die eerst moet arbeiden voordat er vrucht zal zijn. Men moet niet spitsvondig filosoferen over het toekomende leven, maar de weg ertoe aandacht geven, stelt Calvijn. De weg is er niet zonder het verzaken van de wereld. Daartoe moet men zorg dragen. Men moet de dood sterven aan het oude leven om dit te kunnen. Dit houdt een diepe Getsemané en Golgotha ervaring in waarin de vrome deel heeft aan het sterven van Jezus. De verkeerde voorstellingen van een aards koninkrijk moet men loslaten, stelt Calvijn. Hij waarschuwt tegen versimpelde en veraardste religie, ook wat betreft de hemelvaart en de wederkomst. Het bestaat alleen in de prediking van het evangelie. God regeert de wereld op geestelijke wijze, niet naar de mening van de mensen.

35. Calvijn spoort de mens aan om afstand te doen van de dromen van rijkdom, genietingen, aardse en uitwendige macht, want de wereld wordt alleen onderworpen in de prediking van het evangelie. Die is in deze dagen vol geworden sinds de komst van het boek des levens, de nieuwe bijbel. Het heeft de ontbrekende schakels aangevuld na vele eeuwen van gebrekkige kerkgeschiedenis.

36. In de kerk wordt men nog veelal gedreven door grove en aardse voorstellingen, gedreven als vee wat door de zinnen gevoerd wordt tot dat wat aangenaam is voor het vlees. Het vlees grijpt namelijk liever naar het tegenwoordige, stelt Calvijn. Het is een machtsspel wat de goddelozen en aardsen spelen, terwijl God hogerop wil brengen. Men blijft rond dezelfde termen hangen als zijnde voorwerpen, in plaats van het te verdiepen en te ontsluieren. Calvijn waarschuwt hierin tegen dwaze en zinloze nieuwsgierigheid die al snel tot waaghalzerij wordt. Telkens weer wijst Calvijn op de afstemming om aan de verschrikkelijke geest van overmoed te ontkomen. Wij moeten tevreden zijn met de openbaring Gods, stelt Calvijn, en niet daarbuiten treden. Men moet niet boven de mate van goddelijke openbaring gaan.

37. Calvijn stelt dat de discipelen eertijds door hun al te grove ruwheid Jezus schandelijk verlaten. Dit kwam door hun traagheid. Ze moesten eerst terug naar de leerschool voordat ze het evangelie zouden kunnen prediken. Eerst moesten ze leren afstemmen en er gewend aan raken. Pas daarna zouden ze dit de wereld kunnen leren. Ze mochten alleen onder goddelijke goedkeuring arbeiden, niet onder menselijke goedkeuring, stelde Calvijn.

38. Alles wat de vromen prediken moet eerst gepredikt zijn door God, stelt Calvijn. Daartoe is de leerschool van afstemming. Dit is waarom de geestelijke leer onderwijs geeft over de verdorvenheid van het menselijke geslacht, de tirannie van de zonde, de vervloekte staat van de mens en de eeuwige doodstaat door de zonde, en de verloochening van het vlees. Dit zijn voorname stukken

van de leer van Calvijn. De leer van de hemelvaart is ook tegelijkertijd de leer van de volkomenheid en de vervulling in de leer van Calvijn.

13.

De verantwoordelijkheid van de mens

1. Calvijn stelt in zijn Defensio sanae et orthodoxae doctrinae de servitute et liberatione humani arbitrii adversus calumnias Alberti Pighii Campensis uit 1543, kort genoemd de Gebondenheid en Vrijmaking van de Wil (GVW) dat de mens bewerkt wordt door de genade van God, en dat de effectiviteit van zijn handelen geheel onder controle staat van God. (GVW, 5) Calvijn noemt het heilige geestelijke de herscheppende genade. Calvijn stelt dat het niet in het vermogen van de mens ligt om God's genade te ontvangen. De mens is geheel vlees door de zonde. Alles is de gave van God, stelt Calvijn. Zo kan de mens geen losprijs voor zichzelf claimen. Alles is het werk van God. De mens kan zich niet door eigen kracht voorbereiden op de genade, en kan dus ook niet hiervoor geprezen worden, stelt Calvijn. God bekeert de mens, de mens kan dat zelf niet, in de leer van Calvijn. God wordt zo gevonden door hen die God niet zoeken. Kunnen we zien hoe dit snel vagebonds kan worden ? Er zit een kern van waarheid in, maar Calvijn werkt dit in het extreme, dat een mens het goede niet kan willen.

2. Calvijn wijst terug op de Institutie, waarin hij beweert dat genade niet aan ons is aangeboden op zo'n wijze dat we daarna de optie hebben om ons eraan te onderwerpen of er tegen te verzetten. Er is niet nog iets wat van de mens afhangt, niet dat de genade alleen wat ondersteuning biedt, stelt Calvijn. Calvijn stelt dat het geen samenwerking tussen God en mens is. De mens kan niets zomaar verdienen door het eerdere gegevene te gebruiken, tenzij misschien zoals Augustinus het stelt het een beloning kan worden genoemd in de zin van dat het genade is in ruil voor genade, omdat God de vromen telkens weer nieuwe gaven geeft. Er is dus een zekere spanning tussen verdienen en niet verdienen, oftewel tussen loon en gave in de leer van Calvijn in de GVW van 1543. In zijn bijbelverklaring laat hij heel voorzichtig zien hoe dat verdienmodel werkt. Hij heeft het er in het algemeen liever niet over, vanwege het gevaar van misbruik, maar we moeten beseffen dat genade ook vaak misbruikt wordt. Bij Calvijn is de deur dus vaak dicht, maar heel soms op een hele hele kleine kier, en dat is maar kort, want dan gooit Calvijn hem direct weer dicht. Angstvallig bewaakt Calvijn de gaven van God en het loon. De mens zou het maar eens misbruiken. Hoe dan ook wordt het systeem van Calvijn, wat meer naar de genade neigt, ook veelal misbruikt. Samenvattend wijst Calvijn op de woorden van Paulus, dat God zowel het willen als het werken in de mens werkt.

3. In het Aramees, de taal van Jezus en de discipelen, staat er echter dat God het willen en werken aanmoedigt, wat dus iets heel anders is. God dringt ons er op aan om het goede te doen.

4. Calvijn wijst op Augustinus die stelde dat de hele mens zo verdorven is dat welke goede eigenschappen hij ook van zichzelf lijkt te hebben, zondig worden. We kunnen stellen dat de mens

is uiterst verdorven, een mismaaksel, zeer sluw, maar dan is niet de genade het antwoord zomaar, maar het touw, de sobere gebondenheid. Er zit voor de mens niets op om het toch te verdienen, want anders is het niks waard en gaat het buiten de mens om, en is het nep. Dat is het gevaar van de leer van Calvijn die te extreem naar de genade neigt. Er zit voor de mens niets anders op dan te groeien op school. Kennis is de enige redding. Dan hoeven we niet naar allerlei kerkvaders te wijzen wat die wel of niet zeiden, maar dan kunnen we wijzen op het hemelse Woord wat in onze harten regeert, en op de nieuwe bijbel die is gekomen, als het boek des levens die in het laatste der dagen geopenbaard zou worden. De witte steen voor de overwinnaars over het vlees. De witte steen voor de overwinnaars over de onwetendheid. Dat is een school. In zijn bijbelverklaring hamert Calvijn veel op het school-principe.

5. De mens kan het goede niet willen, kan niet verdienen, en kan zelfs niet streven, totdat God het verlangen in het hart van de mens heeft geplaatst, stelt Calvijn. (GVW, 5) Hij wijst op Augustinus die stelde dat de mens geen genade ontvangt op basis van verdienste, maar op basis van voorbereiding. Er zit wel een kern van waarheid in. Als we naar het radarwerk van Calvijn's interconcentrische leer kijken dan zien we zijn strijd tegen de dwaasheid van de menselijke economie, die ook zeer religieus kan zijn. Mensen maken snelle wegen tot God, matigen zich snelle verdiensten aan, terwijl Augustinus de mens terugroept tot de voorbereiding. Augustinus en Calvijn roepen de mens op om terug te keren tot de leerschool des Heeren, om niet tot overmoedig werk en verdiensten te vervallen.

6. Calvijn wijst op Augustinus die stelt dat God dit doet om te laten zien dat kwaad met goed wordt vergolden. We kunnen dit begrijpen aan de hand van het feit dat de menselijke systemen zo zwaar op de mens drukken dat ze goed en kwaad hebben omgedraaid, dus daarom moet God op een andere wijze werken. Dat wil niet zeggen dat er geen nieuwe definities nodig zijn, en hier wijst Calvijn zelf ook op. Augustinus stelde dat de eerste mens nog niet de genade had van het nooit slecht te willen zijn. De eerste mens had een vrije wil om de genade op te geven. De tweede Adam heeft de genade van het goede te willen die de wil van het vlees overwint. De eerste genade is de vrije wil, en de tweede genade is de aanzet tot het goede te willen. De tweede genade is veel groter, stelt Augustinus.

7. Zowel Augustinus als Calvijn stellen dat de wil van de mens verdorven is, en daarom zijn ze huiverig voor het willen van de mens, ook als de mens het goede zou willen, want ook daarin zijn ze verdorven. In veel opzichten is dat ook waar. Het zuiver willen zou dan van God moeten komen, maar natuurlijk moet de mens het zuivere willen dan wel willen. Zo ver gaat Calvijn niet, op basis van Augustinus, want hij ziet de gehele wil en de gehele menselijke natuur als verdorven, dus ook het willen van het willen is verdorven, en daar zit zeker een kern van waarheid in. De zondeval is diep gegaan dat de wil van de mens, en ook het willen van het willen, is aangetast, ook als dit het goede willen is, want het goede is niet het beste, en de mens heeft goed en kwaad verdraait. Daarom moet de mens willen het willen van het goede te willen, enzovoorts, maar ook dan is Calvijn huiverig, en terecht, want het kwaad gaat diep, maar normaal gesproken, vaak, zeer zeker niet altijd, blijft het daarbij bij Calvijn. We moeten om dit probleem te voorkomen komen tot de opgesloten wil, het willen van het willen van het willen van het willen van het willen, enzovoorts, totdat we in de verborgen opgesloten wil zijn gekomen, de diepste wil, dat je dieper en dieper gaat totdat het met God's wil kruist. Volgens Calvijn kan dat niet, dat de mens nog ergens een heel klein goed willetje heeft, maar op andere plaatsen geeft hij weer hints, dat er nog verborgen lagen van de mens zijn

waar hij het niet over mag hebben en waar hij niets van zou weten en willen weten, want hij is doodsbenauwd voor ijdele nieuwsgierigheid. Hij wilde verborgen dingen aan God laten, maar sluit het soms niet uit, en daarna sluit hij het snel weer uit. Hij is als een poortwachter, en eigenlijk mag hij niemand doorlaten, maar soms doet hij het toch, onder andere omstandigheden en andere definities. Het moet veilig zijn voor Calvijn. Het rustte allemaal op zijn schouders, want hij was de kerkvader van de reformatie, van de uittocht. Hij moest het volk onderwijzen, zo goed en kwaad als dat ging.

8. Al met al is er een zone waar een mens het kwaad niet kan willen, wat de tweede genade is. Voor Augustinus en Calvijn gaat dit buiten de eerste genade om, want die is er niet meer. De mens heeft geen vrije wil meer door de zondeval om het goede te willen, alleen het kwaad en het schijngoede. De zone van het kwaad niet meer kunnen willen bestaat wel, maar dat is de sobere gebondenheid, en natuurlijk moet je daar hard voor werken, moet je het verdienen, anders is het nep. We hebben het dan over het touw, waar de nieuwe bijbel ook over predikt, wat belangrijker is en dieper dan zomaar het geestelijke op zich. Je komt daar alleen als je naar Pniël gaat. Je komt daar alleen als je in de diepte gaat toetsen. Jakob streed met God. Het was geen eenrichtingsverkeer. Calvijn was bedrogen door valse westerse vertalingen, oftewel varkensgrieks. In de bijbelverklaring en soms in de GVW krijgen we een eerlijkere Calvijn te zien dan in de Institutie. Er is nog een verborgen ruimte waar dingen net even iets anders kunnen zijn, ook al is Calvijn er huiverig voor en wil hij er eigenlijk niet van weten, omdat zijn theologische systeem vrijwel af is of zo wordt gepresenteerd. Calvijn geeft hints, maar hangt er dan weer snel een doek overheen. Calvijn belicht terecht het gevaar van menselijke verdiensten, maar te weinig het gevaar van vermenselijkte genade.

9. In de Defensio sanae et orthodoxae doctrinae de servitute et liberatione humani arbitrii adversus calumnias Alberti Pighii Campensis uit 1543, kort genoemd de Gebondenheid en Vrijmaking van de Wil (GVW) stelt Calvijn met Augustinus dat de mens bewerkt wordt door de genade van God en alleen in deze mate hierdoor zelf handelt. De mens levert dus geen eigen bijdrage, want het is alleen God’s werk. Die stelling rammelt natuurlijk van alle kanten, maar beiden zijn zij hysterisch bang voor inmeng van het menselijke vlees. Ze vergeten dan dat juist deze extremistische genade leer volop door het vlees wordt gebruikt. Het is religieus vlees. Het maakt de mens lui en lam.

10. Dit was de situatie na de zondeval. Eerst was er vrije wil, maar omdat de mens het misbruikt had zou nu alles alleen maar door genade gaan. Natuurlijk is dat veel te makkelijk. De mens heeft nog steeds een verantwoordelijkheid. De mens moet gaan tot het touw, door aan zichzelf te sterven en hard te werken, anders is het een vorm van indirect marionetisme.

11. Pighius noemt de Pelagianen te extreem omdat ze de genade geheel ontkennen, maar komt zo tot zijn eigen middenpositie waarin hij de vrije wil en de genade samen laat werken. Calvijn stelt dat de mens onder slavernij van de zonde is en niet het goede uit zichzelf kan verlangen. De genade moet de mens vrijzetten. Pighius vindt dit te extremistisch. Calvijn is te zwartgallig in zijn ogen. De mens kan alleen maar zondigen vanwege zijn zondige natuur door de zondeval, stelt Calvijn, en Pighius vindt dat te ver gaan. Calvijn stelt dat als de mens iets goeds heeft van de oorspronkelijke schepping, dan is dat altijd bezoedeld. Zijn oplossing is dan de genade die niet wederstaan kan worden, maar we moeten stellen dat de oplossing het touw is, oftewel de sobere gebondenheid, die ontvangen moet worden na de ontvangst van het heilige geestelijke.

12. Het touw is het enige wat ons kan redden uit de al te extremistische leer van Calvijn. Calvijn heeft terecht vraagtekens bij de wil van de mens, want de wil is verdorven, maar de diepste wil, oftewel het willen van het willen van het willen, enzovoorts, kan steeds zuiverder worden en is een oplossing voor het probleem, want hierin kan God steeds groter worden en de mens steeds kleiner, want zo leert de mens afstand te doen van zijn eigen wil en de wil van God te ontvangen. In de diepste wil kan het vlees niets meer willen, want is de mens overgenomen door de Wil van God, maar natuurlijk moet de mens de eerste aanzet geven, anders is hij slechts een onvrijwillige marionet. Dan is het nep. Dan gaat de mens zich van alles aanmatigen, en gaat de mens vleien, en lui doen, allemaal vanwege de extremistische genade leer van Calvijn, waar hij heel voorzichtig los van komt in zijn bijbelverklaring, en op sommige momenten in de GVW. In de diepste wil, het willen, van het willen, van het willen, enzovoorts wordt de wil gezuiverd en wordt de welwillende mens overgeleverd aan de Wil van God, en die menselijke wil wordt steeds kleiner opdat de wil van God steeds groter wordt, maar die menselijke wil moet er wel zijn, ook al is die oneindig klein, anders gaat het geheel buiten de mens om en is het gedwongen. Met de oneindig kleine wil, oftewel de diepste wil, bedoelen we dan de oneindig nederige wil die zich vernederd heeft voor de wil van God, en zich niets inbeeldt.

13. Toch nog een oneindig kleine bijdrage van de mens zelf dan ? Natuurlijk, anders is de mens zo goed als dood, dood en opgezet als een dode etalagepop in de Institutie leer van Calvijn. In zijn bijbelverklaring ligt het anders, en de GVW is als de brug tussen de Institutie en de bijbelverklaring, om de vreemdsoortige religieuze wiskunde die Calvijn er op nahoudt te kunnen begrijpen. Het is als Tarzan bij de apen.

14. Calvijn, die van 1509 was, was in 1543 in zijn dertiger jaren, nog jong en onbezonnen in veel dingen. Hij had een temperament, iets wat hij zelf toegaf, en sloeg de plank vaak mis in zijn gedrevenheid. Calvijn had het touw nodig, oftewel de sobere gebondenheid, maar hij richtte zich meer op de genade en de uitverkiezing. Calvijn was vaak te heerserig en te impulsief. Het beest in hem moest bedwongen worden, en hij gaf toe dat hij dat niet voor elkaar had gekregen. In dat opzicht was hij wel eerlijk, en daarom is het ook totaal dwaas om Calvijn een status van onfeilbaarheid te geven, want hij was nu eenmaal niet onfeilbaar. Hij zou de laatste zijn die dat van zichzelf zou denken.

15. De diepste wil is een goede oefening om los te komen van het directe willen van de mens. De mens kan niet zuiver willen, zijn wil is altijd bezoedeld. Wij moeten niet zomaar het goede willen, maar de wil van God willen, want de wil van God is zuiver. Zelfs dat willen van de wil van God is zeer onzuiver, en daarom moeten wij het willen van de wil van God willen, en zelfs dat is onzuiver, dus daarom moeten we het willen willen van de wil van God willen, enzovoorts, opdat we steeds meer het menselijke willen vervangen door de wil van God. We dalen zo af in de diepste wil, van laag tot laag, waar het willen steeds zuiverder wordt en uiteindelijk kruist met de wil van God. Dat is een diep sterven aan het zelf en de eigen wil.

16. Zo zien wij de schakel tussen de Institutie en de GVW en de schakel tussen de GVW en de bijbelverklaring. Dan hebben wij de kern van de nieuwe bijbel ontvangen, want de nieuwe bijbel gaat over deze dingen. Dat is het boek des levens.

17. Het is belangrijk de eigen wil te overwinnen, het ego, door door de diepste wil tot de Wil van God te gaan.

18. ‘Het volk moet gevoed worden,’ spreekt de Heer.
De amazone leer in zowel oude bijbel, nieuwe bijbel, als calvinisme, wordt hersteld.
De amazones staan daar met hun schilden en speren.
Ze zijn getooid als de psalmen, de dieptes ervan.
We zien Ismael uit een grote strijd komen, in de nieuwe bijbel.
Ismael was de moeilijk opvoedbare, de toetser, de vragen steller, de anti-kuddegeest, anti-conformisme en anti-comfortisme.

19. Geluk en genade ?
Vaak is het pseudo-genade.
We moeten overal hard voor werken, anders heeft het geen waarde.

20. Wat is Vreze des Heeren ?
Nee, niet zomaar eerbied, want velen denken dat ze vreze des heeren hebben omdat ze elke zondag eerbiedig naar de kerk gaan,
en eerbiedig hun god of godin prijzen in de stad, niet wetende waarvoor het allemaal staat.
Vreze des Heeren is een term voor waakzaamheid, alertheid, toetsen en onderzoeken.
Het is een term voor toetsing en afstemming, door afsterving aan het oude leven.
Je praat de zonde niet goed, maar bent op je hoede, en legt het af.
Het betekent dat je niet zomaar overal inspringt, dat je kritisch leert denken.
Het betekent dat je je eerst goed laat inlichten over zaken.
Het betekent dat je niet zegt : 'Oh, dat deden ze vroeger ook al, dus kunnen we nu ook wel doen,'
omdat je weet dat een historische praktijk niet automatisch een morele rechtvaardiging is.
Het betekent dat je niet zegt : 'Oh, maar de meeste mensen doen het,'
omdat je weet dat de meerderheid als argument gebruiken een drogreden is.

21. Er is goede en slechte verduistering,
en goede en slechte verstening,
en in principe is dat een strijd tussen diepte en oppervlakkigheid,
tussen diepte-toetsen en anti-toetsen/gebrekkig toetsen,
en die strijd wordt uitgevochten in Pniël, en pas daar kan men komen tot de duistere Adamah-baarmoeder,
en daar gewassen worden om geboren te worden als vrucht van de vreze des Heeren.
Alles wat buiten de vreze des Heeren om ontstaat is bedrog en de dood.
Zo is dat ook met elke vorm van profetie. We mogen niet zomaar stemmetjes volgen,
maar alles moet door het geboorteproces van de vreze des Heeren,
in de worsteling op Pniël.
Daar sterven alle valse lichten af, daar verdiept alles zich.

22. In de nieuwe bijbel wordt er gesproken over Eden en Eben, en Eben is het heilige gesteente, als een beeld van de vreze des Heeren. David (vaak Ahn genoemd in de nieuwe bijbel) overwon Goliath, het oervlees, door de Eben. Maar als dit tot voorwerp wordt in plaats van onderwerp/ontwerp, dan kan het al snel link worden. Vandaar dat de mens oog moet krijgen voor de

geestelijke cartografie, de geestelijke kaarten. Wat al eerder gezegd is, dan hebben we het over de hogere geestelijke wiskunde, van het touw. Er zijn veel valkuilen, valstrikken en ravijnen waar de mens in kan storten tijdens de tocht over het lange, smalle bergenpad. Vandaar dat de mens zich vast moet houden aan het touw en de route beschrijvingen door dit gevaarlijke gebied.

23. Ben je gekomen tot een plaats waar je geestelijk voedsel hebt gevonden ?
Wees dan geen egoist en opportunist, maar voedt anderen ook.
Voedt het volk. Gooi echter geen paarlen voor de zwijnen.
Ga er wijs mee om. Zorg is nooit roekeloos, maar voorzorg.
Het avondmaal is een armenmaal.
Nodigt hen uit die niks hebben.
Houdt het niet alleen binnen je eigen clubje.
Verlaat de kudde en ga de wildernis in op zoek naar het verlorene.
Als eerste is dat de verloren kennis.
Nog wel belangrijker dan zomaar verborgen kennis.
Ga daar waar anderen nooit zijn gegaan, where eagles dare.
Wees een pionier.

24. Op basis van de oude bijbel menen velen nog grond te hebben voor het prosperity gospel.
In de nieuwe bijbel is die grond er niet meer.
Knappe jongen die nog een soort van prosperity gospel uit de nieuwe bijbel weet te halen.
In de diepte van de nieuwe bijbel zal daar niets meer van over blijven.

25. ‘Uw twijfel moet volkomen worden,’ spreekt de nieuwe bijbel.
Groeien in twijfel, of grijp je naar geforceerde pseudo-antwoorden die de mensheid in slaap doen sussen ?
Ga de diepte in. De diepte roept. Het diepe zoekt naar het diepe, en dan is er eerst een Pniël, en die zal eindigen in de Adamah, de paradijselijke grond, de wassing in de baarmoeder.
Wij leren elkaar kennen door de ouderlijke banden, en vandaar dat de wedergeboorte niet geforceerd mag zijn, maar dat er eerst een Pniël moet zijn.
God heeft niet zomaar kinderen. Uiteindelijk moet je jezelf baren.

26. Is de mens door zijn worsteling gekomen tot de plaats waar hij gewassen wordt ?
Dan is daar mogelijkerwijs de weg tot de wedergeboorte.

27. Zij laat niets heel van het vlees.
Zij laat niets heel van onze eigengemaakte evangeliën die slechts gemaakt zijn voor zinnelijk genot en gemaksdienst. Zij leidt terug naar het harde pad van Areta, het pad van de geestelijke scholen en de geestelijke werkplaatsen. Hard werk dient de mens te verrichten om aan het bedrog van de oppervlakkigheid te ontkomen. Werk hard aan jezelf. Zo niet, dan zullen andere geesten dat wel doen.

28. Als de bloem van het verlangen spreekt, waar verlang je naar ?
Laat het een verlangen zijn naar de dingen van boven, oftewel de geestelijke scholen en werkplaatsen, en bovenal het verlangen naar de Vreze des Heeren, zoals de psalmist sprak :

29. De vreze des Heeren is rein, bestaande tot in eeuwigheid, begeerlijker dan goud, ja, dan veel fijn goud; en zoeter dan honig en honigzeem. (Psalm 19)

30. Het volk is diep gevallen. Hef dan uw klaagstem op. Ver zijn ze afgeweken van de vreze des Heeren, en rotzooien maar raak. Niet verhindert door enige tucht of kennis zijn zij.

31. Daar waar Johannes de Doper nog roept tot bekering, daar is Ismael dieper de wildernis ingegaan, strijdende tegen rovers en hoeren die willen roven en verleiden, misleiden. Ismael is de toetser. Laodicea wil het volk niet laten gaan. Er zijn dieptes in de wildernis waar niet meer wordt geroepen, maar waar wordt achtergelaten. Laat je oude leven los, laat de doden de doden begraven. Werp je paarlen niet voor de zwijnen. Als je ergens bent geweest en je hebt het evangelie verkondigd en ze wilden niet luisteren, sla dan het stof van je voeten af en trek verder. Zorg eerst dat je een brug hebt gebouwd. Zorg eerst dat je zelf uit het moeras bent gekomen. Je mag een spoor achterlaten, maar laat hen je niet verraden. Wees zowel als een Johannes de Doper als een Ismael. Bouw het gebedsoord in de wildernis. Trek dan verder en verdiep het. Strek je niet uit naar het bedrog van aardse macht en aards aanzien.

32. Voedt het volk, maar laat hen je niet verscheuren. Laat een spoor voor ze achter, maar probeer geen volgelingen te maken. Kerkgroei of groei in de diepte ? Laat de groei van het onderwijs je doel zijn. Dat begint bij jezelf. Laat jezelf inlichten. Toets alles en behoudt het goede. Worstel op Pniël, was jezelf in Adamah en laat je wassen. Ga terug tot zowel Eden als Eben, en dan verder, opdat de zonde je niet zal inhalen. Laat jezelf niet vinden door de zonde.

33. Achter de chaos ligt een hogere orde. Ga niet voor de lagere orde die geen twijfel en verwarring kent, slechts valse schijnzekerheden. Zelfvertrouwen baart zelfbedrog.

34. Ezau legde zijn sociale status en innerlijke status af. Hij zocht niet naar behoudenis, maar naar boetvaardigheid en verbrokenheid, opdat hij het diepere pad zou vinden. Hij zocht het in tranen. Job walgde van de behoudenis. Hij wilde terug naar de tucht. Hij wilde de grenzen weer voelen, de restrictie die hem zou leiden. Hij wilde loskomen van de overdosis. Hij wilde terug naar zijn ware moeder. Onze moeder die in de hemelen is. Zij is geen eenvoudige moeder. Zij heeft niet zomaar kinderen. Het is onze eigen innerlijke moeder. Zij voert oorlog en zoekt het vlees te doden. De aarde zal vol zijn van haar kennis. Zij is niet zomaar moeder maar amazone, strijdster. Zij werpt de mens terug op zichzelf, zodat de mens niet teveel neemt en daardoor sterve. Zij is het natuuralarm, de natuurgrens. Zij waarschuwt en vermaant, zij onderwijst. Ook laat zij los en scheidt zij af, opdat geen mens haar zal misbruiken. Zij kent het pad. Zij laat alleen tekenen achter voor de vromen.

35. Scheidt u af, en waarschuwt. Laat niet meer achter dan nodig. Werp geen paarlen voor de zwijnen.

36. Ga tot de leergrotten aan de tranenrivieren, en leer over de werktuigen van het beloofde land.

Leer God’s paden te vinden en te betreden.

Worstelen en wassen.

Toetsen, verdiepen en afstemmen.

Zo naderen wij tot haar die niemand zomaar binnenneemt.

14.

Strijdt in Pniël tot aan de wateren van Adamah

1. Men wil niet tegengehouden worden in de lust tot zelfbevrediging. Daarom is de wereldse naaktheid een opportunistische en expansiedriftige aanval op de armen. Men wil de vleselijke openbaring van het vele, snelle en gemakkelijke, waar de sportafgod voor staat. Men wil buiten het geheimenis om, alles voor de verkoop, alles voor de roof.

2. De sportafgod zegt: “Word zichtbaar zodat de wereld je aanbidt.”

Terwijl de geestelijke weg zegt : “Word klein zodat het ware zichtbaar wordt.”

Dat is het pad van de geestelijke geoefendheid, het harde pad van Areta, waar je je oude natuur verliest. In de worsteling op Pniël moeten we komen tot het geestelijke. Haar naaktheid is ontmaskering en openbaring. Het is niet iets goedkoops. Zij die haar zien zullen sterven aan zichzelf. We komen daar voor wassing en wedergeboorte, door toetsing en mindering.

3. Strijdt door in Pniël totdat je aan de wateren van Adamah komt. Daar laat je juist al je afgoden achter, al dat vleselijke gepronk om niets, al dat gewoon indruk maken op ander zonder waarde, zonder inzicht. Het is de hebzucht van de mens. Terwijl de wateren van Adamah het onderwijs is, en de opvoeding. Daar wordt men weer kind, geen valse protsende volwassene in grootheidswaanzin. In Adamah leer je weer twijfelen en minderen. In Adamah leer je de boetvaardigheid weer. Boete is om het pad te tonen, om het eerlijk te verdelen, om niet boven je voegen te gaan, niet te snel te gaan. Eer daarom de boete en de tucht, want zij is je leven. Hier mag je ook al het kuddegedrag afleggen. Hier wordt je besneden. De tong der mens dient besneden te worden, het hart, het verstand, het gevoel. Men wordt vaak voortgedreven door gevoelsgodsdienst.

4. De Heere baadt in de wildernis. Je kan daar alleen maar komen met tranen, tranen over je vleselijke leven, en tranen over de wereld, over hoe alles is afgedwaald van de bron. Je wordt alleen gewassen door je eigen tranen, door niets anders. Denk nooit dat het er zomaar allemaal is. Aan deze wateren is de woning van de hemelse moeder. (Ewa 34:23) Hier komt men tot de tentendienst.

5. Na de woestijntocht en worsteling in Pniël wordt de mens gewassen in de wateren van Adamah, waar mogelijk wedergeboorte kan plaatsvinden, waarin de mens wordt opgenomen tot de hemelse woning van de hemelse moeder aan de badplaats. Hier wordt de mens ook geleid tot de hemelse school voor onderwijs.

6. Het geheimenis van de hemelse boten is daar.

7. Calvijn stelt in zijn bespreking van Hebreeën 11 dat God het individu maar kleine genade toebedeelt, omdat God het collectief op het oog heeft, omdat de volkomenheid bewaart moest worden. Zo is alles eerlijk verdeeld over het hele lichaam, de gehele kerk. Als je meer neemt dan je is toebedeelt, en je gaat hoger dan je voegen, dan is dat als de kanker die voortwoekert. Daarom moest de genade afgemeten worden. Leer te delen, leer het door je heen te laten stromen, leer los te laten. De sportafgod doet het tegenovergestelde, wil alles voor zichzelf en alle aandacht wil hij op hem gericht hebben, niet op God, niet op de Kennis, en zo is hij als een kankergezwel. Het trekt de aandacht omdat het de aandacht neemt. Het wordt kinderen met de paplepel ingegoten. Daar staat hij te protsen als een Goliath tegen de Heere, tegen het sobere onderwijs. Hij is niet gekomen om te dienen, maar om bewonderd te worden. Oh, hoe velen vallen nog in deze valstrikken.

8. Calvijn stelde dat de mens maar een heel klein vonkje nodig had om tot de hemelen te gaan. Draag hiervoor alle tegenspoed die nodig is, in volharding, opdat je niet teveel neemt en te zwaar wordt bevonden voor de enge poort. Houdt je bezit smal en sober om op het smalle pad te blijven, wat ook zeer kronkelig is, en op bepaalde punten smaller is dan andere punten. Blijf niet ergens vastzitten door je overmoed en overmatigheid. Blijf snijden.

9. Calvijn noemt dit evangelie een zonderling getuigenis, als zonderlijke voorbeelden van lijdzaamheid. Het is niet het gewone en gebruikelijke, maar het ongewone en ongebruikelijke, want in de stad gaat het om hoe meer hoe beter, en men gaat tot het uiterste in het opblazen van het ego, allemaal voor de markt, ook omdat bij ontploffing de medische markt wat te doen en te verdienen heeft. Het is een medische voedselketen en pyramide, waarin de medischen de poppenmakers zijn die aan de touwtjes trekken. Het is een systeem van roof.

10. Men vraagt vandaag terecht : Waar is de weg ?
De oorlogen woeden maar voort.
Waar oude mannen kijfen moeten jonge mensen sterven.
De rest van de wereld leeft door om zichzelf te spoeden naar hun volgende portie zelfbevrediging.
Oude principes van de reformatie is men vergeten.
Zodra er een verloren geraakt leerprincipe wordt besproken gaapt menig mens,
maar zodra er een nieuwe sportheld opstaat is het volk uitzinnig.
Dan haalt men de vlaggetjes erbij, en de toeters.
Waar leidt deze waanzin naartoe ?
Het is ego tegen ego, stelt het boek Anderlech in de nieuwe bijbel. (1:4)
Men doet hier een spelletje wie het grootste ego heeft, de grootste bluf, en het meest durft te doen, het ergste over de grenzen durft te gaan. Het is een verslaving. Men is aan psychische steroïden, tot psychonautische ervaringen die psychopatisch zijn. Waar leidt deze waaghalzerij naartoe, en waar is het goed voor ? Het volk snakt ernaar, naar dit soort sensatie. Ze houden er ook van als de grote helden weer instorten na een tijd en meedogenloos vervangen worden door nieuwe

helden. Het lijkt eindeloos en uitzichtloos.

11. Groter, meer, harder, sneller. De wereld is losgeslagen. De beer is los.
In het boek Anderlech gaat het om de uittocht hieruit.
Voor de vromen spreekt het verhaal van de Exodus nog steeds tot de verbeelding,
als een beeld van hoop, en ook het verhaal van de Reformatie.
Het boek Anderlech in de nieuwe bijbel verdiept dat.
Werktuigen zijn ons gegeven om tot de werkplaatsen van het beloofde land te gaan.
Zo kan het volk weer betekenis en zin vinden.

12. Het mag duidelijk zijn : ego tegen ego, wie is het grootst, wie heeft het meest, zijn allemaal spelletjes die gespeeld worden op de kermis van werelds bedrog. Wie heeft de meeste volgelingen ? Wie is er het populairst ? Wie durft het krankzinnigste te doen om zijn ziel te verliezen ? Wie heeft zijn ziel het ergst verloren ? Wie is de grootste zombie ? Wie durft het verst te gaan in het verminken van de moeder natuur door zijn protserigheid ? Want dat is wat het is. Ze verdrukken de moeder ziel. Allemaal krankzinnige spelletjes op de kermis van werelds bedrog, het gaan van illusie tot illusie. Het is geen directe, aardse kracht die men tentoonspreidt. Het is zwarte voodoo. Men heeft drugs ingekocht voor deze waanbeelden van sterkte en grootheid. Wie is de sterkste, wie heeft de grootste bluf, wie durft het meest, wie is de snelste ? Maar ook : wie is de domste, wie doet de domste dingen, want dat is eigenlijk wat het is. De dommen zoeken een nog dommere leider. Dar laven ze zich aan.

13. Moeder Laodicea is dronken. Ze waggelt en struikelt, en fokt haar nephilim mannen. Ze blijft maar raketten afvuren op de vromen in de wildernis. Daarom moeten de vromen dieper en dieper gaan. Uit de bereikbaarheids-zone van Moeder Laodicea.

14. Calvijn wees op de kerkvader Hilarius die zag dat de kerk bezet was door wrede tirannen die onder de beul waren als Romeinse keizer. Hilarius stelde dat de bergen en wildernissen, de diepe putten en de gevangenis veiliger waren dan de grote pracht van de tempels, want in de wildernissen en gevangenissen ontvingen de profeten het Woord van God. We moeten daarom de wereld verachten en uit de dodelijke poel van de verderfelijke stad gaan.

15. In zijn verklaring van 1 Johannes roept Calvijn de vromen op om zorgvuldigheid te beoefenen in de godsdienst. Hij roept op tot standvastigheid in de strijd onder God’s leiding. Hij noemt heiligheid het bewijs dat de vrome uit God is geboren. Het moet bewezen worden, anders is de roeping tevergeefs. Er moet beantwoord worden aan de roeping. De roeping moet groter geacht worden dan de verhinderingen van de wereld. Men moet hierin geen deel hebben aan de wereld. Men moet zuchten onder de last der wereld, de wereld mishagen, en niet ophouden God te vrezen.

16. We moeten stellen dat macht over de wereld, over het aardse, over het vlees, verdiend moet worden, want anders is het bedrog, als mensen zomaar macht in de schoot wordt geworpen. Ware macht is zorg. We zien in de verklaring van 1 Johannes dat Calvijn weer naar de Institutie grijpt en de vrije wil aanvalt. Hij stelt dat er geen samenwerking is tussen genade en eigen kracht om van de zonde verlost te worden. Deels heeft hij hierin gelijk dat we niet door het vlees de zonde kunnen overwinnen. Hij valt de vrije wil aan in de zin dat de mens niets uit zichzelf kan verdienen. Wel laat hij op andere plaatsen zien dat de mens het door genade, door van boven, kan verdienen, maar daar

is Calvijn altijd heel voorzichtig mee. Op andere plaatsen noemt hij genade een ander loon. Daarom is zijn theologie interconcentrisch. De mens is altijd bezoedeld, ook als hij het goede doet, en daarom moet in de leer van Calvijn alles vanuit God worden beredeneerd. Hij bespreekt wel diepere lagen van de mens en van God, die soms ook met elkaar in strijd zijn.

17. God is de toetssteen, niet de mens. Daar wil Calvijn op wijzen. De mens beslist niet wat goed en kwaad is. Calvijn stelt dat de vrome niet barmhartiger mag zijn dan God, niet mag twisten met het oordeel van God, maar Calvijn stelt ook dat men niet lichtelijk een vonnis over iemand mag uitstrijken en dat de liefde de vromen moet bewegen om wel te hopen.

18. In de leer van Calvijn is de genade de geestelijke gaven, en men moet de geestelijke gaven verheffen en niet iets breders begeren.

19. In de leer van Calvijn gaat het niet slechts om het geloof, maar ook om het roepen.
Het geloof is in de leer van Calvijn het nauwkeurig en volkomen kennen van God, wat bezield moet worden door het roepen. Dan is het een levend geloof, zo niet, dan is het dood. Het gaat niet zomaar om een historisch kennen, maar om een geestelijk kennen. Er is dus veel vals geloof, waar Calvijn tegen waarschuwt.

20. Calvijn komt hier tegen, en roept de mens terug tot de natuurgrenzen. De mens is afgedwaald.

21. Lukas 16:15
Wat hoog is bij mensen, is een gruwel voor God.

22. Calvijn stelt dat de onzuiverheid van de harten verborgen is, en dat mensen daarom genoegen nemen met het uitwendige. Maar God kijkt eronder en ziet de vreselijke gruwelijkheden. Vandaar dat het bovenaan het lijstje van Calvijn staat om dit onder ogen te komen, dat de mens verdorven is en onder de vloek. Direct daarna komt de noodzaak het vlees te doden. Daar draait alles om in de leer van Calvijn. Dit zijn zijn voornaamste theologische leerregels, zoals hij dat zelf noemt. Telkens weer ligt er hierin het gevaar dat hij de genade te ver doorvoert, ook al beteugelt hij het ook. Vanwege het mensenwerk dat op de loer ligt noemt hij vaak de uitverkiezing. Ook hierin draaft Calvijn soms door, met name in de Institutie. In zijn bijbel verklaring probeert hij de balans terug te brengen, maar soms verliest hij het. Het monster is te sterk. De reformatie stond nog maar in de kinderschoenen.

23. In Calvijn’s verklaring van 1 Johannes maakt hij duidelijk dat de mens van het leven beroofd is en met geen verdiensten kan verkrijgen. Het kan alleen geschonken worden door God. Alleen door geloof kan de mens deelachtig worden hiervan, stelt Calvijn. Geloof is in de leer van Calvijn een nauwkeurig en volkomen kennen van God. De onverdiende gave moet dus wel in het Evangelie gezocht worden. Men kan het niet zelf, maar door geloof en het zoeken kan het tot de mens komen. Voor Calvijn is dat zoeken een liefhebben van het Evangelie, en een pad van boete en vrees. Er ligt dus altijd deze spanning tussen God en mens, dat de mens het niet kan verdienen, maar het wel moet zoeken en liefhebben en ertoe moet naderen met boete en vrees. Uiteindelijk is het God die geeft en het beoordeelt.

24. Calvijn stelt dat God de auteur van het geloof is, en dat een voorbijgaande mening die aan wat anders hangt van het geloof verschilt.

25. In zijn verklaring van 1 Johannes 4 stelt Calvijn dat als men God zegt lief te hebben, die onzichtbaar is, terwijl men het beeld van God, de naaste, die zichtbaar is haat, dan is die liefde vals. Als we de naaste die zichtbaar is niet liefhebben, dan kunnen we God die onzichtbaar is veel minder liefhebben. De andere kant van het verhaal is dat we alleen waarlijk kunnen liefhebben uit geloof en niet uit aanschouwen.

26. God kwam met onverdiende liefde tot ons, en dat moeten wij vergelden, stelt Calvijn. Er is altijd de basislaag van onvoorwaardelijke liefde, maar voor de hogere liefde moet het toch echt van twee kanten komen, dat moeten we erbij zeggen, maar Calvijn maakt een punt dat ook onze eigen liefde vanuit God moet stromen, dus in principe moet de mens als eerste een kanaal zijn.

27. Dat is ook zo met geloven. Er moet dus een zeker monergisme zijn, maar het mag niet extreem worden. Ergens moet er een kruispunt zijn tussen God en mens, waar de hemel de aarde raakt, en de aarde de hemel. Calvijn stelt dat het geloof gepaard moet zijn met zoeken, roepen en liefhebben, op het pad van boete en vrees. Anders is het geloof van geen waarde. Er is veel vals en dood geloof.

28. Calvijn stelt dat de liefde niet kan bestaan als het geen naastenliefde voortbrengt. Zo niet, dan is het slechts bedriegelijke roem.

29. Calvijn zegt dat als wij God vrijwillig als een vader liefhebben, dat wij door de straf-vrees niet meer gedwongen worden. In zijn polemische werken bestrijdt hij de vrije wil, maar in zijn bijbelverklaring is hij pastoraler, en beschrijft de relatie tussen ouder en kind. Uiteindelijk komt het allemaal wel van God in de leer van Calvijn, dus wat er dan aan vrije wil is voor de gelovigen, nadat God heeft ingegrepen is dan niet een autonome wil van de mens. Er ligt dus een spanning tussen vrijwilligheid en autonomie, dus tussen onvrije wil, vrije wil, en autonome wil. Van autonome wil is het minst sprake in de leer van Calvijn.

30. Calvijn stelt dat de vromen eenparig gepijnigd worden totdat God’s liefde als medicijn verlossing biedt. In de leer van Calvijn is er dus verschil tussen vrije wil en autonome wil, en tussen natuurlijke wil en geestelijke wil. De mens kan een natuurlijke wil hebben, ook zelfs een soort van goede wil, maar het is zwaar bezoedeld en verdorven, dus daarom moet de daadwerkelijk goede wil, de geestelijke wil, van God komen. De mens heeft altijd een onzuivere wil, terwijl God een zuivere wil heeft. Hoe dan ook moet de mens blijven streven naar het goede, blijven roepen en blijven zoeken.

31. Calvijn stelt dat God liefde is. Het geloof maakt dat God, ofterwel de liefde, in de mens blijft. Daarom zijn geloof en liefde onlosmakelijk aan elkaar verbonden. Daar waar het wordt losgekoppeld is het geen geloof meer. De liefde is het bewijs van het geloof.

32. Wie roemt God te hebben maar zijn naaste niet liefheeft, dat noemt Calvijn slechts ijdelheid, en zo iemand scheurt God van zich weg.

33. Wij moeten liefdeloos geloof daarom schuwen en verachten. Zowel de oude als de nieuwe bijbel stellen dat de liefde meer is dan geloof.

34. Wat is dat dan : men staat vooraan in de kerk te lofprijzen, maar ziet niet naar hun naasten om, dat is geen geloof, maar eigen roem, aandachttrekkerij. Liedjes zingen terwijl de aarde naar de mallemoer gaat door liefdeloosheid. Het is God een gruwel. Zowel de oude bijbel als de nieuwe bijbel waarschuwen tegen dit soort liedjes zingen. God kan het niet aanhoren. Met zoveel afgoden in hun hart komen ze tot God. Dat is niet meer God waartoe ze naderen, maar de zangafgod, ook één van de koppen van het Pseudo-Johannes monster. Overmatig zingen is iets van het vlees en dooft het geestelijke. Begin met het overdenken van de Psalmen van Beloch voordat je je mond opentrekt. Wees als de stille, luisterende en toetsende Maria, niet als de dwaze, overmoedige Martha.

35. God kan het niet aanhoren als het vlees zingt. Het is allemaal lichtzinnigheid.

36. Calvijn laat ook twee verschillende soorten liefde zien : de van God ingegeven liefde, en de door de mens toegedragen liefde tot God, maar uiteindelijk stromen beiden vanuit de bron van God. Als God Kennis is, en Liefde, dan kan een mens ook niet waarlijk liefhebben buiten deze bron om.

37. In de leer van Calvijn is God als de almoeder of oermoeder verworpen door de mens, maar dat heeft God’s liefde niet teniet gedaan, want de mens was nog ongeboren. Calvijn noemt hen die de liefde van het geloof scheiden ongeformeerd.

38. Calvijn stelt dat alleen zorgvuldigheid uiteindelijk leidt tot zuivere onderscheiding. Calvijn stelt dat de vromen ontdekt moeten worden aan de afgrijselijke bedrieglijkheden die van God afleiden.

39. Calvijn strijdt tegen de vrije wil, de verdiensten der werken en de versierde godsdienst. Hij laat zien dat het allemaal vanuit God moet komen. Toch is er een vrijwilligheid als gave van God. We kunnen stellen dat Calvijn hier in wezen over het eeuwige touw spreekt, en over verborgen geheimenissen die hij in principe verdiept en nuanceert in zijn verdere verklaring. Er ligt geen ‘ja’ in de voorwerpelijkheid, maar wel een mogelijke ‘ja’ in de onderwerpelijkheid en de verbandelijkheid, maar Calvijn laat zich daar nauwelijks over uit, alleen als hij daartoe door God wordt gedreven.